

94(477.43)
К32

Володимир Кропивницький

**НАРКЕВИЧІ -
перлина Поділля**

Книга-дарунок

Умельницькій
обласній бібліотеці

від автора, адміністрації та трудового
колективу Наркевицького цукрового
заводу, завдяки фінансуванню
агропромхолдингу «Астарта-Київ»
2020 рік.

АСТАРТА-КИЇВ
агропромхолдинг

Дарую бібліотеці.
Автор
В. Гречук

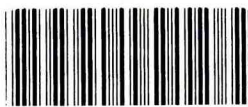
04/24.43
K32

Володимир Кропивницький

НАРКЕВИЧІ – ПЕРЛИНА ПОДІЛЛЯ

Літературно-історична та краєзнавча збірка

Хмельницька ОУНБ

1159093

м. Вінниця
ТОВ «ТВОРИ»
2020 рік

УДК 94(477.43-22)
К 83

Кропивницький В. І.

К 83 Наркевичі – перлина Поділля. – Вінниця, ТОВ «ТВОРИ»,
2020 р. - 200 с.

ISBN 978-966-949-289-0

Книга написана із розповідей та спогадів жителів селища (робітників, службовців, вчителів, культпрацівників, медпрацівників селища Наркевичі), матеріалів архіву Наркевицького цукрового заводу та публікацій газет «Зоря», «Подільські вісті» та особистого життєвого досвіду з 1957 року.

УДК 94(477.43-22)

ISBN 978-966-949-289-0

© Кропивницький В. І., 2020
© ТОВ «ТВОРИ», 2020

ШАНОВНІ ДРУЗІ!

Ми раді вітати Вас в рідних Наркевичах – центрі об'єднаної територіальної громади (ОТГ). Сьогодні – це сучасне селище зі славною трудовою історією, гарними традиціями, працьовитою, активною громадою та місцевим самоврядуванням. Робота місцевого самоврядування спрямована на всебічний розвиток інфраструктури та співпрацю з населенням, де ми прагнемо прозорості, відкритості з громадськістю та вдалого управління життям і розвитком Наркевицької ОТГ.

Ми пишаємося тим, що живемо в робітничому селищі, де знаходиться одне з кращих підприємств України – Наркевицький цукровий завод – гордість жителів нашого регіону, забезпечення робочими місцями, добробутом з радістю і щирою посмішкою на обличчях людей.

Цукровий завод є стимулом до нових трудових досягнень, від яких залежить подальший розвиток Наркевицької ОТГ, благополуччя і достойне життя людей цієї громади.

Тепер головне – берегти те що маємо, примножувати здобутки для наших майбутніх поколінь, щоб наші діти пишались цим краєм, поважали і любили його.

Адже місцева школа, дитячий садочок, школа мистецтв, культурно-освітні заклади, фізкультурно-спортивні структури та вся громадськість селища дали країні прекрасних синів і дочок, якими пишається Україна і яких цінують за кордоном. Українці талановитий, розумний, співучий і працьовитий народ. Він і є творцем історії рідного краю.

Думаю, ця книга стане доповненням сьогодення і майбутнього нашого селища Наркевичі – перлини Поділля.

З повагою:

Голова Наркевицької ОТГ Любов Гула та всі депутати селищної ради

Наркевичі

вірші і музика В.Кропивницького

Помірно, урочисто

Вся-та і вбуд-ні, лю-ди ща-сли-во В Нар-ке - ви - чях про-жи - ва-ють. Щи-рі, дбай-ли - ві
і пра-цьо-ви-ті, О-дин од-но-го всі зна - ють. Нар-ке - ви - ці, Нар-ке - ви - ці Ви пер-ли-на
мо-го кра-ю. Нар-ке - ви - ці, Нар-ке - ви - ці, Я без Вас се - бе не зна-ю. Нар-ке - ви - ці,
Нар - ке - ви - ці Мо - я гор-дість і на - ді - я.
Нар - ке - ви - ці, Нар - ке - ви - ці До - ля Ви мо - я і мрі - я!

1. В свята і в будні, люди щасливо
В Наркевичях проживають.
Щирі, дбайливі і працьовиті,
И один одного всі знають.

Приспів:

Наркевичі, Наркевичі -
Ви перлина мого краю.
Наркевичі, Наркевичі,
Я без Вас себе не знаю.
Наркевичі, Наркевичі -
Моя гордість і надія.
Наркевичі, Наркевичі -
Доля Ви моя і мрія!

2. Вас не забути і не згубити
У подільським ріднім краї.
Ви наймиліші і найрідніші,
Хай Вам вічно сонце сяє!

Приспів:

3. Селище наше завжди привітне,
Людей добрих тут чекають.
Гарні дівчата, хлопці вродливі
Хлібом, сіллям зустрічають.

Приспів:

*Людське безпам'яття-нещастя
І забаганка злих заброд.
Якщо в народі пам'ять вкрасти –
Це значить знищити народ.
П.П.Карась*

ВІД АВТОРА-УПОРЯДНИКА

Потребу в історико-краєзнавчих матеріалах відчують підростаючі покоління, тай старші люди, хочуть мати видання про минуле рідного краю. Тому, виникла потреба видати книгу, про селище Наркевичі з короткою його історією та сьогоденням. Щодо творіння історії існує дві думки: перша – її творить народ, друга – її творять особистості. Вірю, що історію творить народ, але під керівництвом особистостей. А від кого залежить більше – від народу, чи особистостей – вічна дискусія.

Ми стоїмо на порозі третього тисячоліття. А коли стоїш на порозі, завжди кортить озирнутися, що ж залишилось за спиною і будуєш плани на майбутнє. Звичайно, тепер бути об'єктивним непросто. Думки в людей про історію різні, різні й підходи до оцінки подій минулого і сьогодення. Але, потрібно старатись відійти від політичних симпатій та антипатій, піднятися над емоціями й суперечками, дати короткий перелік історичних фактів, показати сьогодення без будь-яких упереджень. Зрозуміло, що і в такому випадку всім не догодиш, але прошу зрозуміти: потрібно виходити не з кон'юнктурних міркувань (мрій), а з реалій життя минулого й сучасного, а також необхідності писати про все якомога стисліше і в доступній формі.

Існує повір'я, що у кожного є свій Ангел, який оберігає нас від всякого зла. Думаю, що у нашого селища Наркевичі він також є і раз за разом дарує всім краплини щастя.

Наркевичі – селище юності і кохання, гарних хлопців і вродливих дівчат, щирих, дбайливих і працелюбних людей, надій і звершень. Воно має свій характер, темперамент, торгує, працює, співає, святкує. Все це разом узятє і є земною суттю буття наших людей, освячене і передане нам батьками, дідами і Богом.

Озирніться навкруги: шумить ліс, хлюпоче своїми хвилями річка Мшанець, вистукує вагонними колесами мелодію життя – Південно-Західна залізниця, ритмічно і впевнено дихає цукровий завод.

Хай пишною квіткою розцвітає наше селище. Хай краще живеться в ньому!

Книга підготовлена до друку та видана за сприяння та ініціативи Наркевицької селищної ради, трудового колективу і адміністрації Наркевицького цукрового заводу.

Володимир Кропивницький

Наркевицький селищний голова з 2015 року. Є жінки, про яких кажуть, що вони, наче сама весна. Сповнені енергії, несподіванок, яскраві, як сонце. Любов Гула, керівник Наркевицької об'єднаної територіальної громади у Волочиському районі, зізнається, що не раз чула таке порівняння на свою адресу.

Це, звісно, приємно, але важливіше, як сама оцінюєш свої внутрішні відчуття, – ділитися думками Любов В'ячеславівна – Якщо ти сповнена радістю її побачать інші, якщо ти прагнеш творити, діяти, це вириватиметься назовні.

Ще не так давно її професійне життя було пов'язане із залізницею, тоді й думки не було, що доведеться керувати чималою громадою. Та, кажуть, в житті кожного із нас є «свій» день. День, коли по-новому розкриваєшся, коли ніби стаєш іншою людиною. Дуже багато значила для Любові В'ячеславівни довіра земляків, які більшістю голосів надали їй можливість стати на чолі Наркевицької територіальної громади.

Знаєте, насправді жінки дуже сильні. Приходить момент і ти, окрилена добрим словом, підтримкою, дружньою порадою, здається, можеш гори звернути.

Її вольовий характер, цілеспрямованість і виняткова приязність допомагала у здавалося б зовсім не жіночих завданнях. Навколишні села потерпали від нестачі води і першим головним завданням, вирішила керівник громади, буде прокладання водопроводів. Тепер проблема розв'язана. Освітлення вулиць, ремонт закладів соціальної сфери, облаштування зупинок, благоустрій у місцях масового відпочинку – це невеликий перелік справ, втілених у життя. Наступний проект, який будуть реалізовувати – ремонт сільських доріг.

«Я впевнена, що головні проблеми нашої громади вдасться розв'язати, адже є велике бажання до змін, є небайдужі люди», – каже Любов Гула. Серед них стільки чудових жінок, добросовісних трудівниць, прекрасних мам, дружин, патріоток рідного села. Усім їм зичу любові, яка завжди допоможе у важку хвилину, яка надихне, наповнить життя світлом. Любові, яка зігриває батьків і ошаслиблює дітей. Любові, яка робить нас добрішими.

В.Світленко,
газета «Подільські вісті» від 07.03.2019р. №10.

КОРОТКА ІСТОРИЧНА ДОВІДКА ПРО НАРКЕВИЦЬКУ СЕЛИЩНУ РАДУ

На території Наркевицької селищної ради площа якої становить 2200 га розташовані 2 населені пункти: смт. Наркевичі та с.Юхимівці.

Рішенням Хмельницького виконавчого комітету від 30.05.1968р. №10 було перенесено адміністративний центр Юхимовецької сільської ради депутатів-трудящих Волочиського району в селище Ясне і перейменовано Юхимовецьку сільраду в Ясененську сільраду депутатів-трудящих.

В зв'язку з тим, що економічні показники с. Ясне Ясененської сільради Волочиського району відповідали вимогам для віднесення його до категорії селищ міського типу – було віднесено с.Ясне до категорії селища міського типу і перетворено Ясененську сільську раду депутатів-трудящих Волочиського району на Ясененську селищну раду депутатів-трудящих.

Громадськість, депутати селищної ради підняли питання про повернення історичної назви селища цукровиків – Наркевичі.

Згідно Постанови Президії Верховної Ради України від 21.02.1994р. №3971-ХІІ було відновлено колишнє найменування селищу міського типу Ясне Волочиського району повернено назва – Наркевичі.

Тепер загальна кількість населення 2654 чол.

16 вересня 2004 року на територію Наркевицької сільради прийшов газ.

Головами Юхимовецької сільради були:

- Мельничук Давид Михайлович з 1958р. по 1961р.
- Остап Петро Петрович з 1961р. по 1963р.
- Поляков Петро Григорович з 1963р. по 1964р.
- Форисюк Володимир Онуфрійович з 1965р. по 1966р.
- Боярчук Борис Маркович з 1966р по 1967р.
- Іванюк Олександр Іванович з 1967р. по 1968р.

Головами Ясененської селищної ради були:

- Нікітій Микола Пилипович з 1968р. по 1969р.
- Боярчук Борис Маркович з 1970р. по 1987р.
- Поперечний Петро Олександрович з 1988 по 1991р.
- Чиж Михайло Григорович з 1992р. по 1994р.

Головами Наркевицької селищної ради були:

- Бобін Віктор Михайлович з 1994р. по 2002р.
- Петрук Володимир Петрович з квітня 2002р по жовтень 2002р.
- Красій Микола Миколайович з 2003р. по 2006р.
- Ілюшина Валентина Петрівна з 2006р. по 2010р.
- Кондратюк Василь Миколайович з 2010р. по 2015р.
- Гула Любов В'ячеславівна з 2015р. по сьогодні
-

КОЗАК ТЕТЯНА МИХАЙЛІВНА

Народилася 23.03.1960р. у с.Юхимівці, закінчила місцеву школу, а пізніше Наркевицьку ЗОШ у 1978р.

У 1994р. закінчила Київський інститут культури за спеціальністю бібліотекар-бібліограф.

З 1980 по 1987р. – робота в бібліотеці.

У 1986р. обирається депутатом Ясенської селищної ради, а з 1987р. – секретар Ясенської (Наркевицької) селищної ради і до сьогодні (уже 32 роки).

За цей період часу показала себе досить фаховою людиною з правознавства, Земельного кодексу, благоустрою тощо.

Люди селища Наркевичі, села Юхимівці, а тепер всіх сіл Наркевицької ОТГ щиро вдячні Тетяні Михайлівні за вирішення всіх питань, які виникають у населення цих громад.

Працівники Наркевицької селищної ради

Список працівників по управлінню Наркевицької с/р на 01.03.2019 р.

№	Прізвище, ім'я, по батькові	Рік народжен ня	Посада	Дата прийняття
1	Гула Л.В.	09.03.73	Голова	19.11.15
2	Борисюк В.М.	07.06.54	Пер.заст.	20.01.17
3	Распопов О.О.	07.08.55	Заст.голови	25.05.17
4	Козак Т.М.	28.03.60	Секретар	02.1987
5	Богомазюк М.В	06.03.63	Нач.обл.ст	01.04.04
6	Буяр Т.П.	01.10.76	Нач.від.осв.мол.	08.02.16
7	Мельник Л.В.	16.04.79	Спец.від.осв.мол.	11.07.16
8	Веретююк Х.Й	09.01.91	Спец.від.осв.мол.	22.06.17
9	Литвинюк С.О.	01.04.90	Нач.від.кул.та тур	15.03.16
10	Дяченко С.А.	22.06.83	Нач.від.зем.від.ек.	02.02.16
11	Петрук Н.П.	08.05.63	Нач.фінан.від.	29.01.16
12	Цебрій О.В.	20.05.84	Спец.фін.від.	26.01.16
13	Камінська Н.В.	11.12.83	Нач.від.соц.зах.на	23.10.06
14	Бойко О.Д.	25.08.92	Сп.від.соц.зах.н.	16.10.18
15	Васіліна А.В.	24.08.83	Спец.від.екон.роз.	16.10.18
16	Чукань Т.М.	25.06.75	Держав.реєстр.	23.06.17
17	Чуба А.О.	23.11.91	Держав.реєстр.	26.06.17
18	Тимчук К.О.	22.05.85	Реєстратор	06.04.16
19	Хабаль І.І.	22.03.69	Спец.від.обл.та зв.	22.01.16
20	Чейчук Л.І.	10.01.59	Діловод	18.04.06
21	Васильєва А.Г.	21.05.97	Діловод	14.08.17
22	Крупський Н.В.	22.10.98	Інструк.по спорту	03.09.18
23	Дудар А.А.	13.06.90	Нач.від.орг.та інф.	26.10.17
24	Цибрій А.С.	01.09.55	Зав.господарст.	08.06.16
25	Мудрак О.М.	21.01.87	Водій	29.03.17
26	Пукас С.І.	04.12.57	Прибиральниця	02.08.19
27	Кара О.В.	14.06.70	Староста	27.05.94
28	Бегдай Т.П.	11.08.82	Староста	22.12.06
29	Ковтун Т.Л.	29.03.68	Староста	16.04.02
30	Поліщук В.А.	05.05.54	Староста	10.10.10
31	Сліпчук Т.І.	13.08.75	Староста	16.11.10
32	Муха Г.М.	06.06.54	Староста	14.04.06
33	Городивська Н.А.	16.01.61	Діловод	10.08.14
34	Волчинська Г.Д.	18.09.56	Діловод	01.12.06
35	Антонюк О.М.	22.11.63	Діловод	14.04.16

36	Хижинська Л.Т.	28.09.61	Діловод	02.04.04
37	Панчук Г.М.	06.01.65	Діловод	11.11.03
38	Герасімова І.А.	16.11.97	Спец.обл.та звіт.	16.10.18
39	Адамик О.В.	12.11.92	Гол.спец.обл.та звіт.	03.09.18
40	Токар Л.А.	18.10.67	Спец.обл.та звіт.	03.09.18
41	Гук Г.А.	06.12.62	Гол.спец.від.зем.від	23.05.18

Селищний голова

Л.В.Гула

СПОГАДИ ГОЛІВ НАРКЕВИЦЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ МИНУЛИХ РОКІВ ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ЯКИХ ТВОРИЛАСЯ ІСТОРІЯ НАШОГО СЕЛИЩА І ДОБРОБУТ ЙОГО МЕШКАНЦІВ

Боярчук Борис Маркович

Народився 30.03.1933 року в с.Лугове Хмельницького району Хмельницької області в сім'ї робітника.

Трудову діяльність розпочав в 1947 році - робітником бурякопункту Наркевицького цукрового заводу. Після закінчення курсів шоферів в смт.Чорний Острів працював водієм, відслужив строкову службу в Армії.

Борис Маркович закінчив Новоушицький технікум механізації сільського господарства за фахом механік сільськогосподарських машин.

В 14.09.1970р. року обирається і працює головою Ясененської селищної ради і до кінця днів свого життя 1987 року.

За період перебування Бориса Марковича на посаді голови виконкому селищної ради було збудовано адміністративне приміщення селищної ради, покращено благоустрій населених пунктів і за період його головування піднято роль та авторитет виконавчого комітету та депутатів ради.

За трудову діяльність відзначений:

- орденом «Знак Пошани» № 985100 від 08.12.1973 р. Наказ ВРСРСР;
- медаль «Ветеран праці» від 19 січня 1978 р.;
- Ювілейна медаль «За доблесний труд на честь 100 річчя В.І. Леніна (1970 р.) від імені президії Верховної Ради СРСР;
- Почесними знаками ЦК КПРС, Ради міністрів, ВЦСПС, ЦК ВЛКСМ;
- соцзмагання в 1976 р. (09.03.1977 р.);
- Переможець соцзмагання в 1977 р. (21.04.1978 р.);
- Занесений на районну «Дошку Пошани (03.04.1978 р);
- Б.М. Боярчук помер 28.11.1987 року.

Поперечний Петро Олександрович

З 1987 року П.О.Поперечний став депутатом Ясенської селищної ради. Завдяки активній громадській позиції, ефективному управлінню і цілеспрямованій діяльності його обрали головою селищної ради на першій сесії 1988 року. Упродовж всього періоду перебування на посаді завжди вдавалося виконувати план заготівлі залишків сільськогосподарської продукції.

Через нестачу товарів першої необхідності для усього населення селищної ради Петро Олександрович запровадив нововведення - процес почерговості отримання продукції з метою рівномірного розподілення її між людьми. Такі ж списки складали для отримання меблів, електротоварів та інших предметів. Цей підхід сприяв запобіганню конфліктів серед бажаючих отримати ту чи іншу продукцію.

На території селищної ради працювало ряд підприємств, серед яких Наркевицький цукровий завод, завод «Гран-жому», Юхимовецький залізобетонний завод, Юхимовецька рибоміліоративна станція, філіал автопідприємства «22-331». Усі вони перераховували певний відсоток від прибутку для соціально-культурних потреб населення. За рахунок скооперованих коштів з підприємств було висипано дорогу до лікарні. Це забезпечило зручне та оперативне пересування до медичного закладу.

Потрібно було розвивати процес комунікації населення за допомогою технічного обладнання. Приблизно двадцять будинків серед усіх господарств були оснащені телефонами. Саме тому Петро Поперечний звернувся до районного та обласного відділів зв'язку, щоб розпочати планову телефонізацію. Завдяки цьому було встановлено АТС на 500 телефонів для усіх бажаючих смт. Ясне і с. Юхимівці.

Також населення смт. Ясне було оснащено шкафчиками для преси.

Унаслідок збільшення населення приміщення школи не вистачало для всіх учнів. Через це деякі класи вчилися у другу зміну. Тому прийняли рішення добудувати школу. Для цього використали скооперовані кошти від підприємств. Наркевицький цукровий завод виступив як підрядник. Таке рішення дало можливість знову запровадити навчання в одну зміну, що полегшило режим дня як для учнів, так і для педагогів. За кошти, які виділив Волочиський районний відділ народної освіти, придбали необхідні предмети інтер'єру для нових класів та їдальні. Для цього Петро Поперечний разом з директором школи Лопатинським В. І. самотужки поїхали в Ужгород на меблеву фабрику, щоб підібрати потрібний інвентар.

Задля духовного розвитку людей після звернення парафіян Петро Поперечний запропонував місце для будівництва церкви – підвищена територія біля автобусної зупинки. Організаторами цієї справи були місцеві жителі – Джула І.А. та Яхновський А.Х. Саме вони запропонували Петру Олександровичу забити перший кілок зі сторони заводу для розбивки фундаменту.

Задля покращення благоустрою в с.Юхимівці висипано дорогу через Причепу і Бачулинці, що значно спростило місцевим жителям процес

переміщення на цій ділянці населеного пункту. Також на хуторі Бачулинці облаштували магазин, де продавали товари першої необхідності. Провели капітальний ремонт даху школи і будинку культури, відремонтували медпункт, до якого добудували веранду.

На звітно-виборних зборах колгоспу «Радянська Україна» с. Юхимівці 1992 року Петра Поперечного обрали головою господарства, після чого він залишив пост голови Ясенської селищної ради.

Бобін Віктор Михайлович

Народився 13.12.1953 року. Закінчив Рогатинську ЗОШ I-III ступенів, відслужив строкову службу у ВМФ. Закінчив Івано-Франківський інститут по спеціальності гірничий інженер-електрик, а після закінчення працював на нафтопромислах в Росії.

В 1984 по переводу переїхав працювати в Наркевицький цукровий завод начальником зміни. З 1994 по 2002 роки (2 каденції) обирався і працював головою Наркевицької селищної ради.

Бюджет сільради був дуже скромний, згадує Віктор Михайлович. Але при допомозі Наркевицького цукрового заводу проводилися роботи по благоустрою селища Наркевичі, сіл Юхимівці та Бачулинці. А саме:

- часткове асфальтування та висипка доріг з твердим покриттям;
- благоустрій прибережної зони та зони відпочинку біля Наркевицького водоймища (облаштування пляжу, ремонт дитячої та дорослої купальні);
- закриття неорганізованого сміттєзвалища біля р.Мшанець (завезення землі та роздача участків під городи);
- облаштування міні ринку (виготовлення прилавків для торгівлі);
- організований збір молока від населення;
- виготовлені проекти та встановлені: обеліск загиблим воїнам у Другій світовій війні в с. Юхимівці та пам'ятна стела невідомому солдату на кладовищі с. Бачулинці;
- виділення території 1 га під нове кладовище та його благоустрій;
- виділення та роздачу земельних участків під індивідуальну житлову забудову;
- виділення території під гаражний масив, роздача земельних участків під будівництво індивідуальних гаражів;
- надання дозволів та виділення земельних участків під будівництво та встановлення торгових точок.

Ілюшина Валентина Петрівна

Народилася 28.10.1947р. Обрана селищним головою V скликання 26.03.2006 року. На час її каденції населення двох сіл складало 2697 осіб. На території ради нараховувалось 1036 дворів, бюджет складав 600 000 грн.

У 2006 році було завершено газифікацію дитячого садочка в селищі Наркевичі і приміщенні селищної ради. Газифіковано приміщення фельдшерсько-акушерського пункту у селі Юхимівці і проведено ремонт. У дитсадку замінено вікна і двері, побудовано нову огорожу. Замінено вікна на II поверсі приміщення селищної ради і відремонтовано підлогу і зроблено ремонт. Відкрили кімнату дільничного інспектора міліції.

У селі Юхимівці відремонтовано приміщення будинку культури, замінено двері. Відремонтовано сільську бібліотеку. Встановлено пам'ятний знак «Жертвам голодомору 1932-1933 рр.» часткова відновлено вуличне освітлення. У селищі Наркевичі у 2007 році було відремонтовано будинок культури. Замінено двері, оновлено сцену. У 2008 році було відновлено вуличне освітлення в Наркевичах.

У 2007 році рішенням сесії селищної ради було започатковано «Свято селища Наркевичі», яке проводиться у другу суботу липня місяця. Це найвселюдніше свято у селищі, яке проводиться з року в рік вже багато років підряд. У селі Юхимівці таке свято проводиться з 2008 року на Святу Трійцю.

Рішенням XI сесії V скликання було створено Наркевицький селищний центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх». Для створення такого центру спонукало те, що на території ради проживало багато молоді, а зайнятись не було чим. Селищна рада звернулася з листом до міністра у справах молоді і спорту надати дозвіл на створення такого центру і 22 листопада 2007 р. такий центр було створено. У селищі проводились різні спортивні заходи. Спортсмени були призерами змагань обласного і районного масштабів.

Приділялась увага закладам культури. Було газифіковано філіал музичної школи і частково зроблений ремонт.

Було зроблено ремонт приміщення пожежної частини. Закуплено спецавтомобіль.

У липні 2008 року змінились власники цукрового заводу. Завод запрацював з новою потужністю. Збільшились надходження до бюджету, жителі селища мали роботу. Бюджет подвоївся.

Допомогу надавали місцеві підприємці, а саме: Новак Віктор Володимирович, Стрихарчук Леся Ігорівна, Шевчук Григорій Миколайович, нині покійний Павлюк Віктор Миколайович, Бондарчук Микола Михайлович, Красій Валерій Володимирович, Вигоняйло Валентина Анатоліївна. Завдяки їм на території ради проводились різні заходи.

За благодійні кошти громади було організовано допомогу на ремонт нашої дільничної лікарні, зроблено огорожу на кладовищі, зрізано дерева. За

кошти громади облаштовано автомобіль для ритуальних послуг і капітально відремонтовано. Є музичний супровід, який допоміг зробити Семенюк Є.В. Було організовано вивіз сміття з усієї території селища.

Селищна рада приймала активну участь у житті району і області.

Була призером конкурсу на кращий санітарний стан і благоустрій території. За I місце в конкурсі ми отримали телевізор, який віддали в Наркевицьку лікарню. Брили участь в обласному конкурсі «Чия рада краща» і були нагородженні грамотою облради і факсом. У 2009 році селищна рада була нагороджена почесною грамотою Національної асоціації цукровиків України «Укрцукор». У 2009 році портрет Валентини Петрівни занесено на районну «Дошку пошани».

Каденція Ілюшиної В.П. закінчилась 23.11.2010 року.

Кондратюк Василь Миколайович

Народився 22.10.1968р. в с.Гнатівці на Хмельниччині. Закінчив місцеву школу, відслужив строкову службу в армії, працював лаборантом в Гнатівській школі, пізніше водієм в агрокомбінаті «Новатор».

З 1995 року в Наркевицькому цукровому заводі працював слюсарем, заступником начальника цеху, пізніше начальником зміни (1996-2000рр.).

Освіту здобув у Хмельницькому політехнічному коледжі за фахом технік-технолог. Працював начальником зміни на Хмельницькому цукровому заводі.

З 2007р. Городоцький цукровий завод – начальник цеху, заступник головного інженера.

З 2009р. начальник зміни Наркевицького цукрового заводу.

В 2010 році обирається селищним головою смт Наркевичі.

Тогочасний бюджет був дотаційний і складав 1млн 800тисяч гривень. До 2015 року він виріс до 3млн 200тис. Були обмеження з зарплатою та обслуговуванням: освітлення, дороги, комунальні послуги та утримання територій в належному стані. «Спорт для всіх», змагання, інвентар, спортивне знаряддя і таке ін. були обмежені в фінансуванні.

Була складена угода про об'єднання територіальних громад навколо селища Наркевичі, в яку входило 16 сіл.

СЕРЕД ЛЮДЕЙ

Чимало хороших справ у послужному списку голови виконкому Ясененської селищної Ради народних депутатів Бориса Марковича Боярчука. Він – всюдисущий. Часто можна бачити його то в полі чи на господарстві колгоспу «Радянська Україна», то на підприємствах і установах, які розташовані на території селищної Ради.

Значну увагу приділяє голова виконкому роботі з людьми. Звісно, не така вже й проста стежина до серця людського. Є чимало труднощів, є й невдачі. Але для того, щоб краще володіти майстерністю впливу на молодь, Борис Маркович, як депутат районної Ради і голова виконкому селищної Ради розуміє, що і сам повинен безперервно пізнавати мудру науку життя, збагачувати свій досвід.

Ось недавно, наприклад, Борис Маркович відвідав Наркевицький цукровий завод, де мав бесіду з молодими робітниками цеху КВП. В обідній перерві, в невимушеній, дружній обстановці пройшла бесіда, під час якої голова виконкому дав ґрунтовні та змістовні відповіді на запитання цукровиків. Цікаво виклав Борис Маркович питання зовнішньої і внутрішньої політики нашої партії, розповів про перспективи розвитку селища.

Іде селищем, заглиблений в свої повсякденні турботи, середній на зріст, рухливий Борис Маркович. Як справжній господар, пильно приглядається до кожної будівлі, кожного камінчика. За все вболіває голова селищної Ради. І звідусіль до нього лине доброзичлива людська теплота за чуйне серце і неспокійну вдачу.

В. Буяльський

ПРОТИ ПРАВОПОРУШЕНЬ – ГРОМАДОЮ

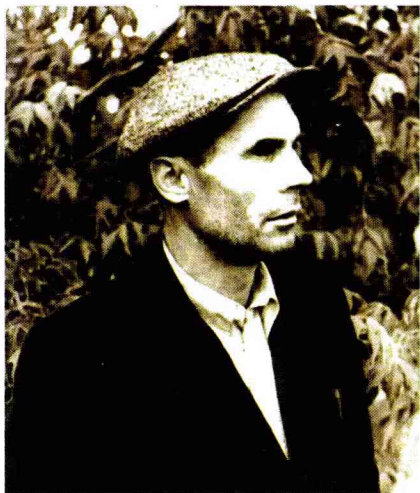
У районному відділі внутрішніх справ старшому лейтенантові П.М. Сольському запропонували одну з найважчих дільниць – Ясененську. З досвіду Петро Миколайович знає, що для попередження правопорушень треба спиратись на громадськість.

Він так і робить. Ось не так давно у Ясененській селищній раді народних депутатів зібрались народні дружинники. Розмова пішла ділова, актуальна. Було вирішено активізувати роботу народної дружини, з числа активістів створити групу позаштатних автоінспекторів.

Це продиктовано життям. Адже парк автотранспорту весь час зростає. Більшає автомашин, мотоциклів різних марок, мопедів та інших засобів пересування у жителів Ясного. І дуже часто, особливо мотоциклісти, не маючи ні досвіду, ні прав водія, з німої згоди родичів осідлають десятки кінських сил і випробовують машину на виносливість. Таке випробування нерідко закінчується не на користь власника. То щоб не трапилось біди, громадські автоінспектори роз'яснятимуть родичам, до чого може призвести їх потурання своїм дітям, через райвідділ внутрішніх справ притягатимуть порушників правил дорожнього руху до відповідальності. Допоможе їм у цьому дільничний інспектор П.М. Сольський.

В. Буяльський

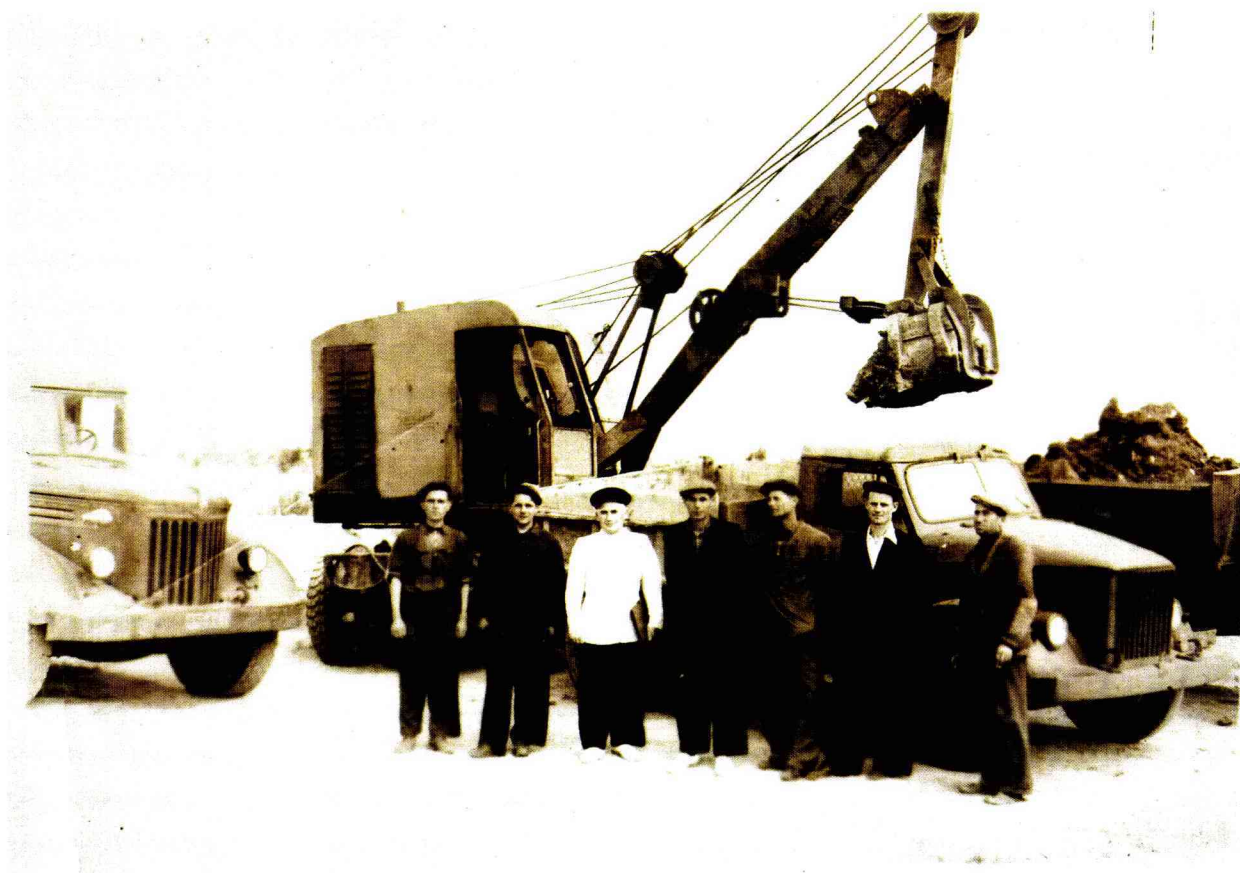
Євген Семенюк – член Національної спілки журналістів України
про селище Наркевичі, школу і завод.

В.С. Семенюк, 1953р.

Сім'я і будинок Семенюків, 1950р.

Я.П. Грициневич – начальник відділу кадрів
В.С. Семенюк – виконроб
з трудовим колективом БМУ-7, 1959р.

Літо 1950... Мої батьки – Семенюк Валерій Савелійович і мама – Ніна Макарівна, вирішили переїхати з райцентру Базалія на будівництво Наркевицького цукрового заводу. Старенька «полуторка» з нехитрим повоєнним скарбом зупинилась серед поля, засіяного гречкою, біля трьох фінських будиночків. Пахло медом, сонцем, дзвеніли бджоли... І все...

У першому будиночку жила родина інженера будівництва Алєксєєва, другий дістався нашій сім'ї, в третьому поселились родини Мазуренків і Грициневичів. І на цьому будівництво закінчилось, бо на зведенні Городоцького цукрового заводу не вистачало техніки і робітників, і всіх спеціалістів перекинули туди. А три будиночки лишились в чистому полі... Йшов 1951 рік.

Наступного року будівництво відновили, нашвидкуруч звели дерев'яні бараки на місці де зараз музична школа і гуртожиток. Приїхали перші переселенці-добровольці, закипіла робота, під майбутній завод копали глибоченний котлован, будували швидкими темпами житло, люди тулились по кілька сімей у бараках, хлівчиках і заводських будинках, а родина Терещенків – у палатці.

На місці, де сьогодні стоїть сільрада, був бетонозмішувальний пункт, ближче до майбутнього заводу встановили парову машину з генератором, яка живила струмом усі цехи.

Саме тут ми й познайомилися з Василем Ілюшиним, бо на бетонному вузлі працювала його мама, і височенні купи піску були нашим дитячим майданчиком, пісочницею...

У селищі звучала, в основному російська мова, переважали російські прізвища: Ларіонові, Бушуєви, Дворецькі, Донські, Данієлі, та інші. Але після завершення будівництва заводу більшість рушила за керівником будівництва Симиренком, на новий об'єкт – Кам'янець-Подільський цукровий завод, і там осіли.

А селище Наркевичі, наче магнітом, тягнуло жителів довколишніх сіл – як не як – містечко! Постійна робота, стабільна зарплата, гарне сполучення, хороші поставки, постійне будівництво житла, школи, дитячого садка, Будинку культури. І, варто зазначити, що за усім відчувалась турбота директора заводу А.З. Вороніна.

Як він пишався школою, у яку, нарешті, у 1954 році, прийшли діти з Юхимовець, куди ходили перші роки, а красень Будинок культури, на той час рівних якому не було в області, медичний пункт, дитячий садок, магазин, їдальня... і житло.

Анатолій Воронін заохочував індивідуальне будівництво, почали забудовуватись цілі вулиці, протягнули водогін, лінії електропередач, у заводських будинках встановили опалення від заводської ТЕЦ.

На нашій вулиці, тоді Карла Маркса, зібралось чимало повоєнної дітвори: це друзі мого дитинства: Сергій Терещенко, Антон Мазуренко, Анатолій Монюк, Володимир Білецький, Анатолій Дембіцький, Володимир Гулай, Анатолій Ніскевич, Броніслав та Антон Грищуки та інші. Не було в нас палаців піонерів, то наші вчителі створили кільканадцять гуртків. Так ми

навчилися вишивати (навіть хлопці), будувати повітряні кулі і моделі літаків. Керував гуртком Василь Максимович Халавчук, а розуміти мистецтво театру, грати у п'єсах навчила Галина Василівна Терлецька. Писати до газет, журналів (наша школа випустила більше десятка письменників, журналістів) своїх вихованців вчили Ліза Іванівна Монюк, Валентина Сергіївна Халавчук, Ніна Макарівна Семенюк.

Хлопці, відвідувачі технічних і наукових гуртків, згодом стали відомими вченими (доктори наук Володимир Гулай, Антон Мазуренко). А Сергій Терещенко, який не встиг отримати спеціальну підготовку (був відрахований з Кіровоградського училища вертолітної авіації за станом здоров'я) усе життя ремонтував землякам холодильники, телевізори, годинники, швейні машини і мріяв відірватись від землі, збудував власними силами вертоліт, який щоправда, розсипався після першого ж польоту на стадіоні.

Наші дівчата теж не пасли задніх. Є серед них і доктори наук, і журналісти, і лікарі, педагоги, автори наукових праць, відкриттів.

Школа була нашим другим домом. Яка тут велась позашкільна робота! А на уроках праці ми будували, своїми руками звели приміщення гаража для шкільної машини, корпус, де навчались молодші класи, заводську оранжерею. Освоїли роботу на токарному верстаті, деревообробні інструменти. Все це кожному з нас знадобилось у подальшому житті!

Саме довкола школи гуртувались ми в ті роки. Тут проводили щосуботи вечори відпочинку, сюди запрошували однолітків з Чорного острова, тодішнього райцентру, спільно вчилися бути толерантними, вихованими, поводитись у гарному товаристві.

Впевнений, що у цій книзі знайдеться місце і для розповіді про спортивне життя у селищі, але я не можу не згадати про спортивні секції, які з радістю і захопленням відвідували ми з друзями. Хочеш займатись фехтуванням? Будь ласка! Шпаги, маски до твоїх послуг. Хочеш займатись боксом? Прошу! Десяток пар боксерських рукавиць до твоїх послуг. Важкою атлетикою? Є штанги. Боротьбою – є килим. Волейболом? Настільним тенісом? Футболом? Лижами, ковзанами? Грати в духовому оркестрі?

Це не те що тепер: після обіду діти дружно вийшли на спорт майданчик і стали дружно гратись... кожен у своєму смартфоні... Ми знали, що таке справжній спорт, що таке смак перемоги і радість від власних досягнень.

За усіма успіхами стояли і стоять наші наставники. І те, що школа змогла дати путівку у життя тисячам випускників і до цих пір гідно конкурує з кращими школами області, стоїть праця людей найкращої і найпочеснішої професії у світі: учителя, вихователя, педагога.

Селище міського типу Наркевичі, його історія та сучасність

Кожна людина, кожна родина, кожен край, село, місто має свою історію, живе, діє, працює, сьогодні і мріє про щасливе майбутнє. Наркевичі в цьому плані не відрізняються від інших сіл, міст та всіх регіонів України. Хіба тим, що селище одне з наймолодших населених пунктів у Волочиському районі, а можливо і на Поділлі.

Історія нашого селища не сягає в глибину віків. Тут не були: Т.Шевченко, Л.Українка, або відомі керівники держави, мистецтва, тощо...

Але є селище, потужний Наркевицький цукровий завод, працьовиті люди-патріоти свого краю, які люблять його, шанують і вдосконалюють. Отже, має бути його історія.

Повернувшись в 50-ті роки ХХ століття, ми побачимо на місці нашого селища чисте поле. На відстані 1 км на південь розташоване село Юхимівці, яке входить до складу Наркевицької селищної ради. Через селище проходить автобусний маршрут Хмельницький - Червоний Кут. За 15 км на південь від селища проходить автомобільна траса Київ-Львів. Забудова селища активно розпочалася в 1950 році. Разом з будівництвом цукрового заводу росло робітниче селище. Почали функціонувати інші підприємства: цегельний завод (збудований на початку 50-х років і реконструйований у 1961р.), пункт по відгодівлі великої рогатої худоби, на території селища були розташовані бетонний вузол, механічна майстерня, деревообробний цех, складу Наркевицького БМУ-7, ТЕЦ, сепараційний цех, жомосушка, майстерні, гуртожитки, медамбулаторія, дитячий садочок, торгові точки і підприємства комунально-торгового призначення.

У 1955р. при цукровому заводі було створено автоколону. В 1957р. відкрито будинок культури на 320 місць.

Назва селища виникла із залізничної станції Наркевичі, біля північної околиці села Юхимівці. Де в 1870 р. поблизу села пролягла Південна-Західна залізниця до кордону з Австро-Угорською імперією. У 1898 році, за згодою місцевого поміщика Йотка Наркевича, у Юхимівцях було збудовано склад залізничної дороги для зберігання зерна, яке з Російської імперії через митницю Волочиська відправляли австрійськими поїздами на захід. Село Юхимівці стало власністю пана Йотка Наркевича. Після того як він одружився з донькою юхимовецького пана Є.В. Хилінського.

На початку ХХ століття Йотко Наркевич закінчує петербурзький університет за спеціальністю будівельний інженер. В Петербурзі він захопився революційними ідеями і був помічений поліцією в революційних подіях 1905 року. Вірні друзі допомогли йому врятуватися від заслання в Сибір і втекти до Америки. Гроші, що мав з собою Йотко Наркевич швидко закінчилися і молодий пан був на грані відчаю. Випадково в газеті він прочитав про конкурс на проект мосту через річку Гудзон. Йотко за кілька тижнів розробляє проект, бере участь в конкурсі і займає перше місце. Так, подолянин вписав своє ім'я в історію міста Нью-Йорк.

Отримавши великі гроші, Наркевич ще кілька років живе в США. Потім повертається на батьківщину предків в Польщу. Дізнавшись про закриття поліцією його справи повертається на Поділля. В Бубнівці пан наводить порядок у своєму господарстві, розширює його і подає до уряду прохання на будівництво полустанку на залізниці на землях його маєтку.

Дозвіл було отримано і в 1912 році було споруджено залізничний вокзал і облаштовано станцію, яка одержала назву «Наркевичі». Йотко Наркевич в цей час жив в с. Бубнівка.

У квітні 1916 р. їдучи поїздом з прифронтового Волочиська, імператор Росії Микола II зупинився на станції Наркевичі і оглянув вокзал. Двоповерхове приміщення яке було споруджене в псевдоготичному стилі, саме це привернуло увагу імператора.

В роки Другої світової війни Юхимівці і станція Наркевичі були окуповані німецько-фашистськими загарбниками і вщент була знищена станція, а нове приміщення залізничного вокзалу було споруджене в 1954 році.

В роки Другої світової війни в районі станції Наркевичі і села Юхимівці діяли партизанські загони: Васильченка, Іванова, Одухи. Вони розбирали залізничні колії, місток, пускали під укіс німецькі ешелони. Активну участь в партизанському русі приймав житель села Юхимовець В.Ф. Черватюк.

Залізничники станції Наркевичі брали участь у боях з фашистськими загарбниками: у партизанських загонах у підпіллі, у війні на рейках, невтомно працювали в тилу, наближаючи звільнення України та День Перемоги. Залізничники: В.С. Богомазюк і В.С. Мельничук нагороджені медалями «За відвагу» і «Бойові заслуги», В.С. Ткачук – «За трудову доблесть» у Великій Вітчизняній війні.

Селище Наркевичі знаходиться на правому березі річки Мшанець (права притока річки Південний Буг). На відстані – 0,5 км і 0,8 км на схід від цукрового заводу виявлено залишки двох поселень, кінця бронзового – початку раннього залізного віку. Вони розташовані при злитті річки Мшанець та струмка на лівому березі річки.

В 30-х рр. XX століття в навколишніх колгоспах почали збільшуватись посівні площі цукрових буряків. У зв'язку з цим виникла потреба – побудови цукрового заводу між населеними пунктами. Планувалося його побудувати між селами Юхимівці та Баглаї. Але роботу довелось припинити через Другу світову війну, яка несла розруху, голод, біду і сльози. Лише в 1948 р. розпочалось будівництво цукрового заводу на землях колгоспу Карла Маркса (с.Бубнівка). Та знову зупинка, будівництво законсервоване, тому, що всі працівники переїхали для завершення робіт Городоцького цукрового заводу. Відновилось будівництво Наркевицького цукрового заводу через два роки (1950 р.). Сюди на будівництво з'їхалися робітники: росіяни, білоруси, поляки, естонці, латиші і навіть кубинці.

В 1953 р. виріс головний корпус цукрового заводу. Тоді і був призначений першим директором цукрового заводу – Анатолій Захарович Воронін, який мав вищу освіту, в цей час це було важливо і був фахівцем своєї справи. А головним інженером – М.А. Краснокутський.

16 жовтня 1955 року підприємство розпочало свій перший бурякопереробний сезон. Завод запрацював, цього дня чекали всі жителі навколишніх сіл – це робочі місця і важлива подія та продукція для України.

Одночасно з будівництвом заводу розпочалось й будівництво селища. В кінці 1952 р. було збудовано контору заводу, дерев'яне приміщення їдальні, три фінських будинки, гуртожиток на 15 сімей, магазин, дерев'яний клуб, а в 1954 було відкрито Наркевицьку семирічну школу. Першим директором школи було призначено Терлецького Антона Едуардовича. Учнями тоді стало 93 дитини. Перший випуск в школі відбувся 6 червня 1954 року. А вже з 01.09.1955 року школа стала з новою назвою – Наркевицька середня школа, яка з 1954 по 2019 р. дала путівки в життя багатьом випускникам і багато з них стали медалістами.

В 1954 р відкрився дитячий садочок, який був розрахований на одну групу дітей різного віку. Цей садочок був у пристосованому приміщенні і проіснував до 1970 року, де постійно навчалися і виховувалися дві групи дітей. Першою завідуючою в садочку була – Роза Львовна Касперська.

Тепер жителі селища пишаються своїм казковим дитячим садочком, спорудженим в 1970 році і розрахованим на 6 груп дітей з усіма зручностями для навчання та виховання, де працюють висококваліфіковані працівники.

На початку 50-х років був збудований тимчасовий клуб – це було дерев'яне приміщення на 150 місць. Новий будинок культури споруджений в 1957 році. Його будували майстри-будівельники, жителі селища: Л.В. Касьявов, В.Д. Охріменко, О.П. Пасічник та інші. В приміщенні СБК є глядацький зал на 320 місць, бібліотека, музей історії Наркевицького цукрового заводу, дискотечний зал, різні кімнати. Першим директором будинку культури був Йосип Миколайович Банашко, а художнім керівником Б.А. Гришук.

Різні джерела інформації та ветерани праці стверджують, що особливого розвитку цукровий завод досягнув у 1982-1998 роки, коли директором працював Ярчук Микола Миколайович, президент асоціації «Укрцукор». Паралельно з покращенням виробництва особлива увага приділялась розвитку соціальної інфраструктури. Будувалося житло, спортзал, добудовано шкільну їдальню, побудовано аптеку, заасфальтовано вулиці, проведено реконструкцію ліній електропередач, тощо. Але через несприятливу економічну ситуацію завод почало лихоманити, була невизначеність за його майбутнє.

В 2006 році після річної перерви він знову відновив свою роботу, запрошуючи заводчан на робочі місця, вселяючи надію жителів селища на краще майбуття. В смт. Наркевичі діє загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів, працює дільнична лікарня, функціонує міський будинок культури на 320 місць, бібліотека, музична школа, музей історії Наркевицького цукрового заводу. На території селища діє фізкультурно-спортивний клуб «Колос» (спортзал, футбольне поле, спортмайданчики).

В 2019 році в селищі проживають 1562 мешканців. Воно має чудовий вигляд, з кожним роком оновлюється, змінюється на краще (будинки, вулиці, школа, лікарня, дитячий садочок, магазини, аптеки, спортзал, школа мистецтв, будинок культури, стадіон, ігрові майданчики, перукарня тощо...).

Запрошуємо в гості, самі переконаєтеся, наскільки прекрасне наше селище і люди – з центром об'єднаної територіальної громади смт. Наркевичі.

Тут діють: торгівельна мережа магазинів, де ви зможете купити все необхідне для вашого дому. Є навчально-виховні та культурні заклади, де ви зможете навчати та виховувати своїх дітей, займатися різними видами мистецтва. Звучить прекрасно духовий оркестр, який своїми виступами прославляє народ України та наш край, приймає участь в різноманітних конкурсах. Ви зможете зайнятися фізкультурою і спортом, для цього є всі умови і можливості. У вас буде можливість вибрати собі місце для культурного відпочинку – в лісі чи на воді і це все на відстані до одного кілометра. Ви почувате рух поїздів по Південно-Західній залізниці, зможете поїхати в любую сторону світу, а до обласного центру м. Хмельницький всього 30.км.

В Наркевичах найчистіше повітря, люди мають золоті руки і добрі серця.

Селище наше газифіковане, є водогін а головною артерією життя – місцевий цукровий завод, який забезпечує робочими місцями біля 700 людей.

Жителі селища вдячні за газифікацію селища і суттєву допомогу народним депутатам Верховної Ради України Олуйко В.М. та Єдіну О.М., голові Волочиської районної державної адміністрації Дворніку В.І., голові Волочиської районної ради Сергійчуку В.М., голові Хмельницької державної адміністрації Цимбалюку В.А., директору Хмельницького будівельно-монтажного управління по газифікації Янечку Л.В., голові правління по газопостачанню та газифікації АТ «Хмельницькгаз» Корнєєву М.М., та особлива щира вдячність голові Наркевицької селищної ради Красію М.М. Сьогодні жителі селища мають газ.

В 2016 році в селищі проведений водогін. Мешканці щиро вдячні за це депутатам селищної ради, та особисто голові Гулі Любові В'ячеславівні, зичать всім здоров'я, щастя і сподіваються на краще майбутнє у всіх напрямках його розвитку.

Селище живе, працює, відпочиває і вірить в щасливе майбутнє.

Володимир Кропивницький

ЗАЛІЗНИЧНА СТАНЦІЯ «НАРКЕВИЧІ»

Фото 1998р.

Перший електропоїзд, 20.08.1998р.

З 1912 по 1954 роки ст. Наркевичі відносилася до Гречанського відділу залізниці, а з 1954 перейшла до Жмеринського відділу Південно-Західної залізниці. Адже назва нашого селища походить від залізничної станції

Наркевичі. Жителі пишаються цією історичною подією станції і селища, бо там відчувається позитивна енергетика, зручність у використанні поїздів, ширість і тепло.

Начальниками станції в різні роки були: І.П. Тернавцев, І.М. Вінніченко, В.Г. Шамрай, В.Д. Даласюк, Ф.М. Шимчишин, Д.П. Кобельник, В.М. Голдиговський, В.С. Ткачук, Марія Тимченко, Ф.І. Кузьменко, Л.С. Боярчук, Л.В. Пукас (Гула). Тепер начальник станції «Наркевичі» Щетков Олександр Олексійович.

Дорожніми майстрами: Д.М. Мельничук, І.І. Пудровський, В.С. Данильчук, А.Г. Босак, О.Б. Киданчук, За зразкову працю залізничників нагороджували перехідними прапорами, але найвищою нагородою було звання «Заслужений залізничник». Цього звання удостоєні Л.М. Тимченко і В.М. Данильчук. В.С. Данильчук за 34 роки праці на залізниці тричі нагороджений медаллю за трудову доблесть.

Все своє трудове життя залізничній станції присвятили: М.І. Лисак, С.І. Флінтюк, Ю.Ф. Монюк, В.І. Мельничук, В.С. Ткачук, А.М. Вербаховський, О.А. Борщук, Валентина Калинюк, С.Ю. Гаврилук, В.Н. Машталер, В.М. Лепікаш, Г.М. Чуба та багато інших.

У 1998 році залізниця була електрофікована. Перший електропоїзд з пасажирами прибув на станцію «Наркевичі» 20 серпня 1998 року. В наступні роки станція розширюється, прокладаються нові колії, будуються рампи та інше.

ПОЖЕЖНА ЧАСТИНА №40

Від Хмельницького виконавчого комітету смт. Наркевичі був створений відділ пожежної безпеки від 04.01.1984р. Перший начальник відділу пожежної безпеки Анатолій Цибрій. Старший інспектор Ірина Чернова.

Перші водії і караули: Анатолій Шимко, Микола Слободян, Антон Грищук, Петро Походошук

Начальники караулів: Василь Віннічук, Василь Телиця, Леонід Кошонько, Володимир Мостинець.

Бійці: Володимир Гусар, Анатолій Бурбела, Микола Збаравський, Сергій Терещенко.

Теперішні пожежники: Ігор Тіщенко – начальник місцевої пожежної команди закінчив аграрно-технічний університет за фахом агроном (2000-2005рр.). У 1996р. закінчив Наркевицьку ЗОШ, потім Дзеленецьке СПТУ 37, де отримав професію тракторист-машиніст широкого профілю. Працював в цеху механізації Наркевицького цукрового заводу. У 2006 році прийнятий на посаду пожежника, пізніше керівник місцевої пожежної команди «Наркевичі», де працює і сьогодні.

У МПК «Наркевичі» працюють сьогодні: Олександр Пальков, Олег Бойко, Микола Клопотюк, Валентин Дикий, Юрій Джемерис, Іван Андрощук, Роман Візовський, Василь Рудий.

Пожежна команда 80-х років

Пожежна команда 2019р.

**КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО
НАРКЕВИЦЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ
«НАРКЕВИЦЬКИЙ КОМБІНАТ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ»**

Створене 21.08.2008р. Керівником КП був М.М. Борисюк.

З 2010 року – Наркевицький ККП Наркевицької сільради директором якого є Сергій Олександрович Лигун, який народився в селищі Наркевичі, закінчив місцеву школу, Новоушицький технікум за фахом механік сільськогосподарських машин (2003р.). Сергій Олександрович тут виріс, добре знає людей, місцевість, спокійний, врівноважений, добре розуміється в техніці, вміє працювати з людьми.

На початку трудової діяльності працював в цукровій промисловості, а тепер комунальне підприємство, де працюють 28 чоловік і багато різноманітної техніки. Вони виконують різні роботи:

- водопостачання та водовідведення;
- збір та вивезення побутових відходів;
- благоустрій населених пунктів;
- ритуальні послуги;
- надання різних послуг технікою, ремонти та інше.

Тепер в Наркевицькому ККП працюють: В.І. Стрілецька – головний бухгалтер, І.В. Свірщ – бухгалтер; різні працівники: А.В. Костичев, Ю.А. Рожик, І.В. Карп'юк, П.П. Новак, П.Л. Сич, В.І. Писюк, В.І. Мединська, В.В. Атаманюк, О.С. Лигун, Р.Ю. Ющинський, В.Д. Лешко, П.Д. Музика, Ю.Є. Крамар, М.П. Лаба, О.І. Боярчук.

ПЕКАРНЯ

Відкрилася в 2018 році. Головним технологом працює освічена і з великим досвідом роботи Аліна Анатоліївна Бернат. Вона закінчила Київський національний університет харчових технологій: технологія хліба, хлібобулочних виробів, макаронів, кондитерських виробів і харчоконцентратів. Стаж роботи 15 років.

На хлібопекарні випікають 5 видів хліба, 10 видів булочок, 4 види печива, пиріжки, батони, сухарі і торти в кондитерському цеху.

Хлібопекарська та кондитерські продукції користуються великим попитом в Наркевицькій ОТГ та за її межами. Колектив працює на перспективу і розвиток.

Працівники пекарні: Аліна Бернат – технолог; інші професії: Ольга Новіцька, Людмила Цатурян, Тетяна Сідорська, Іванна Андрусак, Любов Боярчук, Марія Шатковська, Ігор Кузьмов – водій, Інна Кравчук – кондитер, Ірина Литвинюк – прибиральниця.

Працівники пекарні

Кафе-бар «Мрія»
ФОП Марія Агрестахова
Відкрилося в 2011 році
Проводить різні види застілля
Офіціант: Світлана Бельовська

Перукарня «Студія краси»
Відкрилася в 2019 році
Виконують роботи:
стрижки всіх видів, манікюр, педикюр,
Працівники: Мирослава Богуцька,
Аліна Швець, Діана Голуб'ятова

ЦЕНТР НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ НАРКЕВИЦЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ

(смт Наркевичі, вул. Театральна, 11)

Ольга Бойко

Тетяна Цукань

Надання послуг у сфері:

- державної реєстрації речових прав на нерухоме майно;
- державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців;
- реєстрації/зняття з місця проживання;
- консультації у сфері спадкового права;
- двічі на місяць проводиться прийом громадян працівниками Пенсійного фонду.

Цукань Тетяна Миколаївна – керівник, державний реєстратор нерухомого майна. Освіта – Хмельницький університет управління та права. Спеціальність – правознавство. Трудовий стаж – 21 рік.

Бойко Ольга Дмитрівна – адміністратор ЦНАП, магістр соціальної роботи, трудовий стаж 7 років.

Чуба Альона Олександрівна – державний реєстратор нерухомого майна, юридичних та фізичних осіб-підприємців, юрист. Трудовий стаж – 5 років.

Тимчук Катерина Олександрівна – державний реєстратор реєстрації місця проживання. Трудовий стаж – 10 років.

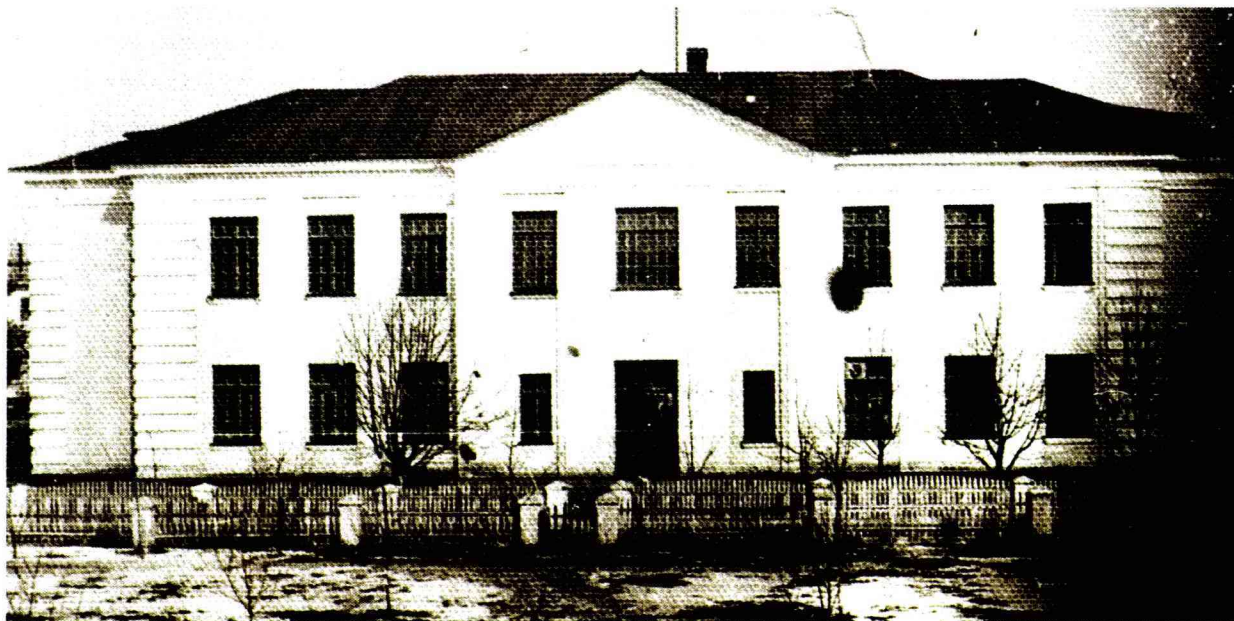
м-н «Меркурій», відкрився 2006р., у приміщенні функціонує Нова Пошта

Магазини смт. Наркевичі

Наркевицька ЗОШ у 1955 році

Терлецький Антон Едуардович

Перший директор Наркевицької загальноосвітньої школи у 1954-1959 роки. Народився 19.11.1920р. в с.Крачки Чорнострівського району Хмельницької області в селянській сім'ї.

Освіту здобував в Охтирському педтехнікумі Сумської області. Після його закінчення працював вчителем Глібецької школи. Пізніше закінчив 12-тимісячні курси з історії і працював вчителем історії Пахутинецької загальноосвітньої школи.

У 1940 році вступив в Тульчинський вчительський інститут на Вінничині. Провчився до 1941р.

7 травня 1941 року призваний на дійсну військову службу в армію. Служив у Великих Луках, де і застала війна. Пройшов всю війну у військах ПВО.

Демобілізувався в 1945 році і пішов працювати вчителем історії у Чорнострівську ЗОШ до 1947 року. Потім директором школи в с.Крачки 1947-1948 роки. І навчався в Кам'янець-Подільському педінституті. Працював директором Осташковецької ЗОШ до 1951 року.

Закінчив Кам'янець-Подільський інститут з відзнакою, після якого працював у Захаровецькій ЗОШ завучем, інспектором Чорнострівського райвно.

З 1 січня 1954 року призначений директором Наркевицької ЗОШ. Відпрацював на посаді директора до 1959 року, а після її вчителем історії до виходу на пенсію.

Антон Едуардович був досить працювитою людиною, знаючий в деталях і дрібничках свій предмет, пройшов пекельне життя Другої світової війни, але

був безпартійний і не хотів вступати в ряди КПРС, тому був вимушений покинути посаду директора і працювати звичайним вчителем історії.

Педагогічний колектив Наркевицької ЗОШ у 1960р.

Збір металобрухту учнями школи

Моя рідна школа

Урочисто, піднесено

вірші і музика В.Кропивницького

Мо - я рід-на шко-ла, мов ма-ти, при-віт-на, Що
ден-но за-про-шу - є всо-няч-ний клас. Тут мрі-ї збу-ва-ють - ся всі за - по-віт-ні, Тут
муд-ро нав-ча-ють і люб-лять всіх нас. Шко-ло мо-я, рід-на шко-ло Ти для ме-не у сві-ті є -
ди - на. Пе - да - го - ги пре-крас - ні та уч - ні тво - ї Це шкіль-
на най-друж-ні - ша ро - ди - на, Це шкіль - на най-друж-ні - ша ро - ди - на.

Моя рідна школа, мов мати, привітна,
Щоденно запрошує в сонячний клас.
Тут мрії збуваються всі заповітні,
Тут мудро навчають і люблять всіх нас.

Приспів:

Школо моя, рідна школо -
Ти для мене у світі єдина.
Педагоги прекрасні та учні твої -
Це шкільна найдружніша родина,
Це шкільна найдружніша родина.

Ти юність, дитинство і перша дорога
Для тих, хто навчався і вчиться тепер.
Ти пам'ять глибока про всіх педагогів,
Хоч виїхав хтось вже за Буг чи Дністер.

Приспів:

Тепер твої діти усюди, як вдома
І гордо у світ шкільне ймення несуть.
Чи лікарем станеш ти, чи агрономом,
Свою alma mater не зможеш забути.

Приспів:

Поліщук Ганна Михайлівна

Народилася 08.11.1930р. в с.Глушківці Ярмолинецького району Хмельницької області в селі колгоспників.

У 1950 році закінчила Солобковецьку ЗОШ, а після школи Кам'янець-Подільський педінститут за фахом українсько-історичний факультет.

У 1954 році після закінчення інституту призначена на роботу в Наркевицьку ЗОШ вчителем української мови та літератури. Так, в одній школі і з одним записом в трудовій книжці відпрацювала до 1987р.

З 1977 по 1987рр. була директором Наркевицької ЗОШ. Має нагороди : «Відмінник освіти», видано Міністерством освіти УРСР від 21.03.1984р. №96612, «Ветеран праці» і медаль видані від імені Президії Верховної Ради СРСР. За рішенням Хмельницької ради народних депутатів від 20.03.1985р. орден «Знак пошани» від 15.03.1976р. №10977-44, наказ Президії Верховної Ради СРСР. Неодноразово обиралась депутатом до селищної та районної рад.

Лопатинський Володимир Іванович

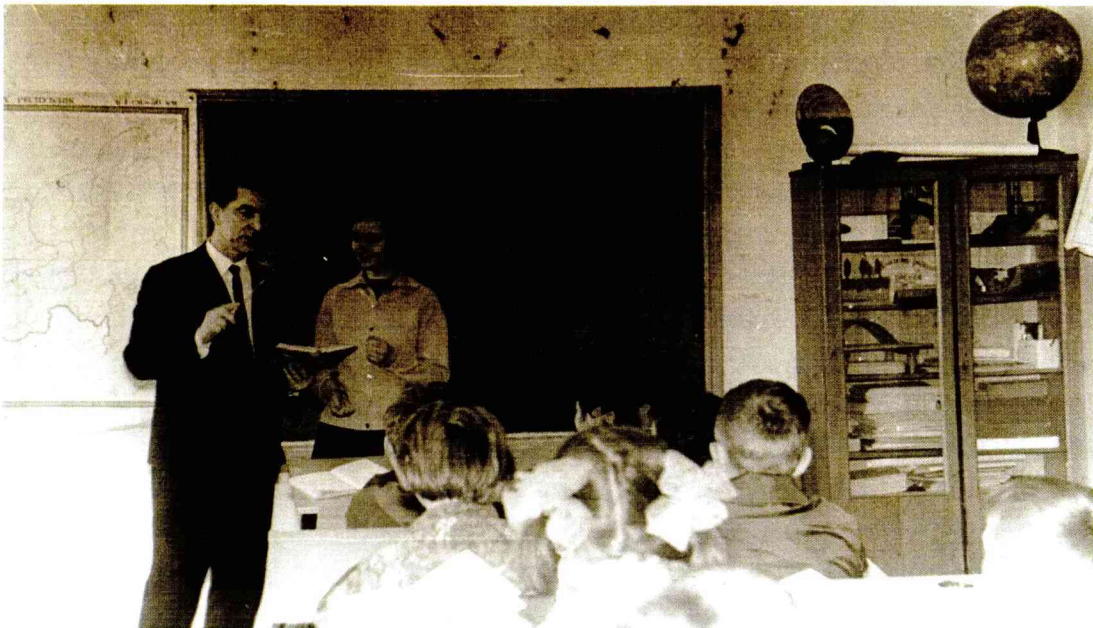
Директор Наркевицької ЗОШ з 1987р. по 2002р.

Народився на Вінничині, закінчив Дзигівську середню школу в 1974р. Вступив у Вінницький педінститут імені Миколи Островського на природничо-географічний факультету, вчитель географії і біології.

Після закінчення інституту працює вчителем Маначинської ЗОШ Волочиського району Хмельницької області (1980-1983рр).

1983-1987рр. – директор Бубнівської середньої школи. А потім переведений на посаду директора в Наркевицьку ЗОШ

Спогади про Наркевицьку загальноосвітню школу вчителів та учнів минулих років

Маринчук Петро Рафаїлович – другий директор Наркевицької ЗОШ
1959-1977 роки

Зотова Людмила Вікторівна народилася 19 грудня 1934 року в місті Магнітогорську Челябінської області.

У 1954 році закінчила Чернівецьке педучилище, а в 1965р. Бердичівський педагогічний інститут.

Стаж педагогічної роботи 42 роки.

В Ясенській середній школі пропрацювала 12 років. З 1955 по 1967 рік в Наркевицькій середній школі старшою піонервожатою, а з 1983р. по 1992 р учителем початкових класів.

В серпні 1955 році до Наркевицької середньої школи, тоді ще зовсім юної, нас теж молодих початківців, прибуло 5 чоловік. Це вчитель математики Горіна Ера Антонівна, вчитель фізики Панасюк Ніна Тодосівна, вчитель англійської мови Сидорчук Надія Іванівна, вчитель історії Мельничук Віктор Давидович і я. Колектив педагогів зустрів молоде покоління радо. Досвідчені вчителі Семенюк Н.М., Гайдай В.Н., Халавчук В.М., Упиркіна В.С., Монюк Л.І., Терлецька Г.В. та директор школи Терлецький А.Е. надавали нам велику допомогу у всьому, ділилися своїм педагогічним досвідом, підтримували добрим словом.

Школа, хоч була і молода, але жила цікавим, змістовним життям.

Вчителі працювали пропагандистами, агітаторами в бригадах колгоспів сіл Сергіївка, Юхимівці, читали лекції, проводили вечори в сільських клубах.

Часто відвідували батьків учнів на дому, проводили батьківські збори в селах: Крачки, Сергіївці, Юхимівцях, Дзеленцях та Бубнівці, бо переважна більшість учнів 8-10 класів відвідувала школу саме з цих населених пунктів.

В школі не було музичного керівника, ніхто не володів музичними інструментами з педагогів. Учніським хором керувала Терлецька Г.В., акомпанував учень – Гришук Броніслав.

Учні старших класів часто виступали з концертами в навколишніх селах. Галина Василівна часто сама виконувала сольні номери. Крім цього щовесни брали участь в районних шкільних олімпіадах. Добиралися до райцентру на попутних відкритих машинах, а якщо доводилось, то долали відстань в 11км. пішки.

Сільські діти долали відстань пішки в 5-7-10км по бездоріжжю в будь-яку пору року. В теплу пору дехто ходив навіть босий.

Харчування в школі ніякого не було. А в заводській їдальні учням з сіл щось купити поїсти було не в змозі.

Але не дивлячись на те, більша частина учнів мала великий інтерес до навчання, відвідувала різні гуртки, затримуючись в школі після уроків і не поспішала додому. В школі їм було цікаво.

Добудовувався завод, будувалося селище. На будівництво з'їхалися люди з різних куточків Союзу. Класи були дійсно інтернаціональні: вчилися українці, росіяни, білоруси, латиші, євреї, поляки, молдавани.

Діти швидко вливались в колектив і вже за місяць-другий розмовляли хоч ламаною, але українською мовою. Між учнями ніяких серйозних конфліктів не виникало, не було насмішок і знущань.

Учнів початкових класів було небагато. Вони вчилися в двох класах-комплектах. Класоводами були Оржеховська Р.П. та Пасічник З.К.

Йшли роки. Школа міцніше ставала на ноги. Росло селище, росли і діти. Не стало класів-комплектів. Тепер у школі 8 класів.

В 1957 році я перейшла працювати в Сергіївську початкову школу, бо там було місце проживання, але жила життям Сергіївської і Наркевицької шкіл. Нас двоє учителів, входили в метод об'єднання середньої школи, були членами профспілки, відвідували засідання педагогічних рад.

Велику допомогу надавали вчителям предметники, вчителі молодших класів Андрусевич О.В. та Ткачук О.Я.. На чолі з завучом школи Горошнюк Н.І. здійснювали контроль навчально-виховного процесу, відвідували відкриті уроки, тощо. Вони надавали нам практичну допомогу. Жили ми, як один колектив.

Моя педагогічна доля склалася так, що закінчувати свою працю знову довелося в Наркевицькій школі. Через багато років я прийшла в школу, як не в чужу, а свою, яку добре знала і любила.

Працювати в колективі було цікаво і відповідально. Хоч колектив майже повністю поновився, прийшло молоде поповнення, та до старших вчителів за віком молодь ставилася з великою повагою і взаєморозумінням. Самі найкращі спогади про роки роботи в Наркевицькій ЗОШ я зберігаю до сьогодні.

Л.В. Зотова

Спогади Марчук Ганни Дмитрівни

Наркевицька середня школа завжди була гордістю Наркевичів: це її працьовитий і творчий колектив та випускники. В 1962 році Наркевичі перебували в Чорноострівському районі. В цьому ж році Наркевичі перейшли у склад Волочиського району, де роботі педколективу дали високу оцінку. Колектив молодий, веселий, в основному подружні пари. І як їх всіх не згадати!

Очолював колектив ЗОШ Маринчук Петро Рафаїлович, керівник від Бога, тактовний, розумний. Всі вважали його своїм батьком, мудрим і доброзичливим, вимогливим і навіть суворим.

Вчителі української мови і літератури: Параскевич Павло Кіндратович (пізніше закінчив аспірантуру і став кандидатом філологічних наук, працював в педінституті), Монюк Ліза Іванівна, Стремецька Бригіна Мар'янівна, Поліщук Ганна Михайлівна. Їх уроки – це мистецтво, це уроки життя.

Вчителі російської мови і літератури: Костарева Ніна Макарівна, Упиркіна Валентина Сергіївна, Терлецька Галина Василівна, у відділі освіти про них казали, що це «три кити» на яких тримається викладання цього предмету.

Вчителі математики, як завжди вимогливі і суворі: Халавчук Василь Максимович, Тичинський Броніслав Мартинович, Галушак Василь Семенович, Іванова Марія Савеліївна, яка вміла пояснювати теореми з гумором, пов'язуючи їх з шкільним життям. Пізніше прибуває до школи випускниця Кам'янець-Подільського педінституту Ільчук Таїса Михайлівна. Вона стає відмінним педагогом.

Згадуються чудові вчителі фізики та хімії: Параскевич Антоніна Лук'янівна, Комарницька Ганна Петрівна, Сендзюк Майя Михайлівна, Крамар Аркадій Пилипович. Випускники завжди дякували їм за ґрунтовні знання, що дали їм ці вчителі.

Завжди обізнані з новим і готові дати оцінку – вчителі історії та географії: Терлецький Антон Едуардович, Гайдай Віра Никифорівна, Банашко Микола Григорович. А як не згадати вчительку Розман Віру Михайлівну, яка цікаво керувала «Клубом інтернаціональної дружби». Не можна забути вчителів початкових класів: Малькут Євдокію Василівну, Андрусевич Олену Василівну, Ткачук Олександрю Яківну, Паліюк Софію Іванівну, Щербань Галину Серафимівну, Білоус Галину Флорівну. Вони були першими, які згуртовували дитячі колективи. Учні дуже любили своїх вчителів фізкультури: Сендзюка Сергія Митрофановича та Ліщук Ганну Серафимівну.

А ще на чолі колективу разом з директором школи була завуч Горошнюк Ніна Іванівна, випускниця цієї школи, чудовий математик і керівник. В 1965 році Волочиська районна газета «Зоря» присвятила цілу сторінку, в якій висвітлювалась робота школи. Де директор школи Маринчук П.Р. пише про поєднання навчання і виховання в єдиний органічний процес. Закінчуючи він пише: «Я, звичайно, далекий від думки, що оте зроблене – великий успіх досягнення, - це не межа. Ми щодня в пошуках нових форм роботи. Ми щодня непокоїмось, аби наші учні були всесторонньо розвинутими».

В школі дуже мало питань, які б вирішувались лише педколективом. Активно діяв батьківський комітет. На засіданнях завжди активними були Сивенко Марія Тихонівна, Грициневич Марія Тимофіївна, Атаманюк Олександра Олександрівна. Вони організовували різні змагання, екскурсії, допомагали в підготовці художньої самодіяльності.

Такою ми бачили Наркевицьку школу в далеких 1960-х роках. Пишається школа і своїми відомими випускниками. Це Грищук Броніслав Антонович, Кропивницький Володимир Іванович, Семенюк Євген Валерійович, Ткачук Анатолій, Дудар Олександр Миколайович та багато інших.

Думаю, що Наркевицька ЗОШ – одна з кращих шкіл на Хмельниччині.

З повагою Г.Д.Марчук.

Галус Олександр Мар'янович – випускник школи 1965 року, доктор наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України.

Шкільні роки – це значний період життя людини. Адже, коли першокласник йде до школи, він ще дитина, а закінчує школу вже юнак, людина майже доросла. Засвоюючи теоретичні знання, практичні уміння і навички за період навчання у школі, у майбутньому це стає підґрунтям для соціалізації людини у соціумі і суспільстві. Тому школа дає не лише знання, але й виховує майбутнього громадянина.

Шкільні роки запам'ятовуються на все життя... У школі ми вчилися спілкуватися з однолітками, сварилися і мирилися, дружили, допомагали один одному. Ці навички нам знадобилися у подальшому житті.

У Ясненській (тепер Наркевицькій) середній школі я навчався у 9 і 10 класах (1973-1975рр.). Після закінчення з відзнакою Юхимовецької восьмирічки, середня школа зустріла нас привітно. Згадується з подякою і легким сумом про те, чого вже не повернеш. Мабуть, буду завжди пам'ятати своїх однокласників і учителів.

Завжди пам'ятаємо своїх учителів, які наполегливою і самовідданою працею передавали нам свої знання, ділилися життєвим досвідом. З глибокою вдячністю згадуємо учителів, яких, на жаль, немає в живих: Тичинський Б.М., класний керівник, учитель математики, Тичинська В.М., учителька німецької мови, Терлецька Г.В., учителька російської мови та літератури, Терлецький А.Е., учитель історії, Крамар А.П., учитель хімії, Рой М.А., учитель біології, Стремецька Б.М., учителька української мови і літератури, Гайдай В.Н., учителька географії, Комарніцька Г.П., учителька фізики, Рибак М.Д., учитель фізичної культури, Яцишин П.А., керівник початкової військової підготовки, Банашко М.Г., учитель трудового навчання.

Під час навчання у школі ми брали активну участь у районних і обласних предметних олімпіадах майже з усіх навчальних дисциплін, конкуруючи з волочиськими школами. Пригадую участь в обласних олімпіадах з історії та біології. Особливо цікавими були уроки історії, географії, російської мови і літератури, з яких отримав похвальні грамоти, німецької мови. Закінчив школу майже на «відмінно», за виключенням двох четвірок.

Саме у школі більшість учнів обирають собі майбутню професію. Цей вибір у великій мірі залежить від вчителя. Школа привила мені любов до вчительської праці, тому після її закінчення подав документи на географічний факультет Чернівецького державного (тепер національного) університету імені Юрія Федьковича.

Однокласниця Стецька Неля, яка закінчила школу на відмінно (проте золотої медалі не отримала, як і інші випускники) подала документи на історичний факультет цього ж університету. Вона була єдиною із абітурієнтів, яка вступні екзамени з усіх чотирьох предметів склала на «відмінно», і першою була зарахована студенткою історичного факультету. Яка була радість, коли ми зустрілися у перший день навчання в університеті як студенти. Сьогодні Неля проживає у смт. Гусятин Тернопільської області.

Мій однокласник Паланій Ваня, з яким я навчався десять років, після закінчення школи вступив до Сасовського імені Героя Радянського Союзу Тарана Г.О. льотного училища цивільної авіації і тривалий час працював пілотом у цивільній авіації.

Склалися так життєві обставини, що доля нас «розкинула» у різні куточки України та за її межами. У Наркевичах проживають і працюють Катеринчук Володя, Клак Саша, Кузьков Толя, Павловська Люда, Леськов Саша (приватний підприємець, кафе «Мрія»), у Сергіївці – Мисюра Володя, у Бубнівці – Шмига Валерій, у Війтівцях – Попова Люба, у Славуті – Корицька Люда, у Хмельницькому – Білінський Ігор (військовий), Зінько Оксана, Сідлецька Надя, Данильчук Зоя, у Тернополі – Бурбела Надя, у Львівській області – Мазур

Таня, в Одеській області – Богуцька Рая, у Києві – Рожко Таня (медсестра), у Молдові – Комарницька Люда.

На жаль, у вічність відійшли Білецька Юля, Доменюк Галя, Бевзюк Коля і Олійник Коля.

Після закінчення університету шість років працював учителем географії в Чорноострівській середній школі. Окрім географії викладав історію, астрономію, німецьку мову. В період з 1986 до 2000 р. працював у Хмельницькому обласному інституті удосконалення вчителів (тепер обласний інститут післядипломної педагогічної освіти) на посадах завідувача кабінетом географії, завідувача лабораторією природничо-математичних дисциплін, завідувача кафедри педагогіки і методик навчальних предметів. В цей період захистив кандидатську дисертацію.

З 2000 р. по теперішній час працюю проректором з наукової роботи у Хмельницькій гуманітарно-педагогічній академії. Здобув другу вищу освіту – «Німецька мова і література». У 2009 р. захистив докторську дисертацію, у 2011 р. присвоєно вчене звання професора по кафедрі менеджменту освіти, у 2017р. отримав державну нагороду «Заслужений діяч науки і техніки України».

У школі ми переживали перші радощі перемог і намагалися приховувати гіркі сльози поразок. Школа навчила нас долати труднощі та не зупинятися на досягнутому.

Ми завжди будемо пам'ятати безтурботні шкільні роки, наш шкільний будинок, наших вчителів і однокласників.

У цьому році наша школа відзначала свій 65-річний ювілей. Ми пишаємося тим, що навчалися у Ясенській (сьогодні – Наркевицькій) школі I-III ст. – школі зі славною історією і традиціями. Бажаємо усім учителям та учням школи міцного здоров'я, великого людського щастя, творчих успіхів у професійній діяльності та навчанні, мирного неба на українській землі.

Олександр Галус, випускник 10-А класу (1975 р.)

Тетяна Карелова (нині Майорова) – випускниця Наркевицької ЗОШ, доктор економічних наук, професор, Відмінник освіти України

Моя рідна **ЯСЕНЬСКА (НАРКЕВИЦЬКА) СЕРЕДНЯ ШКОЛА...**

Проходять роки, зовні ми змінюємося, стаємо дорослими, старіємо, але в душі ми залишаємось все такими ж юними. Приходимо до школи через десять, двадцять, тридцять років, а сприймаємо один одного так само, як і колись, коли сиділи за шкільною партою.

Спогади про школу у мене найяскравіші. Хоч і минуло вже 35 років... Залишилися позаду повне подіями шкільне життя, де нас розуміли, намагалися допомогти, навчити, підтримати.

Мені в житті пощастило, бо у мене першою вчителькою була – **Ткачук Олександра Яківна!** Кажуть, учителем треба народитися – це про неї. Вона була і вимогливою, і люблячою водночас. В її очах світилася доброта, а в словах була підтримка. У нас не було перерв між уроками – ми завжди на

перервах бігли до її столу, ставали навколо неї і заслуховувалися від її розповідей і історій... Щодня нам хотілося йти до школи, бо знали – вона буде розповідати про щось цікаве й захоплююче. Пам'ятаю, навесні вона принесла у клас яблука, їх розрізала на шматочки і вчила нас «ділення». А потім ми усі класом смакували цими «частками від цілого».

Мої вчителі! Про кожного можна багато розповісти. «Золотим фондом» нашої школи була вчитель математики – **Горошнюк Ніна Іванівна**. Саме їй я найбільше завдячую за знання, які відкрили для мене шлях у складну царину фінансової науки. Алгебра і геометрія були для мене найулюбленішими предметами.

Класним керівником і вчителем фізики у нас була **Комарницька Ганна Петрівна**. Завжди сувора і вимоглива вона знаходила правильний підхід до кожного з нас – майже 30 учнів у класі. Вона навчала нас пам'ятати, що

шкільна форма і піонерський галстук завжди мають бути чистими і випрасуваними, черевики начищені, волосся не розкуйовджене. Уроки фізики у нас також завжди проходили на висоті – вона була «закохана» у фізику і свою любов передавала нам показуючи складні фізичні досліди і розповідаючи цікаву інформацію про історію та таємничий світ фізики. А ще вона вела кружок юного фізика, де можна було самостійно спробувати поставити фізичні досліди.

Українську мову і літературу нам викладала директор школи **Поліщук Ганна Михайлівна**. Наш клас вона любила і ставилася по-материнськи, бо у 4-5 класах була класним керівником. Найбільше мені запам'яталися її розповіді про Тараса Шевченка, Лесю Українку, Михайла Котляревського, «Кайдашеву сім'ю» Івана Нечуй-Левицького.

Надзвичайно толерантною та інтелігентною у нас була вчителька російської мови і літератури – **Терлецька Галина Василівна**. І хоч мені не завжди вдавалося написати переказ або диктант російською на «відмінно», з її подачі твори класиків російської літератури я читала залюбки.

Приємно згадати нашого учителя хімії – **Крамара Аркадія Пилипович**. Його уроки і «хімічні» досліди, які ми там ставили, відкривали для нас потаємний світ хімічних сполук.

Мені дуже подобалися уроки географії та біології, які вела **Рой Майя Антонівна** та **Рибак Микола Дмитрович**. На території школи тоді ще була теплиця, і саме там ми вирощували розсаду сальвій та чорнобривців, які квітнули до пізньої осені перед школою. А потім ми збирали насіння, щоб знову їх посадити навесні.

Я люблю і поважаю своїх однокласників. Кожен із нас був особливим, обдарованим, зі своїм характером і вдачею. Втім ми були дружнім класом і свою дружбу несемо через роки.

Шкільні роки ми завжди згадуємо з трепетом і хвилюванням. Людина може вивчити багато мов, отримати не одну професійну освіту, але частинкою життєвого успіху завжди буде рідна школа: та, що залишає неповторний слід і незабутні спогади на все життя. Адже як можна забути осінні «бали квітів» - з гарбузами, жоржинами, чорнобривцями і айстрами; кумедні вітання моїх однокласників з 8 березня, щорічні святкові демонстрації на 9 травня до пам'ятника загиблим воїнам у с. Юхимівцях, поїздки на трудове навчання у старенькому автобусі, де ми ледь поміщалися, у с. Порохню, літню практику із заготівлі зеленої маси у посадках селища, прополки влітку буряків, цибулі і капусти, а восени збирання картоплі?...

Низький уклін, щира подяка і найтепліші слова Вам, дорогі наші вчителі, за батьківську любов, добру науку, той міцний фундамент, який ви заклали; за те, що дали нам хороший старт у самостійне життя. А ми, вихованці, пронесемо крізь роки вогники вашої доброти і мудре слово!

Завжди ваша учениця –
доктор економічних наук,
професор, Відмінник освіти
України – **Карелова (нині
Майорова) Тетяна
Володимирівна...**

Випускники

вірші і музика
В. Кривиницького

В темпі вальсу

Всі ці ро - ки ми нав - ча - лись Вшко - лі рід - ній всім для
нас. За цей час у - сі здру - жи - лись Нероз - лить во - до - ю нас. Ро - ки у
шко - лі, ро - ки пре - крас - ні... Так ле - тять во - ни, ле - тять, Як швид - ко - плин - ні - ї
во - ди Їх не по - вер - неш на - зад, Їх не по - вер - неш на - зад.

Всі ці роки ми навчались
В школі рідній всім для нас.
За цей час усі здружились -
Не розлить водою нас.

Приспів:

Роки у школі, роки прекрасні...
Так летять вони, летять,
Як швидкоплинній води
Їх не повернеш назад,
Їх не повернеш назад.

Кличуть нас шляхи-дороги -
Скільки нових справ для нас.
Ми вам вдячні, педагоги,
Від душі багато раз!

Приспів:

А сьогодні ми кінчаєм
Випускний останній клас.
На прощання всіх ми просим -
Потанцюйте з нами вальс.

Приспів:

**РОЗВИТОК ГАЛУЗІ ОСВІТИ НАРКЕВИЦЬКОЇ ОТГ
У 2018/2019 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ ТА ЗАВДАННЯ
НА 2019/2020 НАВЧАЛЬНИЙ РІК**

Буяр Тетяна Павлівна – начальник відділу освіти
Наркевицької селищної ради

Народилася 01.10.1976р. в м.Волочиськ. Там отримала атестат зрілості в 1992р. В цьому ж році вступила в Барське педучилище Вінницької області, яке закінчила в 1995 році. Після закінчення педучилища пішла працювати в Бокиївську ЗОШ вчителем початкових класів. Пізніше вступила в Кам'янець-Подільський педуніверситет на філологічний факультет. У 1998 році переведена на посаду вчителя української мови та літератури Дзеленецької ЗОШ. З 2016 року по сьогодні начальник відділу освіти молоді та спорту Наркевицької ОТГ. Вчитель вищої категорії, стаж 24 роки.

Веретюк Христина Йосипівна
педстаж 7 років

Головні спеціалісти молоді та спорту Наркевицької селищної ради

Мельник Людмила Василівна
педстаж 17 років

Упродовж 2018/2019 навчального року відділом освіти, закладами освіти громади на виконання Конституції України, законів України „Про освіту”, „Про дошкільну освіту”, „Про загальну середню освіту”, основних положень Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2011-2021 роки, інших нормативно-правових документів, селищних програм розвитку галузі освіти, прийнятих розпорядженнями голови селищної ради і затверджених сесією селищної ради, а також ухвали серпневої педагогічної конференції 2018 року вжито заходи для забезпечення функціонування галузі освіти громади, її подальшого розвитку, створення умов для рівного доступу мешканців громади до якісної освіти.

2019 рік – рік подальшої реалізації Концепції «Нова українська школа». Сьогодні перед освітянами постає питання: «Як забезпечити сучасну якісну освіту для успішності людини упродовж всього її життя?». Нове освітнє законодавство орієнтується саме на цей запит сучасного суспільства.

Стратегічним завданням діяльності відділу освіти і закладів освіти визначено надання якісних освітніх послуг, вболівання про майбутнє покоління, створення комфортних умов для розвитку дітей, співпрацю з органами місцевого самоврядування та громадою у вирішенні ключових питань розвитку освіти громади.

Мережа навчальних закладів

Одним із завдань реформи є якісне покращення мережі закладів освіти.

Сьогодні мережа закладів загальної середньої освіти налічує 4 заклади, у яких навчається 474 учні.

Всього класів – 32, в тому числі 1 клас з інклюзивним навчанням.

Груп продовженого дня – 4, у них учнів – 113. Як позитив, зазначу, що на сьогодні жодний заклад освіти не закритий. 31 липня 2019 року відбулась 55 сесія сьомого скликання Наркевицької селищної ради, на якій було прийняте рішення №87-55/2019 «Про припинення Дзеленецької загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів Наркевицької селищної ради Хмельницької області в результаті її реорганізації (перетворення) у Дзеленецьку загальноосвітню школу І ступеня».

Дана оптимізація продиктована вимогами часу, адже по-старому працювати вже не вийде, оскільки є показники, на які дуже важко вплинути. Ситуація в сільській місцевості створює несприятливі умови для функціонування окремих шкіл: відсутність дитячого контингенту, а тому, як наслідок: наявність малокомплектних класів, не відкриття класів взагалі.

Мала наповнюваність класів свідчить про незавантаженість закладу, що призводить до неефективності використання матеріально-технічної бази шкіл, завищеної вартості утримання 1 учня порівняно з існуючими нормативами, неможливість через брак коштів оновлювати та зміцнювати матеріально-технічну базу, бо значна частина коштів іде не на здійснення освітнього процесу, а на утримання закладу; зростання кількості учителів, які

не мають повного тижневого педагогічного навантаження, а, отже, і кількості нефаківців.

Оптимізація мережі закладів освіти є одним із основних чинників забезпечення доступності та якості освіти.

Кадрове забезпечення педагогічних працівників

Сьогодення вимагає підготовки нової генерації педагогічних працівників, підвищення професіоналізму вчителя, його національної свідомості, готовності до творчої діяльності.

Кадрова робота залишається пріоритетним напрямком у діяльності відділу освіти та керівників закладів освіти.

В системі загальної середньої та дошкільної освіти громади сьогодні працює 83 педагогічних працівники. 76 (92%) педагогів громади мають вищу освіту, 7 (8%) педпрацівників – середню спеціальну освіту, 2 (2,5%) вчителів продовжують навчання, здобуваючи вищу освіту.

Щороку спостерігається стабільна тенденція до збільшення кількості вчителів вищої кваліфікаційної категорії:

спеціалістів вищої категорії – 41 (49%);

спеціалістів I категорії – 10 (12%);

спеціалістів другої категорії - 8 (10%) та “спеціалістів” - 24 (29%).

З них мають педзвання – 8 педагогічних працівники, в тому числі 6 вчителям присвоєно звання “старший учитель”, 2 - звання “учитель-методист”, 2 педагогічних працівників нагороджено нагрудним знаком “Відмінник освіти України”.

У закладах загальної середньої та дошкільної освіти Наркевицької селищної ради працюють 9 молодих фахівців (11% - мають до 5 років педстажу), зокрема, 8 педагогів віком до 30 років. Кількість працюючих вчителів пенсійного віку - 11, що становить 13%.

Концепція Нової Школи однозначно декларує, що «Нова школа матиме широку автономію», а це означає, що не лише вчитель матиме значний простір для свободи вибору та творчої реалізації своїх педагогічних ідей, а і те, що адміністративні та навчально-методичні повноваження делеговані на рівень закладу освіти. Коли ми говоримо про автономію освітніх закладів, мова не лише про педагогічний аспект, а й про економічний, оскільки закладу буде надано право фінансової автономії. І сьогодення вимагає від директора школи, як лідера змін, бути обізнаним з основами економіки та відповідною законодавчою і нормативною базою, уміти ефективно використовувати матеріальні та фінансові ресурси, бути готовим до запровадження інновацій.

ДОШКІЛЬНА ОСВІТА

Головна мета дошкільної освіти на сучасному етапі – розвиток дитини як особистості, що передбачає турботу про її здоров'я, духовне й соціальне благополуччя. Чим більше дізнається дитина в перші роки життя, тим допитливішою, розумнішою вона буде. Від інших вікових періодів дошкільне дитинство відрізняється тим, що забезпечує загальний розвиток, який є основою формування особистості. Очікування суспільства сьогодні насамперед пов'язані з формуванням життєздатної, свідомої, творчої людини.

Наркевицька селищна рада надає пріоритетну роль дошкільній освіті, спрямовує зусилля на розширення мережі закладів дошкільної освіти та надання рівного доступу дітям до якісної освіти.

Мережа закладів дошкільної освіти громади формується з урахуванням потреб батьків. Питання створення нових місць для дітей дошкільного віку в громаді вирішується комплексно: реконструкція наявних приміщень; створення нових місць у вже функціонуючих закладах дошкільної освіти.

Зокрема, 02 вересня 2019 року планується відкриття закладу дошкільної освіти у с. Пахутинці.

Окрім цього, проводяться заходи з покращення матеріального стану, модернізації бази функціонуючих установ. Оновлені меблі, технологічне обладнання, проведені ремонтні роботи приміщень.

Мережа закладів дошкільної освіти громади відповідає потребам населення. На сьогоднішній день у громаді діє 4 дошкільних установи.

У закладах діє 8 вікових груп, в яких виховується і навчається 152 дитини дошкільного віку.

Охоплення дітей дошкільною освітою станом на 30 серпня 2019 року становить 96%, 100 % охоплено дошкільним навчанням дітей 5-річного віку.

Всі заклади дошкільної освіти забезпечені кадрами. У них працюють 15 педагогічних працівників. Дошкільна освіта Наркевицької селищної ради забезпечує збалансований розвиток дитини, відкриває широкі можливості для самореалізації, саморозвитку та самозбереження, сприяє сформованості базису особистісної культури. Особливу увагу педагогічні працівники закладів дошкільної освіти приділяють розвитку особистості дошкільника, вихованню в нього шанобливого ставлення до сім'ї, родини, держави, забезпеченню якісної підготовки до школи та до подальшого життя.

В умовах освітньої реформи «Нова українська школа», що здійснюється Міністерством освіти і науки України, важливим завданням є забезпечення наступності між дошкільною і початковою ланками освіти, оскільки гармонійний розвиток особистості дитини у період дошкільного дитинства та старту шкільного життя – основа подальшого її успіху в умовах безперервної освіти. Проведення спільних заходів сприяє обміну досвідом роботи педагогів дошкільних та закладів загальної середньої освіти громади із означуваної проблеми.

В останні роки дещо змінився підхід до організації освітнього процесу в дошкільних закладах. Педагогічні колективи використовують нові методики,

нетрадиційні підходи в організації освітнього процесу. В основу змісту дошкільної освіти покладено особистісно-орієнтовану модель співробітництва. Кожен заклад дошкільної освіти у повному обсязі реалізовує Базовий компонент як державний стандарт дошкільної освіти. Освітній процес в закладах дошкільної освіти громади здійснювався за програмно-методичним забезпеченням рекомендованим МОН України.

Сучасна освіта вимагає докорінного переосмислення стратегії освіти, освоєння прогресивних технологій духовного розвитку особистості, створення умов для розкриття творчого потенціалу дитини. Мова йде про принципово нові психологічно-педагогічні ідеї, концепції, технології, в центрі яких - особистість дитини з її потребами і інтересами. Дошкільна освіта громади постійно знаходиться в пошуку нових досягнень та пріоритетних перетворень.

Протягом 2018/2019 навчального року завідувач Бубнівським ЗДО «Зернятко» Пастух Л. Є. відвідала тренінг за темою «Формування медіа інформаційної компетентності учасників освітнього процесу ЗДО», була учасником науково-практичного семінару «Проектна діяльність закладу освіти як фактор реалізації стратегії його розвитку»; вихователь Бубнівського ЗДО «Зернятко» Савечко А. В. відвідала заняття Школи вищої педагогічної майстерності; вихователь Наркевицького ЗДО «Сонечко» Голанова А. Б. була учасником науково-практичного семінару з проблеми «Реалізація програми «Впевнений старт» - трансформування у практику сучасних педагогічних ідей, змісту, технологій задля досягнення нової якості освіти». Вищезгадані заходи для педагогічних працівників закладів дошкільної освіти були організовані Хмельницьким обласним інститутом підвищення педагогічної освіти.

07 червня 2019 року на базі Наркевицького ЗДО «Сонечко» для завідувачів та вихователів закладів дошкільної освіти громади був проведений семінар «Реалізація програми «Впевнений старт» у практику сучасних педагогічних ідей, змісту, технологій задля досягнень нової якості освіти».

ПОЧАТКОВА ОСВІТА

Продовжується реформа в освіті, відбуваються корінні зміни в початковій школі. Кабінетом Міністрів України затверджено новий Державний стандарт початкової освіти, за яким вчатися і вчитимуться перші класи Нової Української школи. НУШ проголошує збереження цінностей дитинства, особистісного підходу, розвитку здібностей учнів, створення навчально-предметного середовища, що в сукупності забезпечують психологічний комфорт і сприяють формуванню в учнів компетентностей, необхідних для успішної самореалізації в соціумі.

Відділом освіти, закладами загальної середньої освіти громади упродовж року проведено змістовну, організаційну та практичну роботу щодо реалізації Державного стандарту початкової освіти та навчальних програм.

За активної підтримки держави, органів місцевої влади, місцевого самоврядування та батьківської громадськості в усіх закладах ЗСО громади створено новий освітній простір: сучасний дизайн, нове навчальне обладнання, одномісні парти та стільці; сучасні програмні та технічні засоби навчання: ламінатори, ноутбуки, копіювальна техніка.

В рамках реалізації Концепції Нової української школи за умов співфінансування для початкових класів придбано 53 нових парти на загальну суму 70 429 грн. (державний бюджет – 58 928 грн., місцевий бюджет – 11 501 грн.). Для учнів початкових класів закуплено нові дидактичні матеріали на суму 49 651 грн. (державний бюджет – 44 686 грн., місцевий бюджет – 4 965 грн.). А також планується закупівля комп'ютерної техніки на суму 85 336 грн. (державний бюджет – 76 802 грн., місцевий бюджет – 8 534 грн.).

Кількість учнів початкової школи у 2018/2019 навчальному році нараховувала 211 та 15 класів, з них 4 перших класи (53 учні). Функціонувало 4 групи продовженого дня, у яких були задіяні 113 учнів.

У цьому навчальному році в нашій громаді буде відкрито 5 перших класів, в яких навчатиметься 53 першокласники.

Вчителі початкової школи (5), які навчатимуть учнів перших класів у 2019-2020 навчальному році, пройшли он-лайн навчання на платформі «EdEra» та курси підвищення кваліфікації за Типовою освітньою програмою МОН України під керівництвом регіональних тренерів на базі районних локальних центрів. Робота була спрямована на підвищення фахової майстерності педагогів, вміння працювати за новими інноваційними технологіями та методами навчання.

Для вчителів художньо-естетичних предметів (2), англійської мови (3) проведено обласні семінари-тренінги відповідними фахівцями.

Сьогодні вчитель, отримавши педагогічну свободу, може самостійно планувати навчальну діяльність, вибудовувати індивідуальну освітню траєкторію учня.

Що стосується дітей, їм перебудовуватись не потрібно – їх чекають приємні зміни: компетентне навчання через ігрову діяльність, менша кількість предметів, формальне оцінювання (спостереження вчителя за роботою учня,

його успіх, а не перевірка результатів навчання), не табель успішності - а свідоцтво досягнень, нове освітнє середовище (8 осередків), рухливі перерви, ранкові зустрічі, ігри.

Початківці громади повинні бути готовими до змін в освітньому середовищі, стати ключовими провідниками змін, забезпечити отримання якісно нової початкової освіти, якої від них чекає держава, суспільство, кожна родина.

Профільне навчання

В громаді забезпечується впровадження профільного навчання.

Кількість навчальних закладів I-III ступенів, в яких здійснювалось профільне навчання у 2018/2019 н. р. складає 2, що становить 100% від загальної кількості ЗЗСО I-III ступенів. Кількість 10-11 класів – 3, у них учнів – 48. Всього охоплено профільним навчанням 45 учнів у 3 класах, що становить 94% від загальної кількості 10-11 класів:

- у 10-х класах профільний предмет історія України в контексті всесвітньої історії 28 учнів (19 учнів із Наркевицької ЗОШ I-III ст., 9 учнів із Бубнівської ЗОШ I-III ст.);
- в 11 класі географічний профіль 17 учнів (Наркевицька ЗОШ I-III ст.).

Лише в одному закладі загальної середньої освіти (Бубнівська ЗОШ I-III ступенів) 18 учнів навчаються в 2 класах з поглибленим вивченням предметів (8 клас, історія – 10 учнів; 9 клас, математика – 8 учнів).

Творча обдарованість

Своєрідним показником роботи закладів освіти є участь у різноманітних заходах навчального характеру. Так, щороку близько сотні учнів навчальних закладів громади залучаються до участі в інтелектуальних змаганнях: олімпіадах, конкурсах, турнірах, фестивалях на рівні громади, районному, обласному, всеукраїнському рівнях.

Всеукраїнські учнівські олімпіади - це наймасовіший інтелектуальний конкурс, в районному етапі якого взяли участь 101 учень. У цьому році за результатами районних олімпіад з навчальних предметів вибороли 13 призових місць:

з історії – 1 призове місце (I місце) в учениці Бубнівської ЗОШ I-III ступенів, 10 клас – Купельська Вікторія;

з української мови та літератури – 1 призове місце (III місце) в учениці Дзеленецької ЗОШ I-II ступенів, 7 клас – Пенцак Олександра;

з математики – 3 призових місця: 2 в учнів Наркевицької ЗОШ I-III ступенів (I місце – 6 клас – Походошук Катерина, III місце – 11 клас – Шاپінко Віктор), 1 в учениці Бубнівської ЗОШ I-III ступенів (II місце – 6 клас – Шевчук Юлія);

з англійської мови – 1 призове місце (III місце) в учениці Наркевицької ЗОШ I-III ступенів, 8 клас – Сокол Каріна;

з хімії – 2 призових місця в учнів Наркевицької ЗОШ I-III ступенів (II місце – 9 клас – Шаблиста Олександра, III місце – 11 клас – Шапінко Віктор);

з фізики – 1 призове місце в учениці Наркевицької ЗОШ I-III ступенів (I місце – 9 клас – Шаблиста Олександра);

з правознавства – 4 призових місця: 3 в учнів Наркевицької ЗОШ I-III ступенів (II місце – 9 клас – Колеснік Богдан, II місце – 10 клас – Сівак Родіон, III місце – 11 клас – Шапінко Віктор), 1 в учениці Дзеленецької ЗОШ I-II ступенів (II місце – 9 клас – Мазур Анастасія).

Високої результативності серед учнів громади набули мовні конкурси, а саме: Міжнародний конкурс імені Петра Яцика (одне призове місце (II) в учениці 3 класу Бубнівської ЗОШ I-III ступенів – Саханової Софії) та мовно-літературний конкурс імені Тараса Шевченка (два призові місця в учнів Наркевицької ЗОШ I-III ступенів: II місце – Савінська Наталія – 7 клас, III місце – Походошук Катерина – 6 клас).

Стабільною є участь старшокласників у роботі обласного відділення Малої академії наук України. У цьому році 6 учнів брали участь у районному етапі конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт. З них переможцями районного етапу є 4 учні (2 учні із Наркевицької ЗОШ I-III ступенів: I місце – Деркач Карина – 11 клас, III місце – Скачков Дмитро – 9 клас та 2 учні із Бубнівської ЗОШ I-III ступенів: I місце – Козак Анастасія – 10 клас, II місце – Купельська Вікторія – 10 клас).

У 2018/2019 навчальному році учні Наркевицької ЗОШ I-III ступенів та Бубнівської ЗОШ I-III ступенів брали участь в обласному заочному конкурсі з журналістики «Я – журналіст» і здобули 3 призових місця (Боярчук Яна – Бубнівська ЗОШ I-III ст. – III місце, 9 клас; Охоцька Анна – Наркевицька ЗОШ I-III ст. – III місце, 10 клас; Деркач Карина – Наркевицька ЗОШ I-III ст. – III місце).

Для Бубнівської ЗОШ I-III ступенів традиційною є участь в обласних учнівських науково-практичних конференціях. У минулому навчальному році учениця 10 класу даної школи (Козак Анастасія) була учасницею VI обласної учнівської науково-практичної конференції «Перспективи розвитку сучасної науки: погляд юних науковців Хмельниччини» і відповідно до рішення модераторів-науковців конференції отримала диплом за кращий виступ.

Козак Анастасія також є переможцем та лауреатом обласного етапу фотовиставки до Дня Соборності України «Україна – це ми!», а також дана учениця посіла II призове місце у Всеукраїнському конкурсі читців та театральних колективів ім. Леоніда Івановича Глібова «Дух генія вита Подільським краєм».

У 2018/2019 навчальному році учениця 9 класу Дзеленецької ЗОШ I-II ступенів та учень 9 класу Наркевицької ЗОШ I-III ступенів отримали дипломи третього ступеня у III (обласному) етапі XVIII Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості, присвяченого Шевченківським дням.

В обласній заочній виставці-конкурсі декоративно-ужиткового і образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край» учні Наркевицької ЗОШ I-III ступенів здобули 5 призових місць, з них: 4 дипломи першого ступеня (Лаба Ірина – 11 клас, Ковальок Любов – 11 клас, Русенко Ілона – 9 клас) та 1 диплом третього ступеня (Бегдай Анастасія – 11 клас); одна учениця Бубнівської ЗОШ I-III ступенів отримала диплом другого ступеня (Мошанець Тетяна – 5 клас).

Учні Наркевицької ЗОШ I-III ступенів та Бубнівської ЗОШ I-III ступенів були учасниками обласного фестивалю української патріотичної пісні «Україно, любий край!», обласного конкурсу художнього перекладу.

У червні 2019 року за підсумками проведення обласного огляду-конкурсу художньої самодіяльності та виставки декоративно-ужиткового та образотворчого мистецтва закладів загальної середньої та позашкільної освіти було нагороджено духовий оркестр Наркевицької ЗОШ I-III ступенів (керівник Слюсар А. І.) у номінації інструментальний жанр.

Учні ЗЗСО нашої громади щороку є активними учасниками Всеукраїнського учнівського фізичного конкурсу «Левеня», Міжнародного природничого інтерактивного конкурсу «Колосок», Міжнародного математичного конкурсу «Кенгуру», Міжнародного конкурсу з інформатики та комп'ютерної грамотності «Бобер», Всеукраїнської українознавчої гри «Соняшник».

16 учнів, призерів і переможців олімпіад, конкурсів, фестивалів, змагань обласного та всеукраїнського рівнів стали учасниками свята 30 травня 2019 року «Козацькому роду нема переводу», під час якого були нагороджені матеріальною винагородою та відзначені дипломами селищного голови та відділу освіти.

Школярі громади вибороли понад 30 перемог в обласних, районних етапах даних конкурсів, олімпіад та акцій.

Забезпечення підвезення до шкіл учнів сільської місцевості, які проживають за межею пішохідної доступності

На достатньому рівні у громаді знаходиться організація підвезення учнів, які проживають за межею пішохідної доступності, до закладів освіти.

У 2018/2019 навчальному році 3 шкільними автобусами перевозилися 210 учнів. Шкільними автобусами здійснюється підвіз на олімпіади, конкурси, спортивні змагання, екскурсії, учасників ЗНО.

Фінансування Програми «Шкільний автобус» забезпечується стовідсотково.

Весь транспорт, який знаходиться на балансі ЗЗСО, у задовільному стані. За кошти місцевого бюджету проводяться необхідні ремонти, своєчасна діагностика, техогляд, страхування транспорту.

У 2019/2020 н.р. планується придбання шкільного автобуса для підвезення учнів із села Дзеленці до Наркевицької ЗОШ I-III ст.

Проведення зовнішнього незалежного оцінювання та моніторингові дослідження якості освіти ЗНО

На сьогодні, основним моніторингом якості освіти залишається для нас зовнішнє незалежне оцінювання. Аналіз результатів ЗНО 2019 року, проведений відділом освіти, заходи щодо покращення якісних показників навчальних досягнень на різних рівнях дали свої результати.

З метою якісної підготовки та організованого проведення зовнішнього незалежного оцінювання навчальних досягнень учнів було проведено відповідну роз'яснювальну роботу щодо інформування учнів, педагогічних працівників закладів освіти, батьківську громадськість про порядок проведення зовнішнього незалежного оцінювання.

Учні громади проходили зовнішнє незалежне оцінювання у пунктах тестування, які розташовані у м. Хмельницький. Відділом освіти та адміністрацією закладів загальної середньої освіти було організовано підвезення випускників закладів освіти шкільними автобусами до визначених пунктів проведення зовнішнього незалежного оцінювання та забезпечено відповідний педагогічний і медичний супровід учнів.

8 випускників (42%) закладів освіти 2018/2019 навчального року отримали оцінки високого та достатнього рівнів навчальних досягнень з української мови 9 випускників (47%) – середнього рівня, 2 випускники (11%) – початкового рівня.

Серед учасників зовнішнього незалежного оцінювання 12 (63%) – надали перевагу історії України і лише 7 (37%) – математиці. Серед учнів, які виконували сертифікаційну роботу з математики, початковий рівень знань продемонстрували – 1 учень (14%), середній – 3 учні (43%), достатній – 2 учні (29%), високий – 1 учень (14%). З історії України початковий рівень становить 0%, середній – 6 учнів (50%), достатній – 5 учнів (42%), високий – 1 учень (8%).

ДПА з біології складав 1 випускник та отримав оцінку середнього рівня. Географію здавали 18 учнів. Оцінки високого рівня отримали 3 учні (17%), достатнього рівня – 7 учнів (39%), середнього рівня – 8 учнів (44%). Зареєстрованих учнів для здачі ДПА з англійської мови, фізики, хімії не було.

Всі ці наведені цифри повинні дати черговий поштовх всім педагогічним колективам, кожному окремому вчителю щодо покращення якості надання освітніх послуг. Слід проаналізувати всю діяльність від складання навчальних планів, визначення додаткових, факультативних годин для поглиблення вивчення навчального матеріалу до викоренення суб'єктивності оцінювання, для додаткового уважного вивчення освітніх стандартів та критеріїв.

За рейтингом шкіл Хмельницької області, що посіли найвищі місця у рейтингу шкіл України за підсумками ЗНО 2019 року, Наркевицька ЗОШ I-III ступенів на 97 місці (з усіх 317 місць).

Охоплення навчанням дітей з особливими освітніми потребами

Питання забезпечення доступу до якісної освіти дітей з особливими освітніми потребами в громаді є одним із завдань освіти. Реалізація державної політики у вирішенні завдань задоволення освітніх потреб дітей з особливими освітніми потребами здійснюється за різними формами навчання у ЗЗСО громади, так і в різних типах спеціальних загальноосвітніх закладах області.

На індивідуальній формі навчання перебувало 2 дітей.

У 2018/2019 навчальному році було організовано інклюзивну форму навчання в Наркевицькій ЗОШ І-ІІІ ступенів для учениці 1 класу. Для супроводу даної дитини в освітньому процесі у минулому навчальному році було введено 1 ставку асистента вчителя.

З 1 січня 2019 року виділено кошти субвенції з державного бюджету місцевому бюджету для надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами на 2019 рік у сумі 25253 грн. для однієї учениці (на проведення корекційно-розвиткових занять, на придбання спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку). Для проведення занять з лікувальної фізкультури у серпні 2019 року було придбано велотренажер, батут, мат, фітбол на суму 6221 грн (відповідно до наказу МОН України № 414 від 23.04.2018 «Про затвердження Типового переліку спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку дітей з особливими освітніми потребами, які навчаються в інклюзивних та спеціальних класах закладів загальної середньої освіти»).

З усіма дітьми та учнями, що перебували на індивідуальній та інклюзивній формах навчання, проводились корекційно - розвиткові заняття відповідно до рекомендацій Хмельницької обласної психолого- медико- педагогічної консультації та психолого-медико-педагогічної консультації відділу освіти, молоді та спорту Волочиської міської ради та здійснювалась оплата праці даним фахівцем.

У спеціальних закладах області навчається 4 дитини з особливими освітніми потребами.

Виховний простір освітнього процесу

У 2018/2019 навчальному році педагоги закладів освіти громади зосередили свою увагу на ключових у суспільстві та системі освіти напрямках виховної діяльності. Збереглися та посилились тенденції виховання цілісної особистості, патріота з активною громадянською позицією, базовою платформою якого є національно-патріотичне виховання. З метою увічнення пам'яті захисників України в усіх закладах освіти пройшли декади «Милосердя», проведено тиждень «Маки пам'яті» за участю ветеранів війни, учасників українського визвольного руху цього періоду, нинішніх захисників Вітчизни. Пройшли акції «Від серця до серця» для учасників та ветеранів АТО з вітальною програмою «Вклонімося доземно». Проведено інформаційно-просвітницькі заходи, пов'язані із вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні.

Відповідно до Стратегії національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016-2020 роки в усіх закладах загальної середньої освіти створено цілісні моделі виховних систем, спрямованих на вирішення проблем відродження системи національно-патріотичного виховання школярів, основними складовими якого є громадянсько-патріотичне, військово-патріотичне, духовно-моральне виховання.

Важливе місце у цій системі займає формування у школярів національно-культурної ідентичності, національно-патріотичного світогляду, збереження та розвиток духовно-моральних цінностей Українського народу. Рідна мова – найважливіший засіб патріотичного виховання. Вона була, і є важливою сферою впливу на національну свідомість молоді, ідентифікаційним кодом нації. Продовжується традиція святкування у всіх закладах освіти Дня української писемності і мови. Діти із задоволенням вбираються у вишиванки, прикрашають себе кольорами національної символіки, стали більше розмовляти «чистою» українською.

Формування ціннісних орієнтирів і громадянської самосвідомості здійснюється через організацію та проведення заходів з нагоди відзначення національних свят та пам'ятних дат, зокрема, Дня захисника України, Дня Гідності і Свободи, Дня Збройних Сил України, Дня Соборності України, Дня незалежності України, Дня перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, Дня Конституції України, Дня українського козацтва та інших.

Демократизація виховного процесу, підвищення діяльності органів учнівського самоврядування реалізовується через раду старшокласників та роботу обласного методичного об'єднання координаторів учнівського самоврядування. Голова ради старшокласників Наркевицької ОТГ Охоцька Анна 22 лютого 2019 року брала участь у зборі обласної ради старшокласників. 28 березня 2019 року на базі Хмельницького обласного центру науково-технічної творчості учнівської молоді відбулось методичне об'єднання координаторів учнівського самоврядування на тему: «Новітні методи роботи з лідерами учнівського самоврядування», в якому взяла участь заступник директора з виховної роботи Наркевицької ЗОШ І-ІІІ ступенів Герасимчук В. С.

Протягом 2018/2019 навчального року завідувачами закладами дошкільної освіти, директорами шкіл та заступниками директорів з навчально-виховної та виховної роботи відвідано ряд заходів, організованих Хмельницьким обласним інститутом післядипломної педагогічної освіти. Заступник директора з навчально-виховної роботи Бубнівської ЗОШ І-ІІІ ступенів Антонюк О. О. 12 лютого 2019 року був учасником заняття обласної творчої майстерні з питань науково-методичного супроводу впровадження інновацій у процес національної самоідентифікації особистості; брав участь у навчально-практичному семінарі «Основи сім'ї». Заступник директора з виховної роботи Наркевицької ЗОШ І-ІІІ ступенів Герасимчук В. С. брала участь у занятті школи вищої педагогічної майстерності з питань правового захисту учнів у контексті Державної соціальної програми «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН «Про права дитини»». Завідувач Наркевицького ЗДО «Сонечко» Вороніста Н. А. була учасником обласного

форуму «Щасливе батьківство».

Складовою системи національного виховання є **військово-патріотичне**, що передбачає вироблення високого ідеалу служіння народові, готовності до трудового та героїчного подвигу в ім'я процвітання Української держави. Воно покликане формувати громадянина-патріота, виробляти у нього глибоке розуміння громадянського обов'язку, готовність у будь-який час стати на захист Батьківщини, оволодівати військовими і військово-технічними знаннями, спонукати до фізичного самовдосконалення, а також вивчати бойові традиції та героїчні сторінки історії українського народу, його Збройних Сил.

З метою покращення методичної підготовки та практичних навиків викладачів предмету «Захист Вітчизни» 22 березня 2019 року на навчально-матеріальній базі військової частини А0553 м. Хмельницького були проведені заходи «Єдиного всеукраїнського стрілецького дня», у яких взяв участь вчитель предмету «Захист Вітчизни» Наркевицької ЗОШ І-ІІІ ступенів Колдун П. П.. 27 березня 2019 року вчитель предмету «Захист Вітчизни» Бубнівської ЗОШ І-ІІІ ступенів Машталер О. С. відвідав обласний семінар з питань взаємодії та партнерства методистів та вчителів фізичного виховання в умовах децентралізації освіти та взаємодії з місцевими військовими комісаріатами в реалізації Концепції допризовної підготовки та військово-патріотичного виховання молоді. 09 квітня 2019 року вчителі предмету «Захист Вітчизни» Наркевицької громади відвідали Національну академію Державної прикордонної служби України та взяли участь у військово-патріотичному професійно орієнтованому заході «Прикордонний вишкіл».

01 червня 2019 року учні Наркевицької ЗОШ І-ІІІ ступенів брали участь у дитячо-юнацькому обласному спортивному проєкті «Спартакіада Поділля – 2019» (перетягування канату, смт. Ярмолинці).

Актуальним залишається питання профілактики злочинності, правопорушень та бездоглядності, правове та превентивне виховання. З цією метою проведено семінари-практикуми, круглі столи, зустрічі з представниками соціального відділу Наркевицької селищної ради.

Надалі, організовуючи діяльність педагогічного та учнівського колективів щодо створення виховного простору освітнього закладу, необхідно робити акцент на основних аспектах моделювання наскрізного виховного процесу, спрямованого на формування системи цінностей здобувачів освіти, їх особистісної життєвої позиції як громадянина і патріота своєї держави, який має знайти своє відображення в навчальних предметах, системі позакласної й позашкільної роботи.

У Концепції Нової української школи зазначається, що «Нова українська школа буде формувати ціннісні ставлення й судження, які служать базою для щасливого особистого життя та успішної взаємодії з суспільством». Тому варто зацентувати увагу педагогічної та місцевої громадськості на розбудові демократичного освітнього середовища та демократичного врядування у закладах освіти.

Методична робота

Методична робота в громаді спрямована на вивчення та впровадження інноваційного підходу до навчання, на розвиток творчої активності вчителя, підвищення професійної компетентності, відповідальності, постійне вдосконалення навичок самостійної роботи вчителя. З цією метою на базі Наркевицької ЗОШ I – III ступенів діє міжшкільне методичне об'єднання. До Наркевицького міжшкільного методичного об'єднання входять вчителі, які працюють у Наркевицькій ЗОШ I – III ступенів, Дзеленецькій ЗОШ I – II ступенів, Бубнівській ЗОШ I – III ступенів, Шмирківській ЗОШ I – II ступенів. На базі Наркевицької ЗОШ I – III ступенів працюють такі методичні об'єднання:

- учителів початкових класів (голова Пшембаєва І. А.);
- класних керівників (голова Герасимчук В. С.);
- учителів природничо-математичного циклу (голова Патерко І. А.);
- учителів художньо-естетичного циклу (голова Машталер А. Д.);
- учителів суспільно-гуманітарного циклу (голова Заграй В. С.);
- учителів фізичної культури та «Захисту Вітчизни» (голова Колдун П. П.).

Робота методичних об'єднань була спрямована на удосконалення методичної підготовки, фахової майстерності вчителя, удосконалення методики проведення уроку. Були проведені заплановані засідання методичних об'єднань, на яких обговорювались різні методичні питання.

13 грудня 2018 року на базі Дзеленецької ЗОШ I-II ступенів було проведено засідання міжшкільного методичного об'єднання вчителів суспільного циклу, в ході якого обговорювались новітні технології та нестандартні підходи для соціалізації учнів при підготовці уроків історії та правознавства. Вчителі історії Муха Г. М. та Панчук О. М. поділилися досвідом щодо організації роботи з учнями, які не проявляють зацікавленості до предметів суспільного циклу. Директором школи Леськів Г. Є. був проведений тренінг для вчителів «Моє ім'я в історії» з метою згуртованості та партнерства.

08 лютого 2019 року на базі Шмирківської ЗОШ I-II ступенів було проведено засідання міжшкільного методичного об'єднання вчителів гуманітарного циклу. Вчитель іноземної мови Слободенюк Л. М. презентувала досвід роботи з теми «Гра як один із ефективних методів навчання на уроках іноземної мови в початковій школі». Присутні відвідали урок з української літератури на тему «» (вчитель – Кліщ С. Л.).

29 березня 2019 року на базі Наркевицької ЗОШ I-III ст. відбулося засідання міжшкільного методичного об'єднання вчителів природничо-математичного циклу у формі круглого столу "Застосування технологій креативного та критичного мислення як умова розвитку творчої особистості в процесі викладання предметів природничо-математичного циклу ". Вчителі Наркевицької ЗОШ I-III ст.(Чорнюк К. В., Іщук Г.Ф., Патерко І. А., практичний психолог Трачук В. В.) поділилися досвідом з даного питання. Обговорення завершилося виробленням рекомендацій щодо застосування технологій критичного та креативного мислення.

23 квітня 2019 року на базі Бубнівської загальноосвітньої школи I-III ступенів відбулася семінар-нарада директорів, заступників директорів закладів загальної середньої освіти та завідувачів закладів дошкільної освіти Наркевицької ОТГ з теми «Створення Стратегії розвитку закладу освіти». Засідання семінару відкрила начальник відділу освіти, молоді та спорту Буяр Тетяна Павлівна, наголосивши на тому, що заклади дошкільної та загальної середньої освіти повинні планувати свою власну діяльність та формувати стратегію розвитку закладу. Тетяна Павлівна пояснила алгоритм розроблення стратегії розвитку закладу освіти, звернула увагу на основні складові стратегії. Заступник директора з навчально-виховної роботи Бубнівської загальноосвітньої школи I-III ступенів Антонюк О. О. розповів про сучасні тенденції в аналітичній діяльності та плануванні стратегічного розвитку закладу загальної середньої освіти. З особливостями планування та стратегічного розвитку закладу загальної середньої освіти присутніх ознайомила директор Бубнівської загальноосвітньої школи I-III ступенів Калинюк Г. В.

У результаті кооперативної роботи учасниками семінару був організаційний аналіз сильних та слабких сторін закладів освіти.

07 червня 2019 року на базі Наркевицького закладу дошкільної освіти «Сонечко» був проведений семінар-практикум завідувачів та вихователів закладів дошкільної освіти ОТГ на тему: «Реалізація програми «Впевнений старт» у практику сучасних педагогічних ідей, змісту, технологій задля досягнення нової якості освіти». Зі вступним словом до учасників заходу звернулася начальник відділу освіти, молоді та спорту селищної ради Буяр Тетяна Павлівна. Досвідом роботи свого закладу дошкільної освіти поділилася завідувач Наркевицьким ЗДО «Сонечко» Вороніста Наталія Анатоліївна.

Також на семінарі-практикумі були розглянуті такі питання:

1. Програма «Впевнений старт» як орієнтир формування готовності до навчання в школі. *(Головний спеціаліст відділу освіти, молоді та спорту Веретюк Х. Й.).*
2. Програма «Впевнений старт»: зміст і головні принципи. *(Вихователь Наркевицького ЗДО «Сонечко» Голанова А. Б.)*
3. Технології складання інтелектуальних карт. *(Вихователь Наркевицького ЗДО «Сонечко» Голанова А. Б.)*
4. Практичне заняття «Модистка головних уборів». *(Вихователь Наркевицького ЗДО «Сонечко» Голанова А. Б.)*

Після проведення заходу відбувся обмін думками між учасниками семінару по впровадженню програми «Впевнений старт» у закладі дошкільної освіти. Вихователі поділилися власним досвідом і сучасним поглядом на готовність до Нової української школи.

Протягом 2018/2019 навчального року Хмельницьким обласним інститутом післядипломної педагогічної освіти для педагогічних працівників області організовувались різноманітні тренінги, семінари-наради, семінари-практикуми, заняття, засідання, майстер-класи, в ході яких акцентувалася увага

на нових підходах до організації освітнього процесу. У минулому навчальному році педагогами громади відвідано більше 70 таких заходів.

Заступник директора з навчально-виховної роботи Наркевицької ЗОШ I-III ступенів Чорна Л. А. є постійним учасником засідання творчої групи заступників директорів шкіл. Директор Наркевицької ЗОШ I-III ступенів є постійним учасником обласних практичних семінарів творчо працюючих директорів.

Важливою складовою методичної роботи з педагогами громади є їх участь у професійних конкурсах. Педагогічні працівники нашої громади є активними учасниками обласної постійно діючої виставки «Освіта Хмельниччини на шляхах реформування». Так, у 2018/2019 навчальному році здобули перемогу 5 учителів (4 дипломи третього ступеня та 1 диплом першого ступеня): у Наркевицькій ЗОШ I-III ступенів вчитель географії Патерко І. А. – диплом третього ступеня, у Бубнівській ЗОШ I-III ступенів вчитель історії Ковалишен М. М. – диплом третього ступеня, у Дзенецькій ЗОШ I-III ступенів вчитель української мови та літератури Буяр Т. П. – диплом третього ступеня, у Шмирківській ЗОШ I-II ступенів вчитель історії Гоцій В. В. – диплом першого ступеня та вчитель початкових класів Гула В. В. – диплом третього ступеня.

Забезпечення підручниками

Відповідно до затверджених Міністерством освіти і науки України Плану заходів щодо запровадження нових Державних стандартів освіти протягом попередніх навчальних років надійшли до ЗЗСО громади підручники нового покоління для учнів 2-4 та 6-9 класів. Даними підручниками учні були забезпечені 100% до потреби. У 2018/2019 навчальному році новими підручниками були забезпечені учні 1, 5, 10 класів. На 2019/2020 навчальний рік новими підручниками забезпечені на 95 % учні 2 класу (ще не надійшли підручники «Я досліджую світ» у Бубнівську ЗОШ I-III ступенів), із 2-х замовлених найменувань підручників для 6 класу уже поступила інформатика, історію ще очікуємо. Учні 11 класу на 50 % забезпечені підручниками (підручники з історії, англійської мови, астрономії, Захисту Вітчизни, інформатики, технологій ще не поступили до жодної із шкіл).

Протягом 2018/2019 навчального року Міністерством освіти і науки України були оголошені конкурсні відбори проектів підручників для 2, 6 та 11 класів ЗЗСО, які проходили у два етапи. Вчителі громади мали можливість ознайомитись з електронними версіями оригінал-макетів підручників з кожного навчального предмета та зробити свій індивідуальний вибір через Репозитарій навчального контенту.

Відповідно до вибору електронних версій оригінал-макетів підручників було зроблено замовлення. Друк даних підручників здійснюється за кошти державного бюджету.

Таким чином, педагогічні працівники громади вкотре змогли вибрати найкращі для себе підручники, що, безумовно, має вплинути на якість освітнього процесу.

При зміні контингенту учнів в окремих закладах загальної середньої

освіти відділом освіти щорічно проводиться перерозподіл підручників між закладами освіти.

Харчування учнів

Харчування учнів в школах Наркевицької селищної ради організовано на належному рівні.

Відповідно до розпорядження Наркевицького селищного голови від 03 вересня 2018 року №87 «Про організацію харчування учнів закладів загальної середньої освіти селищної ради у 2018/2019 навчальному році», рішення виконавчого комітету Наркевицької селищної об'єднаної територіальної громади від 06 вересня 2018 року №135 «Про забезпечення безкоштовним харчуванням за рахунок коштів селищного бюджету учнів загальноосвітніх шкіл селищної ради» визначені категорії дітей, які харчуються за рахунок коштів місцевого бюджету, а саме: діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, діти з особливими освітніми потребами, які навчаються в інклюзивних класах, учні 1-4 класів, учні із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України “Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям”, діти-інваліди, діти-напівсироти, діти учасників АТО та дітей, які не належать до вказаних вище категорій, але вкрай потребують безкоштовного харчування, бо опинилися у складних життєвих обставинах в загальній кількості 306 учнів, з них 211 учнів 1-4 класів та 95 учнів 5-11 класів. Серед учнів 5-11 класів:

53 учні з багатодітних сімей,

12 учнів, батьки яких є (були) учасниками АТО,

10 учнів позбавлених батьківського піклування,

9 учнів – напівсироті,

6 учнів, які перебувають в складних сімейних обставинах,

5 учнів – інвалідів.

За батьківську плату харчувалося 168 учнів 5- 11 класів.

Харчування організовано на підставі перспективного меню, яке погоджене з Волочиським районним управлінням Головного управління Держпродспоживслужби в Хмельницькій області.

Закупівля продуктів харчування здійснюється у постачальників, які здійснюють постачання продуктів харчування на підставі документів, які засвідчують їх якість, в асортименті та в кількості, замовленими закладами освіти.

Доставка продуктів транспортом постачальника безпосередньо до навчальних закладів не призводить до здорожчання продуктів та зберігає продукти від псування, що вберігає учнів від інфекційних захворювань.

Відділ освіти та керівники навчальних закладів забезпечують координацію процесу організації харчування, контроль за харчовими нормами і якістю продукції, яка надходить до харчоблоків, організацію харчування учнів, в тому числі дітей пільгових категорій відповідно до вимог чинного законодавства України.

Будівництво, капітальні ремонти, енергозберігаючі технології, підготовка до початку опалювального сезону

З метою якісної підготовки навчальних закладів до нового 2019/2020 навчального року та поліпшення навчально – матеріальної бази закладів освіти громади проведено наступні роботи:

- капітальний ремонт приміщення Пахутинецького ЗДО «Промінчик» (2 745 964 грн.);
- придбано 1 стелаж , 2 столи з нержавіючої сталі, 1 полицю – сушку (10 932 грн. – спонсорські кошти), посуд (ложки, виделки, тарілки, каструлі – 5 786 грн.) на харчоблок Пахутинецького ЗДО;
- придбано меблі (70 000 грн. – спонсорські кошти), побутову техніку (холодильник, електроплиту, електронагрівач, електропраску – 29 000 грн.) для Пахутинецького ЗДО;
- поточні ремонти приміщень закладів освіти, на проведення яких виділено 85 194 грн. Із них 38 994 грн. – кошти місцевого бюджету, 46 200 грн. – спонсорські;
- придбано 1 вчительський стіл, 2 демонстраційні столи, 15 учнівських столів, магнітну дошку для хімічного кабінету Наркевицької ЗОШ І-ІІІ ступенів (15 000 грн. – спонсорські кошти);
- придбано 2 столи виробничі, стелаж виробничий з перфорованими полицями на харчоблок Наркевицького ЗДО «Сонечко» (15 539 грн. – спонсорські кошти);
- облаштовано внутрішній туалет у спортивному залі Наркевицької ЗОШ І-ІІІ ступенів (10 000 грн. – спонсорські кошти).
- проведено часткове утеплення фасаду Наркевицького ЗДО «Сонечко».

Разом з підготовкою до навчального року педагогічні колективи та обслуговуючий персонал підготували котельні та системи опалення приміщень до опалювального сезону, оператори котелень пройшли відповідне навчання.

При підготовці до роботи в опалювальний період 2019-2020 навчального року Дзеленецька ЗОШ І ступеня та Дзеленецький ЗДО «Сонечко» у вересні – на початку жовтня будуть забезпечені твердим паливом згідно норм споживання.

22 серпня 2019 року відбувся щорічний огляд закладів освіти громади щодо готовності їх до нового 2019/2020 навчального року, за підсумками якого буде видано акти прийому готовності закладів освіти Наркевицької ОТГ до нового навчального року.

Слід відмітити, що найкраще підготовлена до нового 2019/2020 навчального року Бубнівська ЗОШ І-ІІІ ступенів.

Забезпечення стану охорони праці та безпеки життєдіяльності в установах та закладах освіти

У відділі освіти та закладах освіти значна увага приділяється питанням організації роботи з охорони праці, пожежної безпеки та цивільного захисту.

Систематично проводиться робота зі створення здорових та безпечних умов освітнього процесу, профілактично-роз'яснювальна робота щодо попередження нещасних випадків, розробляються та здійснюються заходи з питань охорони праці, пожежної безпеки, поліпшення стану безпеки, гігієни праці виробничого та невиробничого характеру.

Питання виконання заходів з охорони праці, пожежної безпеки, безпеки життєдіяльності є предметом обговорення на нарадах керівників закладів освіти Наркевицької селищної ради.

З 28 травня 2019 року по 29 травня 2019 року 10 осіб, відповідальних за пожежну безпеку в закладах освіти громади (директори шкіл, заступники директорів шкіл, завгоспи шкіл, завідувачі дошкільними навчальними закладами) пройшли навчання та перевірку знань з питань пожежної безпеки у НМЦ ЦЗ та БЖД Хмельницької області.

В серпні 2019 року було проведено технічне обслуговування усіх наявних вогнегасників у кількості 47 шт.

В закладах освіти велика увага приділяється організації проведення навчання та інструктажів з безпеки життєдіяльності учнів; систематично відпрацьовуються та уточнюються плани евакуації учасників освітнього процесу; проводиться робота із профілактики та попередження травматизму як під час освітнього процесу, так і під час проведення ремонтно-будівельних робіт на об'єктах освіти селищної ради.

Питання техніки безпеки обов'язково вивчаються на уроках інформатики, фізики, хімії, біології, трудового навчання, проводяться інструктажі з учнями під час освітнього процесу та під час проведення позакласних заходів.

Щорічно у школах проводяться Дні Цивільного захисту. В дошкільних закладах громади організовуються та проводяться Тижні безпеки дитини.

Стан організації роботи щодо запобігання дитячого травматизму знаходиться на контролі у відділі освіти, керівників ЗЗСО та ЗДО, аналізується під час огляду готовності закладів до нового навчального року.

Основні завдання та пріоритетні напрямки роботи на 2019-2020 навчальний рік:

1. Забезпечити реалізацію програм, спрямованих на подальший розвиток освітянської галузі та зміцнення матеріально-технічної бази закладів освіти.
2. Спрямувати роботу відділу освіти, педагогічних колективів закладів освіти на створення умов для забезпечення рівного доступу громадян до якісної освіти, для реалізації державних освітніх стандартів, сучасних підходів до організації навчання, виховання і розвитку особистості на підвищення якості надання освітніх послуг в умовах переходу до Нової української школи у 2019-2020 навчальному році.
3. Забезпечити інтеграцію дітей з особливими освітніми потребами в освітній простір шляхом створення умов для їх навчання в інклюзивних класах в закладах загальної середньої освіти.
4. Продовжити оптимізацію мережі загальноосвітніх навчальних закладів

з урахуванням специфіки місцевості та прогнозованих демографічних змін.

5. Зреалізувати заходи щодо повного виконання програми „Шкільний автобус” у частині поповнення та оновлення існуючого парку транспортних засобів, задіяних у підвезенні учнів.

6. Здійснити систему заходів щодо підготовки навчальних закладів до роботи в осінньо-зимовий період, запроваджувати енергозберігаючі технології, створити безпечні умови праці, пожежної безпеки та посилити контроль за раціональним і цілеспрямованим використанням бюджетних коштів.

7. Виконати заходи щодо збільшення відсотка охоплення дітей та учнівської молоді позашкільною освітою шляхом відкриття гуртків, спортивних секцій на базі загальноосвітніх навчальних закладів сільської місцевості.

8. Забезпечити повноцінне функціонування в кожному навчальному закладі системи виховної роботи, посилити виховний вплив навчальної діяльності учнів.

9. Зміцнювати матеріально-технічну базу загальноосвітніх навчальних закладів, в тому числі шляхом залучення до цього процесу підприємств, організацій, батьків, громадськості, спонсорів тощо.

10. Забезпечити кваліфікований психолого-педагогічний супровід освітнього процесу.

11. Забезпечити проведення у навчальних закладах громади заходів щодо формування здорового способу життя.

12. Забезпечити умови для диференціації навчання, посилення професійної орієнтації та допрофільної підготовки, забезпечити реалізацію профільного навчання, індивідуальної освітньої траєкторії розвитку учнів відповідно до їх особистісних потреб, інтересів та здібностей.

13. Збільшити показник охоплення дітей дошкільною освітою.

14. Забезпечити інформатизацію та комп'ютеризацію освітнього процесу.

НАРЕВИЦЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА В 2019/2020 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ

Мельник Олександр Іванович

Директор Наркевицької ЗОШ I-III ступенів з 2002 року.

Народився 03.10.1963р. в с. Андріївка на Хмельниччині. Атестат зрілості отримав в Чемеровецькій середній школі у 1980 році.

1981-1986 роки – навчання на природничому факультеті Тернопільського державного педагогічного педінституту. З 1987р. вчитель хімії Юхимовецької ЗОШ, а з 1990р. по 2002р. – її директор.

З 2002 року директор Наркевицької ЗОШ I-III ступенів та вчитель хімії.

За свою роботу нагороджений МОН України званням «Відмінник освіти України» (2003 рік), а з 2004 року – педагогічне звання «Старший вчитель».

Олександр Іванович добивається позитивно помітних результатів у викладанні хімії. Учні є активними призерами та учасниками районних та обласних олімпіад. Найвищий бал при складанні ЗНО з хімії – 199,05 балів отримав Іжик Віталій у 2016 році. Нині студент хімічного факультету Київського національного університету ім. Т.Г. Шевченка.

Як директор школи приділяє велику увагу розвитку освітнього середовища Наркевицької ЗОШ: побудована шкільна електростанція, утеплений фасад школи, поміняні вікна, двері на енергозберігаючі, придбано 5 навчальних сучасних кабінетів (фізичний, хімічний, математичний, біологічний і географічний.). Функціонує 2 кабінети інформатики, 5 мультимедійних дошок, 25 ноутбуків, є спортзал з усім забезпеченням, 2 автобуси для перевезення дітей, одноразове гаряче харчування для всіх дітей, щоденні безкоштовні обіди на 230 учнів.

СПОГАДИ ІВАНОВОЇ Н.В. ЗАВУЧА НАРКЕВИЦЬКОЇ ЗОШ

15 січня 1954 року відкрила свої двері Наркевицька семирічна школа .

Школа була Храмом Науки. Її будували комсомольські загони у вільні години між змінами. Першим директором школи призначено Терлецького Антона Едуардовича (наказ №1421 по Кам'янець-Подільському обласному відділу народної освіти від 23.12.1953 р.).

Цього ж року в січні було замовлено та отримано для школи парти, столи, дошки та інше обладнання. Все це виготовлялось в промислових артілях міста Ізяслава. Оплата проводилась через обласну контору Промбанку.

Першими учнями школи стали діти, які проживали в мікрорайоні селища, де велося будівництво заводу: бази обладнання (1-7 кл.) та с. Сергіївка (5-7 кл.).

Першокласниками новоствореної школи стали 16 учнів. Перших вчителів, які призначені в новостворену школу, було лише 8.

В період від березня по травень 1954 року була велика плинність прибуття та вибуття учнів школи. Це пов'язано з приїздом чи від'їздом їхніх батьків.

У 1954 р.. після 20 травня, всі учні 5-7 класів складали екзамени. Призначались повторні екзамени на осінь, а учнів, які не засвоїли програму 2 предметів, залишали на повторний курс навчання.

Перший випуск семирічної школи відбувся 6 червня 1954 р. (наказ № 17 по школі). Свідоцтво отримали 17 випускників 7 класу.

Щомісяця для школи проводилась закупівля шкільних меблів, наочного приладдя та технічних засобів навчання.

16 серпня 1954 року пройшла реорганізація Наркевицької семирічної школи у середню, а Юхимовецької середньої - в семирічну школу. Наказом Міністра освіти УРСР №402 від 27.08.1954 р. Наркевицька школа включена в титульний список середніх шкіл, що організовувались у 1954-1955 р.

У зв'язку з реорганізацією шкіл було переведено з Юхимовецької і зараховано в штат Наркевицької середньої школи учителів.

Першим заступником директора з навчально-виховної роботи школи було призначено вчительку Монюк Лізу Іванівну.

01.09.1954 року зустріла новостворена вчительська сім'я з 19 учителів. Всіх класів було 12, тому вимушено навчання проводилося у 2зміні.

В першу зміну навчалися учні 1- 4, 8, 9 та 10 класів. В другу зміну вчилися 5-7 кл. В школі навчалися 332 учні. Заняття в першій зміні розпочиналося о 8 год. 30 хв., а в другій зміні-о 14 год.30 хв. Друга перерва у кожній зміні була великою - 30 хв. Тривалість малих перерв - 10 хв. Перед кожною зміною проводилася фізична зарядка.

В перший клас приймали дітей із семирічного віку. Найбільш чисельними – по 35 учнів у кожному, були 8, 9 та 10 класи. У старших класах було багато учнів-переростків. Траплялося так, що отримавши свідоцтво за 7 класів, учні залишали 8 кл. і йшли серед року у колгосп, на виробництво чи на

службу в Радянську Армію. В основному це ті, хто навчаючись у 8 чи 9 класі і мали вже по 19, 20 чи й більше років.

Грудень 1954 року... Закінчилося перше півріччя першого навчання учнів у середній школі. Необхідні були серйозні зміни у змісті навчання та виховання молоді: це розширення політехнічного світогляду учнів та озброєння їх трудовими навичками для майбутньої практичної діяльності в народному господарстві.

1994 рік – постановою Верховної Ради України №3971-XII від 21 лютого 1994 року смт. Ясному повернули його історичну назву – Наркевичі. Із того часу школа, лікарня та інші державні установи змінилися з Ясенських на Наркевицькі.

За 65 років функціонування школи 2238 учнів стали випускниками Наркевицької ЗОШ I-III ступенів. З них – 116 учнів нагороджено Золотими та Срібними медалями.

Наркевицька школа функціонує як загальноосвітня школа I-III ступенів. Школа складається із 2 корпусів, які з'єднані галереєю. Один із них побудований під час будівництва селища і об'єднує 10 навчальних кабінетів, бібліотеку, учительську кімнату, кабінет заступника директора з навчальної роботи та електрокотельню. Так звана «нова» школа побудована за сприяння цукрового заводу у 1994-95 роках і об'єднує 6 навчальних кабінетів, кабінет директора, їдальню та туалети. Протягом 2005 - 2007 років школа отримала три комп'ютерних комплекси, що дало змогу учням вивчати інформатику не лише у старших класах, а й у середніх та початкових класах. У школі працює 33 вчителів із вищою освітою. Основна частина учителів із вищими і першими кваліфікаційними категоріями. Усі вчителі працюють за фахом.

В школі працюють 2 вчителі, які мають педагогічне звання «Старший вчитель», 1 вчитель з педагогічним званням «Вчитель-методист», нагрудним знаком МОН України «Відмінник освіти України» нагороджено 2 вчителів. Школа розрахована на 350 учнівських місць, але кількість дітей зменшується. Станом на 1 вересня 2019 року вона становить 297 учнів.

Для ефективного проведення уроків фізкультури простора спортивна зала обладнана сучасним спортивним інвентарем, на території школи знаходиться тренажерний майданчик для позаурочних занять.

В школі функціонує бібліотека, яка сприяє розширенню кругозору учнів.

Для школярів організовано одноразове гаряче харчування. Учні 1-4 класів та учні 9-ти пільгових категорій забезпечені безкоштовним одноразовим харчуванням.

Щоб забезпечити рівний доступ до якісної освіти для школи придбано два шкільних автобуси, які здійснюють підвезення 150 учнів із 6 населених пунктів за Державною програмою «Шкільний автобус».

Більшість класних кімнат тематично оформлені під предметні кабінети.

Особливого розвитку набула Наркевицька школа після створення Наркевицької об'єднаної територіальної громади у 2016 році. За цей період реалізовано багато проектів: енергозбереження та капітальний ремонт приміщення школи, на потреби якого виділено 6,5 млн.грн з фонду Кабінету

Міністрів України; забезпечення навчальним та методичним обладнанням забезпечені такі навчальні кабінети: фізичний, хімічний, біологічний, географічний, математичний; проект ІТ-освіта; проект впровадження гуманної педагогіки в організацію освітнього процесу; впроваджуються з 2018 року засади Нової Української Школи (НУШ). Створено нове освітнє середовище для навчання учнів 1-2 х класів за програмою НУШ. Забезпечено навчально-методичним обладнанням згідно рекомендацій МОН України. Для реалізації проектів про впровадженню НУШ в класних кімнатах 1-2 класів створені належні умови для навчання школярів: забезпечено комп'ютерною технікою, яка підключена до мережі Інтернет.

Один із пріоритетних напрямів роботи школи є впровадження інноваційних технологій. Для ефективного впровадження в практику роботи загальноосвітнього закладу методичних рекомендацій створена науково-методична рада, яка надає практичну допомогу вчителям, проводить педагогічні ради, наради та семінари, сприяє розвитку творчих здібностей учителів, формуючи в них зацікавленість у дослідницькій роботі. Форми методичних засідань відзначаються інноваціями. На базі Наркевицької ЗОШ І-ІІІ ступенів було проводяться МО учителів початкових класів (керівник Пшембаєва І.А.) у формі засідання круглого столу з елементами дискусії, роботи в групах та обговорення відеороликів, де представлені інноваційні форми та методи роботи. Учителі-філологи (керівник Заграй В.С.) співпрацюють з методичними об'єднаннями інших освітніх закладів громади та району за участю методистів.

З метою формування особистісно-орієнтованого підходу до навчання та виховання учнів, співпраці школи та сім'ї учителі школи беруть участь у постійно діючому навчальному семінарі-практикумі «Проведення батьківських зборів на засадах гуманної педагогіки». Колектив школи співпрацює з багатьма закладами з питань впровадження елементів гуманної педагогіки в освітній процес. Першими кроками з використання елементів гуманної педагогіки були відкриті заходи класовод 3 класу Григор'євої Л.М., Павлюк І.О., Шевчук Н.М., Трачук В.В. Колектив школи за підтримки агрохолдингу «Астарт – Київ» є активним учасником Міжнародних педагогічних читань з гуманної педагогіки протягом 2015-2019 років.

Також було проведено на базі школи обласний семінар – практикум для вчителів трудового навчання «Розвиток творчих здібностей на уроках трудового навчання» (модератор методист ХОШПО Павич Н.М.).

Педагогічний колектив досягає вагомих результатів в організації освітнього процесу. Вчителі є активними учасниками районного конкурсу «Учитель року» та обласної виставки педагогічних ідей «Освіта Хмельниччини на шляхах реформування». Слід відмітити таких вчителів: Григор'єва Л.М. – ІІІ місце районного конкурсу «Учитель року» 2016-2017 рр., виставка педагогічних ідей «Освіта Хмельниччини на шляхах реформування» 2014-2018 н.р. Киданчук І.П. – І місце, Григор'єва Л.М. – ІІІ місце, Сокол Л.О. – ІІ місце; 2018-2019 н.р. Патерко І.А. - ІІІ місце.

Учні школи є активними учасниками районних та обласних олімпіад. Найкращі результати показали Вигоняйло Ірина 3 місце з фізики на обласній олімпіаді (2010) та Іжик Віталій 2 місце протягом трьох років на обласній олімпіаді з хімії (2013-2015 рр.). Найвищі результати у складанні ЗНО показали також учні Вигоняйло Ірина та Іжик Віталій: українська мова та література – 199 балів Вигоняйло І.(вчитель Іванова Н.В. 2011р). хімія 199,5 балів – Іжик В.(вчитель Мельник О.І 2015р)

В школі створені умови для розвитку талантів та здібностей учнів. Скачков Дмитро (9-Б клас) здобув III місце, прийнявши участь у Всеукраїнському конкурсі «Історія України та державотворення». На обласній виставці-конкурсі декоративно-ужиткового і образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край» учні здобули призові місця: I місце – Лаба Ірина, 11 клас (в'язання гачком); I місце – Ковальок Любов 11 клас, (вироби з тіста); I місце – Ковальок Любов 11 клас, (м'яка іграшка); III місце – Русенко Ілона. 9-Б клас (ткацтво) (керівник Машталер А.Д.) 2018- 2019 навчальний рік.

Випускники Наркевицької школи успішно складають ЗНО і на 90% стають студентами вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації.

Наркевицька ЗОШ I-III ступенів завжди славилась своїм дружнім, досвідчено-компетентним стабільним колективом. Золотими літерами в Літопис Наркевицької школи вписані імена її вчителів:

Терлецький Антон Едуардович, Терлецька Галина Василівна, Упиркіна Валентина Сергіївна, Семенюк Ніна Макарівна, Мисловська Бригіна Мар'янівна, Данилюк Софія Іванівна, Зотова Людмила Вікторівна, Комарніцька Ганна Петрівна, Халавчук Василь Максимович, Горошнюк Ніна Іванівна, Тичинський Броніслав Мартинович, Тичинська Віра Михайлівна, Гайдай Віра Никифорівна, Крамар Аркадій Пилипович, Рибак Микола Дмитрович, Рой Майя Антонівна, Рогач Віра Вікторівна, Шевчук Григорій Миколайович, Іванова Надія Володимирівна, Тисовська Ганна Миколаївна, Гуцуляк Любов Василівна, Міноцька Віра Іванівна, Лопатинський Володимир Іванович, Колеснік Борис Володимирович, Мельник Людмила Олександрівна. Школа славиться своїми окремими випускниками.

ЧОРНА ЛІНА АНАТОЛІЇВНА

Заступник директора навчально-виховної роботи з 2015 року.

Ліна Анатоліївна народилася на Хмельниччині в сім'ї вчителів. Закінчила Кам'янець-Подільський державний інститут за спеціальністю російська мова та література. У 1989 році розпочала свою діяльність в Наркевицькій загальноосвітній школі I-III ступенів вчителем, а з 2015 року – заступник директора з навчально-виховної роботи.

Першочергова турбота заступника директора з НВР – це модернізація науково-методичної роботи з педагогічними кадрами. Удосконалення її на інноваційній основі.

Свою місію завуча я вбачаю в тому, щоб зробити кожного вчителя вдумливим, допитливим, дослідником, озброїти методом самоаналізу,

допомогти у створенні індивідуальної творчої лабораторії, створити сприятливі умови для творчої самореалізації.

Ліна Анатоліївна координує роботу міжшкільного методичного центру закладів загальної середньої освіти Наркевицької ОТГ.

ГЕРАСИМЧУК ВАЛЕНТИНА СЕРГІЇВНА

Заступник директора з виховної роботи Наркевицької ЗОШ І-ІІІ ступенів.

Народилася 20.11.1962р. Закінчила місцеву школу, Кам'янець-Подільський інститут імені В.П. Затонського, спеціальність – вчитель історії та правознавства.

Працювала в Юхимовецькій загальноосвітній школі вчителем російської мови та літератури, а з 2002 року – її директором.

Сьогодні заступник директора з виховної роботи Наркевицької ЗОШ та вчитель історії та правознавства. Відмінник освіти України з 2008 року.

Моє кредо – «Робити скрізь і всюди добро не дивлячись ні на що».

Життєва позиція – «Йти вперед до мети, не зупинятись на досягнутому».

Чорна Л.А.

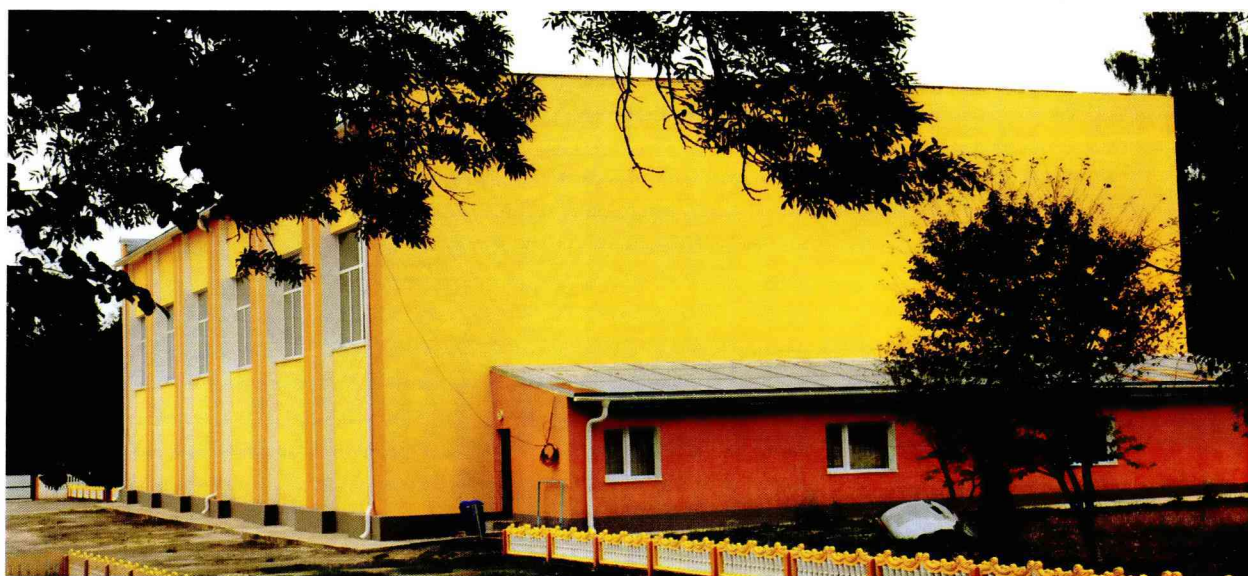

Герасимчук В.С.

Педагогічний колектив Наркевицької ЗОШ, 2019 рік

Школа та спортзал, 2019 рік

Національно-патріотичне виховання – це провідна складова освітнього процесу сучасної школи, головною метою якої є набуття молодими громадянами соціального досвіду, готовності до виконання громадянських і конституційних обов'язків, успадкування духовних надбань українського народу, досягнення особистісних рис громадянина української держави, фізичної досконалості, моральної, художньо-естетичної, інтелектуальної, правової, трудової, екологічної культури.

Під час роботи над реалізацією Стратегії національно-патріотичного виховання дітей і молоді педагоги Наркевицької ЗОШ I-III ступенів постійно спрямовують свою роботу на виховання свідомого громадянина гуманіста-патріота України. У школі оформлений куточок державної символіки, де учні мають змогу ознайомитися з державними символами України – гербом, прапором, гімном. Такі ж куточки є в кожному класі, а також прапор України з зони АТО переданий випускником школи капітаном Боярчуком О.О.

Упродовж навчального року у всіх класах обов'язковими є години спілкування, на яких діти вивчають символи та обереги України. Основні

закони нашої держави, відзначення знаменитих і пам'ятних дат в житті нашого народу: «День Конституції України», «Посвята в подолання», «День Державного Прапора України», «День незалежності України», «День герба України», «День гімну України», «День Свободи», «День Революції гідності», «День Небесної Сотні», «День виведення радянських військ з Афганістану», «День Захисника Вітчизни», «День козацтва», «Цінуймо хліб, бо він – життя», «100 річна революція» (1-11 кл.), «Річниця пам'яті загиблих в Бабиному Яру», «Свою Україну любіть» (1-7 кл.), «День Соборності України», «Жити так, щоб кожен день надихав і тишив», «Мова моя українська, материнська» (1-11 кл.), «Державна символіка» (1-7 кл.), «Я – громадянин України (1-11 кл.). Учні школи є активними учасниками конкурсів патріотичної пісні районного та обласного масштабу, де виборюють призові місця – це Охоцька Анна, Камінський Валентин, Шустик Вікторія.

В школі проводиться тижні права, рідної української мови, тиждень миру, тиждень толерантності, Захисту Вітчизни, тиждень здорового способу життя та інші.

МІСЯЧНИКИ: місячник правового виховання, місячник доброти, місячник національно-патріотичного виховання, місячник шкільної бібліотеки, місячник народознавства, місячник здоров'я, місячник родинного кола, місячник профорієнтацій та інші. Поряд з місячниками проводяться тижні миру, толерантності, спортивно-розважальні заходи.

АКЦІЇ: «16 днів проти насильства», «Запали свічку», «Маки червоні – пам'ять народна», «На допомогу воїнам АТО», День Благодійності», «Допомога дітям Донецька», «Годівничка». «Допомога безпритульним кошеняткам та собакам».

ФЛЕШМОБИ: «Ми з народом України», Агресії – Ні», «Війні – Ні!Ні!Ні!

Незабутніми є зустрічі з воїнами АТО, воїнами інтернаціоналістами, волонтерами Данчак О.В., дітьми війни, учасниками Другої Світової війни. Екскурсії по рідній Україні, районні та обласні музеї, екскурсії біля шкільних стендів, «Героїв небесної сотні», «Наші земляки в АТО», біля меморіальної дошки воїна афганця Походошука І.В.

Ярмарки солідарності, які проводяться в день благодійності в Україні: «На допомогу воїнам АТО». Ми пишаємося тим, що долучилися до корисних справ, пов'язаних із подіями, які відбуваються в країні зараз – допомоги воїнам АТО. За кошти зібрані учнями та працівниками школи було надано допомогу Білецькому Роману на лікування; придбано термоодяг : Охоцькому Сергію, Бевзюку Віталію, Бевзюку Сергію. На передову зону передано теплі шкарпетки, постільну білизну, консерви, варення, продукти харчування, предмети особистої гігієни; зібрані кошти також були передані в с.Пахутинці та смт Наркевичі сім'ям загиблим воїнам АТО.

Надано допомогу дітям-сиротам в інтернати Луганської області- передано зошити, ручки, книжки, предмети особистої гігієни.

Діти із чималим задоволенням беруть участь в акціях «Напиши листа солдату», Малюнок герою із побажаннями здоров'я, миру, удачі та

якнайшвидше повернення усіх захисників додому живими. Проводяться зустрічі з воїнами АТО, ветеранами війни і праці, людьми різних професій. Саме під час таких заходів відбувається формування національної свідомості, любові до рідної землі, вшанування героїчних вчинків захисників Вітчизни. Традиційними в школі є свята Першого й Останнього дзвоника, зустрічі з випускниками школи, Свято квітів приурочене Дню партизанської слави, на яких діти і педагоги одягають вишиванки, а в травні щороку відбувається парад вишиванок. Ми навчаємо дітей любити, знати і вивчати свої звичаї, традиції. З цією метою проводимо заходи : «Україна – рідний край», заочні подорожі, мандрівки», «100 чудес в Україні», «Як у нас, на Україні», «Козацькі забави», «Калейдоскоп народних свят і традицій», свята «Коляд- колядниця», «Весну зустрічаємо» та інші.

Протягом 2016-2019рр. в школі ми започаткували творчий проект «Пам'ять», в якому беруть участь учні 5-11 класів. Вони збирають матеріали до тем:

5кл. – «Міста- герої»

6кл. – « Ветеран живе поруч»

7кл. – « Орден і медалі в моєму домі»

8кл. – «Чорнобиль – наша біль і наша пам'ять»

9кл. – «Незагоєна рана Афганістан»

10кл. – «Наші земляки в АТО»

11кл. – «Наші ровесники в роки Другої світової війни»

Учні 1-4 кл. збирають матеріал по грі «Подоланочка»

1кл. – збирають матеріал народні ігри.

2кл. – «Народні казки»

3кл. – працюють над створенням альбому «Пісні мого краю»

4кл. – «легенди мого краю».

Створюють родинне дерево своєї сім'ї та класу. Важливе значення у вихованні свідомого ставлення до суспільства та держави мають заходи, спрямовані на виховання учнів толерантного ставлення один до одного ознайомлення з правами дитини на основі Конвенції про права людини, під час яких наші вихованці ознайомлюються не лише з нормативно-правовими документами, але й отримують додаткову інформацію про те, як не стати жертвою насилля, куди можна звернутися в разі небезпеки, про кримінальну відповідальність. Про це все наші учні дізнаються не тільки від педагогів, але й учнів. З цією метою в школі створено цього 2017-2018рр. шкільну Службу Порозуміння. Саме через медіаторів ШСП вирішуються конфліктні ситуації серед дітей і вирішується багато питань різнопланового характеру серед учнів, які допомагають їм виробляти в собі самооцінку, самосвідомість, вміння бути господарем свого слова, відповідати за свої вчинки, замислюватися про своє майбутнє.

Традиційно проводимо в школі дні профілактики, зустрічі з працівниками ювенальної превенції, центру соціальної служби для дітей, сім'ї та молоді, кримінальної поліції.

Проводимо вистави творчих досягнень учнів школи. Складовою патріотичного виховання є військово-патріотичне виховання, орієнтоване на формування готовності до військової служби як особистого виду державної служби та покликання забезпечити активну участь громадян у збереженні безпеки України від зовнішньої загрози. У цьому напрямку в нашій школі свої вміння та навички з тактичної підготовки майбутнього захисника Вітчизни учні відточують на уроках ЗХ, фізичної підготовки на уроках фізкультури, на уроках з основ безпеки життєдіяльності, а також під час проведення виховних заходів – це Олімпійського тижня, тижнів Безпеки життєдіяльності, спортивних змагань, ДНМЦО, КВН, історико-спортивних рингах, Днях і тижнях здоров'я, тижнях козацтва, тижнях Захисника Вітчизни. Також учні вчаться надавати першу медичну допомогу уявним пораненим, виносити їх із поля бою та метати в уявного противника страйкбольні гранати, стріляти з пневматичної гвинтівки. Діти вражають злагодженими діями, командним духом, волею до перемоги та прагненням до вдосконалення фізичної підготовки, опанування військових і військово-технічних знань, мета яких – «знати, щоб вижити».

Дуже важливо виховувати дітей не на далеких ідеалах незнайомих людей, а на прикладах їхніх батьків, родичів, знайомих. З цією метою проводяться в школі уроки мужності, уроки пам'яті, уроки скорботи, виховні години, зустрічі з членами військово-патріотичного клубу «Патріот» з м.Красилова Хмельницької області та їхніми керівниками воїнами АТО, а сьогодні волонтером – Валерієм Вадимовичем Лобовим. Вони провели учням екскурсію, показавши використану зброю в зоні АТО нашими воїнами, а також уламки зброї противника. Дітей це надзвичайно вразило. Дивлячись на побитий і покручений метал, мимоволі оцінювати масштаби трагедії в історії нашого народу, яка триває зараз на сході держави. Проте діти впевнилися, що нашим воїнам є чим захищати рідну землю від ворогів. Адже у гаражах і боксах військові ремонтують усе і гармати, автомобілі, БТР. Вміють і розбирати, і чистити, і зварювати, а також у військових частинах. І роблять вони це на славу, про що свідчать схвальні відгуки захисників. Зустрічі проходять із учасниками АТО випускниками школи та ОТГ.

І діти розуміють, що патріотизм – це не просто відчуття, це – дія, спрямована на зміни. І розпочати ці зміни потрібно з себе. В першу чергу необхідно поважати себе та інших, уміти відповідати за свої слова та вчинки. Важливо не забувати, що ми – представники свого слова і вчинків. Важливо не забувати, що ми представники своєї нації. Ми разом і кожен окремо – є країна!

Захищати свою Батьківщину – це велика честь і обов'язок кожного громадянина України. Так сталося, що із нашої громади, випускник нашої школи Олег Суприкін загинув в зоні АТО. Учні школи зібрали кошти і встановили меморіальну дошку на школі в знак пам'яті загиблих випускників школи – це Суприкину Олегу і загиблому в Афганістані Походошуку Ігорю.

Учні школи є активними учасниками в житті школи і нашої ОТГ.

Так, у 2017 році учні 10класу Шапінко Віктор, Патерко Роман, Лаба Ірина, Бегдай Анастасія, Остапчук Юлія прийняли активну участь у роботі майстерні лідерства та проектного менеджменту для молоді «Астарта-Київ» -

«Підйом Української Академії лідерства та благодійного фонду «Повір у себе» розробили проект «Соціальна перукарня» і зайняли I місце, вигравши 12 500 грн для реалізації цього проекту. Проект здійснено. І в смт. Наркевичі відкрито соціальну перукарню «Студія краси» 2019 року.

Різноманітні виховні заходи сприяють вихованню в учнів повагу один до одного, культури спілкування, відповідальності один за одного, риси активної життєвої позиції кожного громадянина України.

Особливо учні приймають активну участь у конкурсі малюнків «Моя сім'я – моя країна», який проходить за сприяння народного депутата України Лабазюка Сергія Петровича та фонду «Завжди поруч».

Для виховання патріота України в школі використовуються такі форми патріотичного виховання як просвітницькі години, бесіди, лекції розповіді, екскурсії, розповіді, зустрічі із людьми різних професій, години спілкування класного керівника, шкільний музей народного побуту «Берегиня» та інші.

Створено проект «Світлиця Шевченківського духу», де учні читають.

Не відстають від дорослих і учнів Наркевицької ЗОШ I-III ступенів у збереженні довкілля: прибирання місцевого парку, озеленення території селища, щорічне проведення акції «Наша земля – чистий дім». Діти розробили соціальну рекламу дбайливого відношення до використання води, тепла, електроенергії. А все це починалося з Місячника шкільної бібліотеки, конкурсів творчих робіт з природного матеріалу, конкурсів творчих робіт з природного матеріалу, конкурсів малюнків на асфальті на різну тематику, книжкових виставок приурочених збереженню екології на іншій Землі Дня Землі, Дня води та інших різноманітних заходів.

З 2017 року в школі діє Шкільна Служба Порозуміння (ШСП), яка допомагає учням розв'язати та уникнути конфліктних ситуацій у шкільному середовищі. Цей дієвий орган шкільної служби має свій девіз «Справжній друг – подарунок долі та найбільша удача в житті». Свої плани та завдання вони висвітлюють в куточку Медіатора, де чітко сказано: «Надоїло сваритися? Хочеш вирішити конфлікти? Хочеш добру пораду? – в цьому допоможемо ми – медіатори: Охоцька Анна, Походошук Роман, Буцкевич Максим, Козак Анастасія, Шапінко Віктор, Бегдай Анастасія. Консультантом-наставником медіаторів є заступник директора з виховної роботи Герасимчук Валентина Сергіївна.

ШСП підтримує тісний зв'язок з головним управлінням МВС України національної поліції Хмельницької області. Неодноразово гостям в нашій школі є Цимбалюк Сергій Володимирович начальник відділу обласної ювенальної превенції управління превентивної діяльності та його помічники – Баранюк Марія Миколаївна старший інспектор з особливих доручень відділу обласної ювенальної превенції управління превентивної діяльності та старший інспектор Назарчук Тарас Якович.

Велику допомогу у військово-патріотичному вихованні надає випускник школи Бухер Ігор Васильович головний спеціаліст Головного управління Національної поліції в Хмельницькій області.

У вихованні підростаючого покоління велику роль відіграє зайнятість учнів у позаурочний час. В школі діє 3 пошукових загони, робота яких оцінена призовими місцями, як на районному так на обласному, так і на всеукраїнському рівнях.

Всеукраїнські конкурси. Це пошуковий загін «Спадкоємці перемоги» «Пошук» (історико-краєзнавчий напрямок керівник Герасимчук В.С.) та пошуковий загін «Криниченька» (напрямок народознавство керівник педагог-організатор Сенюк А.М.).

Ознайомитися краще з країнами Західної Європи частиною якої і є Україна допомагає учням «Євроклуб». Який включає в себе такі сектори: «Поліглоти», «Дебати», «Волонтери». Громадянин України – громадянин Європи.

В школі постійно діють 4 гуртки – це 2 гуртки народної творчості (старша і молодша групи) керівник Машталер Алла Дмитрівна та гуртки: «Сольного співу» і «Хорового співу» керівник Приходько Валерій Віталійович. Цих гуртків вихованці приносять щороку славу нашій школі, адже учні постійно перемагають на районних, обласних та Всеукраїнських конкурсах. Ось для прикладу за два останні роки в обласному конкурсі «Люби і знай свій рідний край»

У 2017-2018 н.р.

- Березовенко Ольга – диплом І ступеня в техніці «бісероплетіння»
- Лаба Ірина – диплом І ступеня в техніці «в'язання гачком»
- Русенко Ілона – диплом ІІ ступеня в техніці «в'язання гачком»
- Сорока Тетяна – диплом ІІІ ступеня в техніці «ізонитка»

У 2018-2019 н.р.

- Ірина Лаба – диплом І ступеня в техніці «в'язання гачком»
- Ілона Русенко – диплом ІІ ступеня в техніці «в'язання гачком»
- Любов Ковальок – диплом І ступеня в техніці «м'яка іграшка»
- Любов Ковальок – диплом І ступеня в техніці «вироби з тіста»
- Анастасія Бегдай – диплом ІІІ ступеня в техніці «ткацтво»

Учні школи приймають активну участь у Всеукраїнських обласних, районних, різноманітних конкурсах та фестивалях, де займають призові місця.

Обласний конкурс патріотичні пісні Блазунь Анастасія (11кл) – Диплом І ступеня – обласний пісенний конкурс «Кришталева зірка»; Камінський Валентин (7кл), Шустик Вікторія (7кл), Охоцька Анна (8кл) – дипломи І ступеня (2017); обласний пісенний конкурс «Різдвяна зірка» (сольний номер) Охоцька Анна (2018р) Диплом ІІ ступеня

Всеукраїнські конкурси:

- 1) «Я – європеець» Крулик Назарій 9кл – ІІІ місце
- 2) «Я – журналіст» - Деркач Карина (11 кл) – диплом І ступеня
- 3) Охоцька Анна (10 кл) – диплом ІІІ ступеня 2019 рік

Обласний заочний конкурс «Що я, знаю про свою майбутню професію? - 2018 рік Манаєв Олександр (9кл); Деркач Карина – Диплом ІІІ ступеня

Обласний заочний конкурс «Родинна деревопрофесія» - Патерко Роман ІІ місце (9кл); Григор'єв Микола (2кл) – ІІІ місце.

Районний конкурс «Моя майбутня професія» - Терещенко Ульяна (10кл)
III місце.

Районний конкурс «Якби я був головою» - Дац Руслан II місце

Районний конкурс «Моя сім'я – моя країна» - Ткачук Владислав (3кл) I місце

Республіканський конкурс «Мій Шевченко – мій світ» (вір) – Байгер Діана (3кл) – Диплом I ступеня.

Учениця 8 класу Березовенко Ольга прийняла активну участь у Всеукраїнській виставці – конкурсі дитячого малюнка «Наукова палітра» і отримала Сертифікат з живим підписом президента Національної академії наук України Б.Патона.

Пошуковий загін «Спадкоємці Перемоги» прийняли участь у конкурсі пошуково-дослідницьких робіт II етапу Всеукраїнської історико-краєзнавчої акції учнівської молоді «А ми тую славу збережемо» (керівник Герасимчук В. С.) і зайняли II місце.

Пошуковий загін «Пошук» в номінації туристсько-екскурсійні маршрути II обласного туру Всеукраїнської історико-краєзнавчої експедиції «Історія міст і сіл України» за роботу» Юхимівці вибороли III місце (керівник Герасимчук В.С.)

Прийняли участь в обласному конкурсі «Легенди рідного краю» в номінації «Пам'ятки природи, рослинний і тваринний світ», «Оборона рідного краю від хансько-татарських, османсько-турецьких завойовників» пошуковий загін «Криничка» зайняв I місце.

Державна фіскальна служба України Головне управління у Хмельницькій області нагородили учня Григор'єва Павла цінним подарунком за зайняте II місце в регіональному етапі Всеукраїнського конкурсу дитячої творчості «Майбутнє країни – у мріях дитини».

У півфіналі обласного заочного огляду – конкурс плакатів «Моє родинне дерево професій» профорієнтаційного проекту «Старт у професійне майбутнє» Патерко Роман зайняв II місце. А Скачков Дмитро в обласному III етапі Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості присвяченого Шевченківським дням в номінації «Історія і державотворення», що проходив під гаслом «Об'єднаймося ж, брати мої» зайняв III місце.

Велику роль у вихованні підростаючого покоління відіграє тематичне розмаїття виставок, які організовують вчителі-предметники, бібліотекар школи. Розмаїття виставок, книжкові виставки, присвячені політичним подіям, «Людина і Закон», «До Дня Перемоги», «З питань духовності», «Культура життя у суспільстві», «З питань мови», «Виставка з мистецтва», «З питань охорони здоров'я», «З екологічних проблем», «Сезонні виставки», «З проблем сім'ї», «Хобі», «Світ почуттів», «Образ жінки», «Для тінейджерів», «Виставка – поради», «Жанрові виставки».

В школі діє орган учнівського самоврядування, який відіграє велику роль в організації шкільного життя дітей. Саме учком прагне задовільнити соціальні, духовні інтереси учнів, сприяє становленню особистості та готує до свідомої активної участі в житті держави.

Засновником учкому є учні 8-11 класів. Перебування в учкомі сприяє виробленню вміння і навиків організаційної активної життєвої позиції, соціальному партнерстві та взаємодопомозі.

Спортивне життя вирує в школі з великим ентузіазмом і бажанням дітей. Постійно в школі проводяться змагання з волейболу, тенісу, футболу, легкої атлетики, баскетболу, стрільби з пневматичної гвинтівки не тільки між учнями школи, але й між учнями Наркевицької ОТГ, району, області присвячені подіям в Україні.

Цінними стали Олімпійські уроки та тижні, спортивно-розважальні програми різних видів змагань. Навчались у школі нині відомі спортсмени:

- Довганюк Вадим - майстер спорту міжнародного класу чемпіон Європи, 22-разовий чемпіон світу з пауерліфтингу.

- Шинкарук Артем – майстер спорту України з пауерліфтингу

- Яржемський Вадим – майстер спорту України, 4-х разовий чемпіон України, срібний призер чемпіонатів Європи серпень 2018 року Франція, учасник чемпіонату Європи Литва листопад 2018 року. Учасник чемпіонату світу Франція травень 2018 року.

- Фурман Людмила – кандидат в майстри спорту з легкоатлетики рекордсменка області з бігу з бар'єрами на 3000 метрів, рекорд в області ще не побитий.

- Каліновський Анатолій – майстер спорту з боксу і легкої атлетики.

Існує тісний зв'язок з батьками школи, який об'єднує в єдине ціле учителів-учнів-батьків. Для батьків проводиться День відкритих дверей, обговорення з батьками, учнями, учителями таких питань: «Чи багато людині потрібно»; «Якого ми роду племені!», щорічні свята «Урожаю», українські вечорниці, родинні свята...

Як бачимо в школі здійснюється цілеспрямоване формування правової культури школяра через систему уроків, позаурочній діяльності, шкільного самоврядування, виховних заходів.

Особистісно орієнтований підхід у вихованні сприяє формуванню у кожного учня свою точку зору, власної позиції, уміння захищати свої права.

1-й клас, класний керівник І.П. Киданчук

2-й клас, класний керівник І.О. Павлюк

3-й клас, класний керівник Л.М. Григор'єва

4-А клас, класний керівник Л.О. Охоцька

4-Б клас, класний керівник І.А. Пшембасва

5-А клас, класний керівник В.С. Заграй

5-Б клас, класний керівник І.А. Патерко

6-А клас, класний керівник Є.В. Сторожук

6-Б клас, класний керівник А.Д. Машталер

7-й клас, класний керівник О.В. Білоус

8-й клас, класний керівник Л.М. Борщук

9-й клас, класний керівник К.В. Чорнюк

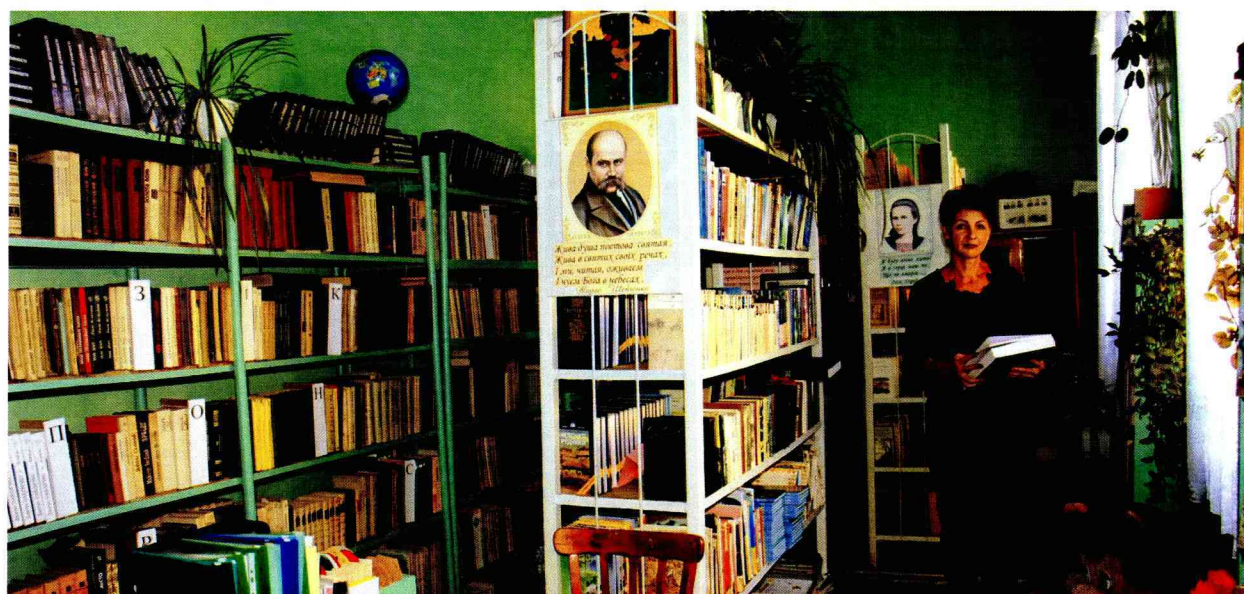

10-й клас, класний керівник В.В. Трачук

11-й клас, класний керівник А.М. Синюк

Бібліотека Наркевицької ЗОШ. Сокол Л.О.

Конкурсні роботи учнів Алли Ярош

МАШТАЛЕР АЛЛА ДМИТРІВНА

Народилася 16.03.1967р. в смт. Наркевичі. Закінчила місцеву школу, Київський національний університет технології і дизайну за фахом інженер-технолог швейних виробів.

У 1992 році пішла на роботу в Наркевицьку ЗОШ. Здобула 2-гу освіту в Тернопільському педагогічному університеті і продовжує працювати в школі вчителем креслення і трудового навчання.

Вироби в технічні: художня вишивка, аплікація соломкою, бісероплетіння, ізонитка, ткацтво, декупаж. Вчитель вищої категорії. Стаж 27 років.

ТЕХПРАЦІВНИКИ НАРКЕВИЦЬКОЇ ЗОШ

Наталія Іванівна Степасюк – заступник директора по господарській частині. Раніше працювала на педагогічній роботі 31 рік. Тепер очолює колектив техпрацівників школи: Алла Адамик, Світлана Атаманюк, Надія Орлова-Нідзельська, Антоніна Закордонець, Анна Луцик, Павло Ткачук – водій шкільного автобуса; Ольга Михальчук та Тамара Михальчук – працівники кухні; Олександр Охоцький – робітник по ремонту шкільного обладнання.

Такою бачить і любить Україну учениця 11 класу Анна Охоцька:

«Я ВІРЮ В МАЙБУТНЄ ТВОЄ, УКРАЇНО»

Ми, українці, справжні патріоти та захисники своєї Вітчизни. Від нас залежить доля нашої держави, її майбутнє, історія, яку ми пишемо самотійно. Своїми талантами та досягненнями ми прославляємо свою країну, показуємо іншим, що українці – розумний, талановитий, незалежний народ. Ми пишаємось своєю співучою мовою, працьовитими людьми, красою лісів, полів, садів, гаїв, своєю гостинністю.

Всі українці – це велика дружна сім'я, а Україна – наш затишний дім, в якому ти відчуваєш себе на своєму місці; тобі тут затишно, на серці завжди добре, а душа твоя вільна і незалежна. І, покинувши свій дім, свою родину на нетривалий час, ти відчуваєш порожнечу в серці, сум за тими веселими піснями, запахом польових квітів, прекрасними краєвидами, за гостинністю і справжньою українською їжею. І як би добре тобі не було, ти все ж таки хочеш повернутись додому, туди, де тобі завжди раді, де від щастя і свободи хочеться кричати, де ти досхочу можеш вдихати свіже повітря. Це - наша Батьківщина, і нам пощастило народитися в одному з наймальовничіших куточків Землі - Україні.

Ще з давніх часів Україну прославляли видатні українці. Вони боролись за волю і незалежність своєї Батьківщини, показували, що їм не байдуже її майбутнє. Вони прославляли Україну у своїх піснях, віршах, казках, оповіданнях, повістях, романах. Не цурались свого походження, а навпаки, пишались тим, що народились українцями. Вони боролись за майбутнє своєї

держави, створюючи його для нас. І саме завдяки їм, зараз ми маємо таку чудову, багату та мальовничу країну.

Продовжуючи їхню справу, ми зараз теж створюємо майбутнє для наступних поколінь. І справді, не треба більшого щастя, аби лиш Україна розвивалась, зміцнювалась, а ми, її громадяни, робили все для того, щоб вона якнайшвидше стала в один ряд із передовими країнами світу.

Я вірю, що це можливо. І ми обов'язково дійдемо до своєї мети. Так, це буде нелегко, але результат того вартий. У нас обов'язково все вийде, адже, ми в це віримо, удосконалюємося та покращуємо своє життя. І, можливо, вже за декілька років наша держава зміниться, і ми, її громадяни, обов'язково докладемо усіх зусиль для цього, так як почуття гордості змушує нас іти вперед.

Ми не боїмося труднощів, ми звикли їх долати. Саме цим займалися наші предки: долали труднощі і створювали все більше нових винаходів. Саме українці першими спорудили комфортні триповерхові будинки, почали виплавляти сталь, розвивали ткацтво та гончарство, написали першу у світі Конституцію (Пилип Орлик), розробили теорію космічних польотів, тощо. Це все лиш доводить, що українці – сильний народ, який прагне удосконалюватись.

Нам не страшні труднощі, а всі перешкоди ми долаємо на «раз», «два». Недарма нас так люблять в інших країнах. Наша робоча сила, витримка, гострота розуму, прагнення зробити своє життя кращим – все це великий внесок у розвиток тої чи іншої держави. Шкода, що деяким жителям України краще і вигідніше працювати за кордоном. Як би це гірко не звучало, але умови праці там кращі, а зарплата набагато більша. Проте, як би добре нам не було, все одно хочеться повернутись додому. І, зробивши правильний вибір, – свою Батьківщину – ми все більше наближаємося до своєї мети, робимо свій внесок у розвиток держави.

Із нашою наполегливістю та прагненням до змін, ми зможемо розвиватися самі і розвивати Україну. Нам не потрібно буде виїжджати за кордон у пошуках нового кращого життя та роботи з високою зарплатнею. Наша країна стане більш розвиненою економічно, люди житимуть в достатку. Ми - сильні, наполегливі та працьовиті. Нам під силу зробити нашу країну кращою. Ми - громадяни України. І саме нам вирішувати, як ми хочемо жити, саме нам будувати майбутнє нашої країни. Все - в наших руках. Ми обов'язково змінимо все на краще.

Україно, ми віримо в тебе, ми віримо в твоє майбутнє.

НАРКЕВИЦЬКИЙ ДИТЯЧИЙ САДОЧОК «СОНЕЧКО»

Назву «Сонечко» він отримав у 2000-ні роки. Раніше він був дошкільний навчально-виховний заклад-дитсадок.

Першою завідуючою цього навчального закладу була Роза Львовна Касперська (1953р.). Мала середньо-спеціальну освіту. В штаті були: завідуюча, вихователька О.М. Дика, няня Ф.С. Лисенко, повар Є.Г. Богуцька. Ці люди забезпечували повне функціонування даного дитсадка.

У 1965р. Роза Львовна виходить на пенсію, а на місце завідуючого стає Свідницька Таїса Олександрівна, яка мала середню освіту. Їй довірили очолити цей колектив. За її керівництва функціонує 2 групи дітей.

Приходить на роботу вихователем Малькут (Збаравська) Раїса Іванівна, яка закінчила педучилище і мала відповідний диплом дошкільного працівника, а помічником вихователя (няня) В.І.Крамар. В цьому ж році приходить на роботу на 0,5ставки М.Ф. Сумишин, а в 1968році його замінює В.І. Кропивницький, який музкерівником відпрацював до 2000р.

У 1970 році дитячий садочок переселяється в новозбудоване типові приміщення на 6 груп дітей, яке функціонує до сьогодні. У 1970 році знаходилося 4 групи дітей, завідуючою була Свідницька Т.О.

З 1982р по 1987р. завідуючою була Малькут Раїса Іванівна.

З 1987р. до 2006р. завідуючою була Красницька Валентина Йосипівна.

З 2006р і до тепер Вороніста Наталія Анатоліївна.

В різні роки працювали вихователями В.Д. Терещенко, Н.А. Редченко, В.І. Павленко, Г.І. Любчик, Неля Волкотруб, Н.І. Мельничук, В.Й. Красницька, Жанна Козак, Р.І. Малькут, Л.А. Мельничук, Ганна Катеринчук.

Нянями працювали: Ф. Лисенко, В. Крамар, Н. Євтушенко, Н. Бевзюк, О.Мирончук, Г. Немудрук.

Був медичний кабінет, де медсестрою працювала довгий період часу Лісовська Нюся Мар'янівна, а завідуючий господарством І.Й. Белінський, який дуже старанно і своєчасно робив заготівлі на зиму для дітей (картопля, морква, капуста, квасоля, яблука і таке інше). Все він знав і тримав на контролі.

Вихованці Наркевицького дитсадка у 1980-ті роки

Кропивницький Володимир Іванович

член Національної Всеукраїнської музичної спілки, композитор, музикознавець, викладач-методист, автор низки навчальних посібників та книг: «Про музику і композиторів», «Не цурайся пісні», «Перші кроки у світ української народної пісні», «Музично-пісенна творчість митців Хмельниччини», «Слово, музика, пісня – струни душі народу», «Впізнай себе. Люби життя, людей і Україну» та інші.

Народився в селі Крачки Чорноострівського (тепер Хмельницького) району на Хмельниччині. Закінчив музично-педагогічний факультет Рівненського

педінституту ім. Д.З. Мануїльського. Ріс та виховувався у великій селянській сім'ї. Навчався в початковій школі, пізніше у 7-річній, а в 1957 році пішов у 8-й клас Наркевицької ЗОШ, а в другу половину дня в вечірній час взяли на роботу в сільський клуб гармоністом, платили 30 трудоднів в місяць. У 1960 році закінчив середню школу, відслужив строкову службу, відпрацював вчителем музики в Захаровецькій ЗОШ і в 1968 році повернувся в Наркевичі, де живе до сьогодні. Тут працював на музично-педагогічній роботі: викладачем по класу баяна в місцевій музичній школі, а по сумісництву – музичним керівником дитячого садочка, керівником багатьох ансамблів, хорових та аматорських колективів. Написав низку пісень та музики для хорів, ансамблів та солоспівів. В різні роки проводив творчі та авторські концерти. Пісні та музика В. Кропивницького звучали та звучать по радіо та телеефірах області, є в репертуарі різних колективів та солістів. Його життєве кредо: творити добро, любов, красу, позитив і справедливість засобами музично-поетичного мистецтва і всіма видами життєвої діяльності в ім'я людей, рідного краю та України.

Книжкові видання різних років В. Кропивницького

вихователь Голанова А.Б., 1-ша молодша гр.

вихователь Лигун Л.Б., 2-га молодша гр.

вихователь Буцкевич А.А., старша група

вихователь Деркач М.А., середня група

Театр. Оркестр. Муз. керівник О.М. Мороз

Раніше дитячий садочок був підпорядкований Наркевицькому цукровому заводу і знаходився на його утриманні, а за педагогічну роботу відповідали перед районним відділом освіти.

Медкомісію проходили щомісячно всі працівники, а пізніше раз в 3 місяці, раз в півроку, раз на рік – це було обов'язково для всіх, про що відмічалось в медичних книжках.

В різні роки бухгалтерами працювали: Г.М. Горбенко, С.Ф. Терп'як, Ніна Севастьянова, Ольга Мазур.

Працівники кухні: Є.Г. Богуцька, В.В. Тичинська.

Прачка: Г.В. Іжевська.

Всякі ремонтні роботи виконували за рахунок цукрового заводу (зарплати, забезпечення, навіть отримання житла). Пізніше перейшли на державне утримання, сьогодні дитсадочок «Сонечко» на бюджеті Наркевицької ОТГ.

Дитсадок «Сонечко» відповідає цій назві, бо тут працюють висококваліфіковані люди, які люблять свою роботу, дітей і віддають їм всі свої знання, любов, енергію і дуже добре знають і дотримуються позицій: «діти – наше майбутнє», «все найкраще дітям» і «хай завжди буде щасливе і сонячне дитинство».

Вороніста Наталія Анатоліївна – завідувача дитсадочком «Сонечко». Народилася 13.04.1979р. в смт. Наркевичі. Закінчила місцеву школу, а в 2001 році Кам'янець-Подільський університет і йде працювати вчителем психології у Наркевицьку ЗОШ.

З 2006 року переходить на роботу в Наркевицький дитсадок завідувачою, де і працює до сьогодні. У 2015 році отримала додаткову вищу освіту в Кам'янець-Подільському університеті за фахом організатор дошкільної освіти, вихователь дітей дошкільного віку. В дитсадку працюють 18 чоловік, 4 групи, педагогічний персонал 8 чоловік.

Короткі відомості про вихователів Наркевицького ДНЗ «Сонечко»:

Буцкевич Алла Анатоліївна народилася 31.08.1980р. Має два дипломи за вищу освіту. Другий диплом – «дошкільна освіта», кваліфікація – організатор дошкільної освіти, вихователь дітей дошкільного віку.

Лигун Лілія Богданівна народилася 12.02.1986р. Має два дипломи за вищу освіту. Другий диплом – «дошкільна освіта», кваліфікація – організатор дошкільної освіти, вихователь дітей дошкільного віку.

Деркач Майя Анатоліївна народилася 15.03.1982р. Має два дипломи за вищу освіту. Спеціальність – дошкільне виховання, вчитель мови англійської мови та зарубіжної літератури. Працювала вчителем Юхимовецької ЗОШ, а з 2011р. – вихователь Наркевицького ДНЗ «Сонечко».

Голанова Алла Борисівна народилася 29.09.1969р. Освіта середньо-спеціальна. В Наркевицькому дитсадку працює з 1993р. Стаж роботи 26 років.

Сич Олеся Анатоліївна у 2008-2012рр. навчалася у Хмельницькій гуманітарно-педагогічній академії, а у 2012-2015рр в Кам'янець-Подільському університеті ім. І.Огієнка.

Помічники вихователів : Гуменюк Г.А., Кочмарська І.М., Вербова К.В., Голанова Н.О.

Мороз Оксана Миколаївна – музичний керівник – народилася 24.04.1970р. Освіта середньо-спеціальна, закінчила музично-педагогічний факультет Кондровського педучилища. Працювала на музично-педагогічній роботі в загальноосвітній школі, пізніше музкерівником в дошкільних установах Одеської області. Тепер музкерівником ДНЗ «Сонечко» в смт Наркевичі з 1994р. Педстаж 30 років.

Працівники інших професій: Жанна Козак, Оля Заболотна – кухня, О.В. Семенчук – логопед, Н.І. Петрук – прачка, Л.А. Мельничук – підсобний працівник, М.Т. Калинюк – оператор котельні, Л.М. Стецюк, О.В. Шпак – охоронці.

ВІДОМІ ПОСТАТІ СЕЛИЩА НАРКЕВИЧІ ТА УКРАЇНИ

Бахурський Олександр Григорович

Кандидат фізико-математичних наук.

Закінчив Наркевицьку ЗОШ, Київський національний університет ім. Т.Г.Шевченка за фахом математик.

Живе і працює в місті Хмельницькому.

Величко Володимир Леонідович

Закінчив Наркевицьку ЗОШ, Тернопільський державний технічний університет, аспірантуру Луцького державного технічного університету де тепер працює на посаді старшого викладача кафедри інженерної та комп'ютерної графіки. Основний напрям – нарисна геометрія та комп'ютерна графіка.

Живе в місті Луцьк.

Галус Олександр Мар'янович

Доктор наук, професор, «Заслужений діяч науки і техніки України». В 1975 році закінчив Наркевицьку ЗОШ. Вчився у вищих навчальних закладах України. Працював вчителем в Чорноострівській ЗОШ, з 1986 року у Хмельницькому інституті удосконалення вчителів. Тоді захистив кандидатську дисертацію.

З 2000 року по теперішній час працює директором з наукової роботи у Хмельницькій гуманітарно-педагогічній академії. Здобув другу вищу освіту. У 2009 році захистив докторську дисертацію, у 2011 році присвоєно вчене звання професора, у 2017 році отримав державну нагороду «Заслужений діяч науки і техніки України».

Живе і працює в місті Хмельницькому.

Грищук Броніслав Антонович

Член Національної спілки письменників України – поет, прозаїк, заслужений журналіст України.

Закінчив Наркевицьку ЗОШ, а в 1967 р. факультет журналістики Львівського університету ім. І.Франка.

Працював в Наркевицькому цукровому заводі, був солдатом, журналістом, кореспондентом обласних газет Львівщини та Хмельниччини, відповідальним секретарем Хмельницької обласної організації спілки письменників України, редактором видавництва «Каменяр», газети «Милосердя», «Подільські вісті».

Писати почав в юнацькі роки, його твори друкувалися в обласних та республіканських газетах і журналах «Вітчизна», «Дніпро», «Жовтень».

Лауреат обласної премії ім. М.Годованця, лауреат року журналів «Україна», «Дніпро», газети «Літературна Україна». Нагороджений дипломами «Золоте перо», НСПУ, дипломом всеукраїнського фестивалю телепрограм «Україна – диво дивовижне».

Написані такі книги: «Білий птах», «Вечірні поїзди», «Двоє в березні», «Колія», «Станція сподівань», «Поділля – колиско і доле», «Ріка пам'яті», «Танець на пуантах», «Кинджал милосердя», «Граф Мархоцький і Миньковецька держава», «Античний гондольєр», «Колискова для гладіатора», «Творці солодкого дива», «Блюз у джазових тонах», «Зелений борщ для принцеси», «Григорій Ткачук: легенди і дійсність», «По троянській війні...».

Броніслав Гришук живе в місті Хмельницькому, пенсіонер.

Гришук Олександр Казимирович

Доцент Українського транспортного університету м.Київ, кандидат технічних наук.

Гришук Володимир Володимирович

Член Національної спілки журналістів України.

Герасимчук Валентина Сергіївна

Відмінник освіти України з 2008 року. Закінчила Кам'янець-Подільський педагогічний інститут філологічний факультет в 1984 році, а історичний факультет в 1994 році. Працювала вчителем мови, літератури та історії в загально-освітніх школах. З 2002-2012 року – директор Юхимовецької ЗОШ I-II ступенів. Тепер заступник директора з виховної роботи в Наркевицькій ЗОШ I-III ступенів, де працює і сьогодні.

Гулай Володимир Іванович

Доктор біологічних наук, професор з 1994 року. Закінчив Наркевицьку ЗОШ I-III ступенів в 1968 році. Навчався у Львівському лісотехнічному інституті за фахом – інженер лісового господарства, наукові інтереси: лісівництво, мисливствознавство, екологія і охорона природи.

Працював на керівних роботах у вищих навчальних закладах України. Загальний стаж – 47 років.

Сім'я Володимира Івановича – це науковці: сини Саша і Віталій.

Гулай Олександр Володимирович

Доктор біологічних наук, професор, народився в смт Наркевичі та відвідував дитячий садочок.

Гулай Віталій Володимирович

Кандидат біологічних наук, народився в смт Наркевичі.

Дембіцький Станіслав Йосипович

Кандидат медичних наук, чин академії наук України. Закінчив Наркевицьку ЗОШ.

Живе і працює в Києві.

Дудар Олександр Миколайович

Заслужений діяч мистецтв України, композитор, баяніст, керівник гурту «Альфреско».

Випускник Наркевицької ЗОШ, випускник місцевої музичної школи по класу баяна у викладача Мельника Петра Володимировича.

Після закінчення школи, музичну освіту здобував у Хмельницькому музичному училищі, викладач по класу баяна Жуков Євген Самійлович, після училища закінчив Львівську консерваторію ім. М.Лисенка.

З 1983 по 1995 рр. – викладач по класу баяна в Хмельницькому музичному училищі ім.В.Заремби.

1995-2001 рр. працює в Хмельницькій обласній філармонії на посаді соліста-інструменталіста і концертмейстера, а згодом заступником директора філармонії, керівника ансамблю камерної музики «Українське альфреско».

Ансамбль «Альфреско», керівником якого є О.Дудар, а артистами – виконавцями – Любов Сагат, Юлія Таранчук та Любомир Козовик. Цей талановитий колектив об'їздив з концертами всі країни Європи. В 2002 р. з програмою класичної музики і українського фольклору побували у Франції, де давали концерт у Президентській зоні сенату, виступили у костюмах, були першими українськими артистами за часів незалежності. Цей колектив часто виступає в Китаї, дає концерти і в Україні.

Живе в місті Хмельницькому.

Івасюк Леся Володимирівна

Кандидат медичних наук.

Випускниця Наркевицької ЗОШ в 1991 році. Вступила у Кам'янець Подільське медичне училище на спеціальність фельдшер-лаборант, яке закінчила з відзнакою у 1994 році.

Працювала на станції переливання крові і в 1994 році вступила в Чернівецький медичний інститут на спеціальність «Лікувальна справа». В 2000 році закінчила Буковинську державну медичну академію 200-2004 рр. – інтернатура за фахом «Офтальмологія», а 2002-2004 роки – клінічна ординатура. З 2005-2009 роки – асистент кафедри «Офтальмологія» Буковинського державного медичного університету.

2005-2009 роки – роботу над кандидатською дисертацією на тему: «Особливості впливу ендотоксинів грам негативної і грам позитивної мікрофлори на неспецифічну резистентність, гемостаз і фібриноліз при травмах ока». Живе і працює в місті Хмельницькому.

Кропивницький Володимир Іванович

Член Національної Всеукраїнської музичної спілки з 1994 року, композитор, поет, музикознавець, педагог.

Випускник Наркевицької ЗОШ в 1960 році. Відслужив строкову службу в армії, здобув вищу освіту в Рівненському педагогічному інституті на музично-педагогічному факультеті в 1979 році.

На сцені в смт. Наркевичі з 1957 року і до сьогодні. Працював на музично-педагогічній роботі та керівником колективів художньої самодіяльності – Наркевицький будинок культури, викладач по класу баяна – музична школа, музичний керівник – дитячий садочок (1968-2000рр.).

В його авторстві біля 200 пісень, проводились авторські концерти і написані такі книги: «Не цурайся пісні», «Про музику і композиторів», «Музично-пісенна творчість митців Хмельниччини», «Перші кроки у світ української народної пісні», «Волочиська ДШМ на початку третього тисячоліття», «Слово, музика, пісня – струни душі народу», «Впізнай себе. Люби життя, людей і Україну».

Готуються до друку: «Наркевичі – перлина Поділля», «Афоризми Володимира Кропивницького» та інші.

Живе в смт. Наркевичі, пенсіонер.

Літвін Юрій Іванович

Кандидат юридичних наук. Закінчив Наркевицьку ЗОШ. Працює в Хмельницькій академії прикордонних військ України.

Живе в місті Хмельницькому.

Мазуренко Антон Станіславович

Доктор технічних наук, професор, академік АН Вищої освіти. Закінчив Наркевицьку ЗОШ, Одеський політехнічний інститут. Має 150 наукових робіт, різні винаходи.

Основний науковий напрям – діагностика технічних характеристик турбоустановок. Має звання «Почесного працівника атомної енергетики».

Він працює директором інституту енергетики та комп'ютерно-інтегрованих систем управління Одеського Національного політехнічного університету. Член Правління Українського Ядерного Товариства.

Живе в місті Одеса.

Майорова Тетяна Володимирівна

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри банківських інвестицій.

Закінчила Наркевицьку (Ясненську) ЗОШ в 1984 р. У 1985-1991 рр. – студентка Київського інституту народного господарства ім. Д.Коротченка, закінчила його «З відзнакою» за спеціальністю «Фінанси і кредити».

Після закінчення інституту залишилася там працювати, а в 2000 р. успішно захистила кандидатську дисертацію на тему: «Довгострокове кредитування інвестиційних проєктів». У 2002 р. отримала звання «Доцент».

У 2001-2007 рр. – виконувала обов'язки заступника завідувача кафедри банківських інвестицій Київського Національного економічного університету ім. В.Гетьмана.

В 2006 р. нагороджена знаком Міністерства освіти та науки України «Петро Могила».

З січня 2008 року працює на посаді завідувача кафедри банківських інвестицій Державного вищого навчального закладу «Київський національний економічний університет ім. В.Гетьмана».

Майорова Т.В. більше 50 публікацій, загальним обсягом понад 250 друкованих аркушів.

Монюк Леонід Іванович

Капітан далекого плавання.

У 1976 р. закінчив Наркевицьку ЗОШ, працював в Наркевицькому цукровому заводі токарем.

В 1977-1981 рр. – навчався в Одеському морехідному училищі ім. Маринеска, а з 1981 р. – працював в Чорноморському морському пароплаванні матросом, пізніше – старшим помічником капітана і паралельно навчався в Одеській національній морській академії.

З 1991 р. почав працювати в зарубіжних морських портах. Був першим в Україні капітаном суден під прапором Норвегії і Швейцарії. З 2005 по 2009 рр. працював у німецькій компанії як капітан – наставник, суперінтендант по прийомці нових суден.

Побував у найвіддаленіших куточках земної кулі, на всіх материках і континентах.

З 2009 року – Генеральний директор компанії норвежських і німецьких суден в місті Одеса.

Мельник Олександр Іванович

Відмінник освіти України з 2003 року. В 1986 році закінчив Тернопільський педагогічний інститут за фахом – вчитель хімії та біології. Працював вчителем хімії та біології в ЗОШ. З 1990 року директор Юхимовецької ЗОШ I-II ступенів. З 2002 року – директор Наркевицької ЗОШ I-III ступенів, де працює і сьогодні.

Паліюк Василь Павлович

Кандидат юридичних наук, доцент, заслужений юрист України.

Закінчив Наркевицьку ЗОШ, Харківський юридичний інститут. Працював в юридичних структурах м. Миколаїв, читав лекції.

Тепер на пенсії, живе в місті Миколаїв.

Пасічник Леонід Антонович

Випускник Наркевицької ЗОШ. Кандидат технічних наук.

Живе і працює в Росії.

Параскевич Павло Кіндратович

Кандидат педагогічних наук. Працював в Наркевицькій ЗОШ вчителем української мови та літератури, потім завучем школи. Захистив кандидатську дисертацію і в середині 60-х років переїхав з сім'єю в інше місце проживання, там і працював.

Семенюк Євген Валерійович

Член Національної спілки журналістів України з 1980 р.

Випускник Наркевицької ЗОШ, після закінчення школи працював в цукровому заводі цукроваром, будівельником. Відслужив строкову службу в армії, а з 1968 р. навчався у Львівському державному університеті ім. І.Франка на факультеті журналістики.

Кореспондентську роботу розпочав з міськрайонної газети «Прапор Жовтня» у Кам'янець-Подільському там же у 1980 р. видав першу книгу «Кам'янець-Подільський», «Історико-архітектурний нарис». З 1981 р. працював редактором газети «Усинская новь» (Комі АРСР), там надрукував другу книгу – «Город за Полярным кругом». В 1985 р. повернувся в Україну, працював кореспондентом – організатором Бюро пропаганди Спілки письменників України. А з дня створення у Хмельницькому телебачення – беззмінний завідувач відділу культурно-публіцистичних програм ХОДТРК – «Поділля – центр».

Авторські програми про людей Подільського краю «Дорога до Храму душі», «Імена», «Майстерня», «Громада», «Телевізійна вітальня», «Театральні зустрічі» мали і мають широку глядацьку аудиторію.

У співавторстві видав книгу «Тарас Шевченко і сім'я Енгельгардтів».

Нагороджений орденами Володимира Великого III ст., Христа Спасителя, удостоєний багатьох відзнак і премій. Лицар Суверенного Християнського лицарського ордену Святого Архистратига Михаїла. У 2009 р. нагороджений «Золотою медаллю» журналістики України.

Живе в місті Хмельницькому, а у вихідні дні – в смт. Наркевичі, пенсіонер.

Свіщук Анатолій Вікторович

Професор, доктор фізико-математичних наук. Випускник Наркевицької ЗОШ. У 1979 р. закінчив Київський державний університет ім. Т.Г.Шевченка за фахом математик.

У 1985 р. захистив кандидатську дисертацію, а в 1991 р. – докторську, одержав ступінь доктора фізико-математичних наук. Працював в Академії Наук України заступником директора Міжнародного математичного Центру АНУ, завідувач відділу наукових проєктів АНУ, професором Київського університету ім. Т.Г.Шевченка, професором Університету Йорк (Торонто, Канада). Тепер працює на посаді професора Університету Калгарі, Канада.

Опублікував 150 наукових праць в галузі випадкових еволюцій, математичних методів в теорії фінансів, математичної біології, три монографії в

Україні, три книги видані в Нідерландах. Його учні працюють в академічних та фінансових установах України, Німеччини, США, Канади.

Живе в Калгарі, провінція Альберта, Канада. Багато подорожує по світу, виступає на наукових конференціях.

Сумишин Микола Флорович

Член Національної спілки письменників України.

Після закінчення ЗОШ в с. Водички, працював у будівельній бригаді Наркевицького цукрового заводу, а згодом художнім керівником будинку культури.

Відслужив строкову службу в армії, вступив до Львівського державного університету ім. І.Франка на філологічний факультет. Згодом перевівся на заочний відділ факультету журналістики.

В 1968 році працював у редакції газети «Корчагінець», завідувачим кабінетом молодого автора при Хмельницькій обласній організації Спілка письменників України, першим заступником редактора обласної газети «Подільські вісті».

Автор цілого ряду повістей, новел, оповідань. Створив низку п'єс. Одна з них – «Перехід» поставлена на сцені Хмельницького обласного музично-драматичного театру (1983 р.). Лауреат обласної молодіжної премії.

Написав такі твори: «В дорозі», «Вісь», «Уроки», «Гнатові яблуні», «Відвідини друга», «День останнього літа», «Вбивство з ревнощів» та інші.

Микола Сумишин проживає в місті Хмельницькому, пенсіонер.

Ткачук Анатолій Федорович

Замісник міністра регіонального розвитку і капітального будівництва. Закінчив Наркевицьку ЗОШ, а в 1975 р. – Одеський політехнічний інститут.

З 1990 року – народний депутат Української РСР. Член комісії, голова підкомісії, заступник голови Комісії Верховної Ради України у питаннях законодавства і законності. Входив до Народної Ради, фракція «Безпартійні».

Віце-президент Асоціації народних депутатів України попередніх скликань Верховної Ради, голова інституту громадського суспільства.

В даний час працює заступником міністра Регіонального розвитку і капітального будівництва. Живе в місті Київ.

Трачук Анатолій Якович

Член національної спілки журналістів України. Випускник Наркевицької ЗОШ в 1959 році. Закінчив Львівський державний університет І.Франка. Працював кореспондентом у газеті «Прикарпатська правда» м. Івано-Франківськ.

З 1968 р. працював у Хмельницькому телерадіокомітеті – головним редактором, а з 1992 р. – генеральним директором обласної державної телерадіокомпанії «Поділля – центр», яка вважалася однією з найкращих телерадіокомпаній України.

А.Я.Трачук – лауреат та дипломат численних національних і міжнародних фестивалів і творчих конкурсів. Удостоєний високого звання «Заслужений журналіст України». Нагороджений відзнакою Державного комітету телебачення і радіомовлення України «За заслуги у розвитку інформаційної сфери». Живе у місті Хмельницькому, пенсіонер.

Чепелюк Микола Петрович

Заслужений працівник культури України. Закінчив Наркевицьку ЗОШ, місцеву музичну школу. Вступив і закінчив Київський інститут культури. Працював директором Волочиського будинку культури, начальником районного відділу культури. Тепер Волочиський будинок культури «Гармонія», носить його ім'я.

Ярчук Микола Миколайович

Директор Наркевицького цукрового заводу 1981-2002 роки. З 1990 р. – народний депутат Української РСР. Член комісії Верховної Ради України з питань економічної реформи і управління народним господарством.

Нагороджений орденом «Знак пошани», працював на посаді Президента Асоціації НАК Укрцукор.

Живе в місті Хмельницькому, пенсіонер.

КУЛЬТУРА

Банашко Йосип Миколайович

Народився в селі Рідкодуби Чорноострівського району Хмельницької області у великій селянській сім'ї. Закінчив Рідкодубську семирічну школу в 1937 році і вступив на навчання в с.Водички в «Першу колгоспну консерваторію» на Україні. Так називали в народі цей мистецький навчальний заклад. В ньому навчали різних мистецьких професій. Йосип Миколайович вступив на театральний факультет і провчився там 1 рік, а потім перевели цей навчальний заклад в Херсонське училище самодіяльного мистецтва, яке він закінчив в 1940 році. Після успішного закінчення училища працював в Херсонському драмтеатрі «артист».

Розпочалася Друга світова війна. Він мобілізований на фронт, воював і отримав важке поранення. Інвалід II групи. Комісували.

Працював в першому пересувному театрі імені Миколи Островського в м. Хмельницькому.

З 1945 по 1948 роки художній керівник Чорноострівського будинку культури, а потім його директор.

З 1958р директор Наркевицького будинку культури і до виходу на пенсію в 1975 році.

Йосип Миколайович Банашко має нагороди за Велику Вітчизняну Війну: ордени, медалі, а в мирний час його фото заносилося на районну дошку пошани.

Під час роботи Й.М. Банашка директором будинку культури художніми керівниками (баяністами) працювали :

1958-1959рр. – Б.А.Грищук – 1рік

1963-1968рр. – М.Ф.Сумишин – 5 років

1968-2000рр. – В.І. Кропивницький – 32 роки

2000-по сьогодні – С.В. Кукуруза

В будинку культури працювали гуртки художньої самодіяльності: хоровий, драматичний, танцювальний, вокальні ансамблі чоловічий та жіночий, сольного співу, художнього читання, духовий оркестр, а потім вокально-інструментальний ансамбль.

Концерти проводилися досить часто в різних селах району та області. Є багато дипломів та грамот. Найактивніші учасники цих років: Свідницька Т.О., Киданчук І.Ф., Грициневич О.Т., Туз В.С., Леся Сандурська, Раїса Малькут, Едуард Оржиховський з дружиною, Юрій Колеснік, Борис Пасічник, Олена Жуковська, В.І. Свірщ, О.І. Мороз, Н.Г. Турчина, Міла та Володимир Карелові, Олена та Володимир Івасюки та багато інших.

Кіномеханіками більше тридцяти років працювали Анатолій Лисак та Ніна Лисак.

хор Наркевицького будинку культури, 1969р.
диригент Й.М. Банашко
художній керівник, акомпаніатор В.І. Кропивницький

Вистава Наркевицького будинку культури,
фрагмент з п'єси «На першій гулі» М.Васильченка
ролі виконують: Туз В.С., Банашко Г.Й., Банашко Й.М.

Робота Наркевицького будинку культури в останні роки ХХ і на початку ХХІ століття

Появилися нові працівники, нові бачення в культурі, вимоги часу, розвиток музичного мистецтва. В 1989 році директором будинку культури став О.Б. Оберлейтнер. Молодий, енергійний, закоханий в музичне мистецтво. В ці часи були модними вокально-інструментальні ансамблі і такий був створений молодіжний ВІА «Край» в Наркевицькому будинку культури, в який входили: Андрій Оберлейтнер, Сергій Кукуруза, Анатолій Гуменюк, Анатолій Машталер, Геннадій Богуцький, Світлана Макушак, Петро Козак, Борис Бурбела та Олег Чернов. Репертуар ансамблю був найрізноманітніший. Керівником ансамблю був Сергій Кукуруза. Працювали і всі інші гуртки художньої самодіяльності. Хором та всіма іншими вокальними ансамблями, а також акомпаніатором-баяністом – Володимир Кропивницький на громадських засадах. Колективи Наркевицького будинку культури завжди виступали перед жителями селища з концертами та в інших селах, районах, на різноманітних конкурсах району та області, мають багато грамот та дипломів. Колективи художньої самодіяльності вважалися кращими в районі та області.

В 2015 році створилися об'єднані територіальні громади. В культурі реорганізація. Всі структури переходять на самоутримування (місцевий бюджет). Завдяки підтримці і розумінню, що таке культура для людей в Наркевичих все іде досить добре: відкрилася дитяча школа мистецтв, створився естрадно-духовий оркестр, керівником якого є високоосвічений керівник-практик Анатолій Іванович Слюсар. Працюють різноманітні гуртки, молодь і доросле населення активні учасники, селище живе, працює, відпочиває. В 2019 році створився новий вокально-інструментальний ансамбль, яким керує Сергій Кукуруза, а його учасники: Сергій Литвинюк, Максим Зверев, Володимир Янушкевич, Валентин Камінський, Ростислав Дружинін, Світлана Макушак, Людмила Горбенко.

У 2016 році начальником відділу культури та туризму Наркевицької ОТГ призначений **Сергій Олегович Литвинюк**.

Народився 01.04.1980 року в смт Наркевичі. Закінчив місцеву школу, Кам'янець-Подільський коледж культури та мистецтв в 2011 році. В 2013-2015рр. навчався в Тернопільському національному педуніверситеті на факультеті музичного мистецтва. Після його закінчення працював викладачем по вокалу та фортепіано в Наркевицькій дитячій школі мистецтв, а по сумісництву в місцевій ЗОШ вчителем музичного мистецтва.

Тепер очолює відділ культури та туризму Наркевицької ОТГ, де знаходиться 23 установи культури (музеї, бібліотеки, клуби, будинки культури і дитяча школа мистецтв), в яких працюють 31 чоловік. Всі заклади культури працюють згідно річного плану, а ДШМ – програмових вимог.

За період з 2016 по 2019 роки зроблено:

- сформований естрадно-духовий оркестр, керівник А.І. Слюсар;
- придбані костюми для оркестрантів;
- хор «Наркевицькі візерунки» отримав звання «народного» у 2018 році;
- проведено капітальні ремонти будівель будинку культури та ДШМ;

- дитяча школа мистецтв забезпечена музичними інструментами на 80%, а приміщення для індивідуальних та групових занять – повністю;
- комп'ютеризовані та інтернетизовані заклади культури (будинки культури та ДШМ);
- регулярно проводяться конкурси, концерти та інші заходи;
- кадри – всі фахові.

Аматорський народний хор «Наркевицькі візерунки»,
диригент О.Макушак, акомпаніатор С.В. Кукуруза

Семінар культпрацівників, проводить С.О. Литвинюк

вокально-інструментальний ансамбль, художній керівник С.В. Кукуруза

Хореографічний ансамблю будинку культури

Мороз Марія

сімейний дует

Приходько Валерій

Аматорський народний хор «Наркевицькі візерунки».

Хормейстер - Макушак С. О.

Концертмейстер - Кукуруза С. В.

Кількість учасників - 25.

Вікова категорія - 16 – 50 років

Соціальна категорія - державні працівники селищної ради;

- І Т П Наркевицького цукрового заводу;

- Викладачі Д Ш М;

- Вчителі З О Ш;

- Культпрацівники сільських клубів та БК;

- Продавчині;

- Старшокласники З О Ш.

В репертуарі хору: твори українських композиторів – класиків, твори сучасних композиторів, композиторів Поділля, твори місцевого композитора Кропивницького В.І., обробки українських народних пісень, обрядові пісні/колядки, щедрівки/.

Концертна діяльність:

- Фольклорне свято колядок і щедрівок;

- Фестиваль до Великодня/Чорнострівська ОТГ/;

- День Перемоги;

- Звіт голови Наркевицької ОТГ;

- Свято Івана Купала в селі Шмирки;

- Свято смт Наркевичі;

- Свято медика;

- День незалежності України;

- Свято села Сергіївка;

- День працівників освіти;

- День захисника України;

- Фестиваль «Сатанів F E S T»/Сатанівська ОТГ/;

- День працівників культури;

- День працівників місцевого самоврядування.

В грудні 2018 року одержав звання «НАРОДНИЙ».

15 жовтня 2019 року на обласному огляді – конкурсі аматорських хорових колективів став лауреатом третьої премії в номінації народний спів.

Гурток естрадного співу «ГАРМОНІЯ».

Керівник Макушак С.О.

Кількість учасників - 12

Вікова категорія - 15-50 років /діти – 2, дорослі – 10/;

Соціальна категорія:

- Учні ЗОШ;
- Студенти вишів;
- Викладачі ДШМ;
- І Т П Наркевицького цукрового заводу;
- Продавці;

Завдання керівника: постановка голосу. Вміння підібрати репертуар, зробити його розбір, аналіз, вміння вірно передати характер твору, навчання сценічності. Практикуються сольний спів, малі форми співу/дуєт, тріо, кuartет, тощо/.

В репертуарі гуртка:

- Твори композиторів – класиків;
- Твори сучасних композиторів;
- Обробки українських народних пісень;
- Обробки обрядових пісень.

Учасники гуртка приймали участь у всіх /без виключення/ культурно – масових міроприємствах смт Наркевичі, сіл Наркевицької ОТГ, Чорнострівської ОТГ, Волочиської ОТГ, будинку для людей похилого віку села Кушнірівка /неодноразово/.

Дитячий вокальний ансамбль «Лідер».

Керівник - Макушак С.О.

Кількість учасників - 5.

Вікова категорія - 16 – 17 років/учні Наркевицької ЗОШ/.

Цього рік змінився склад учасників ансамблю, тому колектив в основному працює над створенням репертуару. Ансамбль виконує сучасні дитячі, молодіжні пісні, українські народні та обрядові пісні різні за тематикою, характером, жанром.

Колектив прийняв участь: у фольклорному святі колядок і щедрівок, у святі присвяченому Міжнародному Дню захисту дітей, у святкуванні Дня Незалежності України, у святі вшанування вчительської праці, виступ у концерті до Дня захисника України, участь у Новорічному концерті, постійна участь у всіх шкільних міроприємствах.

15 листопада ансамбль «Веселка» взяв участь у обласному фестивалі української народної пісні «Україно – любий край».

Естрадно - Духовий оркестр.

Керівник - Слюсар А.І.

Кількість учасників - 18 – дорослих, 10 – дітей/учні ЗОШ/.

Вікова категорія - 10 - 72 роки.

Напрямки репертуару:

- Програма для музичного супроводу державних, місцевих свят;
- Концертна програма;
- Розважальна програма;
- Технічний матеріал/вправи, гами, етюди/.

Протягом року оркестр забезпечував музичний супровід всіх масових заходів, що проводились в селищі та ОТГ:

- Свято Перемоги;
- Випуск в місцевій ЗОШ;
- Свято селища Наркевичі;
- День Незалежності України;
- Свято першого дзвоника в місцевій ЗОШ;
- Свята сіл Наркевицької ОТГ;
- З 6-го травня по 14-е жовтня проводилась концертно-розважальна програма паркового дозвілля.

Жіночий вокальний ансамбль «Подільянка».

Керівник - Кукуруза С.В.

Кількість учасників - 4.

Вікова категорія - 40 – 50 років.

Соціальна категорія:

- Викладач ДШМ;
- Дві вчительки ЗОШ;
- Домогосподарка.

Репертуар: твори сучасних композиторів, сучасні обробки українських народних пісень.

Твори виконуються під оркестрову фонограму.

За звітний рік колектив прийняв участь:

- Фольклорне свято колядок і щедрівок;
- Свято Перемоги;
- Свято селища Наркевичі, с.Шмирки, с. Сергіївка;
- Свято Незалежності України;
- Свято працівників культури;
- Свято працівників місцевого самоуправління.

Концертна бригада «Самопоміч».

Керівник - Кукуруза С.В.

Кількість учасників - 12.

Вікова категорія - 22 – 50 років.

Соціальна категорія:

- Працівники закладів культури;*
- Вчителі ЗОШ;*
- Викладачі ДШМ;*
- Продавчині;*
- Домогосподарка.*

Концертна бригада створена для надання допомоги у проведенні культурно – масових міроприємств селам Наркевицької ОТГ, музичних привітань у дні святкування професійних свят.

Бригада брала участь у виступах:

- День працівників ЖКГ;*
- Будинок людей похилого віку/с.Кушнірівка/;*
- День МЧС;*
- День пошти;*
- День працівників соціальної сфери;*
- День працівників місцевого самоврядування;*
- Дні сіл.*

Молодіжний вокальний ансамбль «Сузір'я».

Керівник - Макушак С.О.

Найбільш запитуваний молодіжний колектив. Без нього не обходиться жодне свято місцевої громади, сусідніх громад, свята сіл Наркевицької ОТГ.

Кількість учасників - 7. Вікова категорія - 18 - 28 років.

Соціальна категорія:

- Студенти вишів;*
- Викладачі ДШМ;*
- Вчителі ЗОШ;*
- І Т П Наркевицького цукрового заводу.*

В репертуарі колективу твори українських композиторів – класиків, твори сучасних композиторів, обробки українських народних та обрядових пісень.

Пісні виконуються у супроводі оркестрової фонограми та акапельно.

Колектив приймав участь у всіх/без винятку/ культурно – масових міроприємствах смт Наркевичі, сіл Наркевицької ОТГ, культурно – масових заходах сусідніх Чорноострівської, Війтовецької, Волочиської ОТГ, виступ на фестивалі «Сатанів F E S T».

Хореографічний ансамбль «Адреналін».

Керівник - Макушак С.О.

Кількість учасників - 5.

Вікова категорія - 15 – 16 років/дівчатка/.

Цьогоріч новостворений колектив. Основне завдання ансамблю напрацювання репертуару:

- «Шалені діти»;
- «Мир на Україні»;
- «Обійми мене»;
- «Новорічний».

Ансамбль прийняв участь у таких міроприємствах:

- Міжнародний День захисту дітей;
- День Незалежності України;
- День захисника України;
- День працівника сільського господарства /с.Юхимівці/;
- День працівників місцевого самоврядування;
- Козацькі розваги/З О Ш/;
- Новорічне свято.

Хореографічний ансамбль «Оксамит».

Керівник - Мисик А.В.

Освіта - середня/спеціальна – Тереховлянське вище училище культури /стаж роботи – 3 роки/.

Кількість учасників - 20 дітей.

Вікова категорія - 8 – 12 років.

В репертуарі колективу класичні та народні танці;

- «Українська полька»;
- «Курчата»;
- «Мікі – Мауси»;
- «Вогонь і вода»;
- «Ой на Івана, ой на Купала»;
- «Поварята»;
- «Маленькі бешкетники».

Протягом року колектив прийняв участь у виступах:

- Звіт ДШМ;
- Міжнародний День захисту дітей»;
- Свято с.Юхимівці»;
- День медика;
- Свято Івана Купала/в с.Шмирки/;
- День селища Наркевичі;
- День Незалежності;
- Огляд художньої самодіяльності ЗОШ;
- «Козацькі розваги».

Міська бібліотека смт Наркевичі з книжковим фондом 9 000 примірників. Бібліотекарем є фаховий і досвідчений працівник – Ольга Григорівна Баранова.

Слюсар Анатолій Іванович – керівник духового оркестру

Народився 28.03.1953р. Живе і працює на Хмельниччині. Людина високопрофесійна. Створив у своєму рідному краї багато духових оркестрів, які всі прекрасно звучать, мають свій стиль ансамблевої гри. Анатолій Іванович сам пише на досить високому рівні – інструментовки (партії для кожного інструменту) – це творчість і не асі це вміють робити.

Він закінчив Кам'янець-Подільське училище культури, пізніше Київський інститут культури.

Один з перших створив Хмельницький муніципальний естрадно-духовий оркестр, який діє до сьогодні. В Наркевичах Анатолій Іванович Слюсар з 2017 року. Він голова Хмельницької обласної асоціації духової музики.

Анатолій Слюсар пише музикознавчі статті («Нова модель оркестру» газета «Подільські вісті» від 20.09.2016р.).

Про нього пишуть: «Яке свято без музики?!» газета «Поділля» від 28.02.2013р., автор статті Тетяна Захарчук.

**Духовий оркестр Наркевицької ОТГ
Керівник – Слюсар А. І.**

ДИТЯЧА МУЗИЧНА ШКОЛА (ДМШ) – Кузня мистецьких кадрів у нашому краї

У 1993 році в смт Наркевичі був відкритий філіал Волочиської дитячої музичної школи. Навчали дітей грати на баяні, скрипці, фортепіано та духових інструментах. Першим викладачем по класу баяна працював Гулько Іван Олександрович. Першими учнями випускниками були: Г. Андрусевич, С. Сендзюк, О. Галашевський, Ю. Літвін, О.Петріков, А. Кустіцький, О. Ожаровський, А. Свіщук та Сергій Кукуруза.

По класу духових інструментів та скрипки були різні викладачі з Волочиської ДМШ. Одним з кращих учнів того часу був Сергій Кукуруза, який пізніше закінчив Кам'янець-Подільське училище культури, народний відділ і все життя віддав культосвітній роботі: організовував ВІА, ансамблі народних інструментів, з якими з окремою програмою виступав на різних сценах. Сам Сергій досить талановитий музикант, має ідеальний музичний слух, володіє грою майже на всіх музичних інструментах, працює над вдосконаленням свого фахового рівня. Людина високого рівня культури, поведінки, знаний фахівець, якого поважають всі люди селища, бо він творить для них культурний відпочинок і на високому професійному рівні. Тепер Сергій Васильович працює директором Наркевицького будинку культури.

Поруч з ним працює художнім керівником Світлана Олександрівна Макушак (Шмига).

Світлана випускниця Наркевицького філіалу музичної школи по класу фортепіано. Навчалася у викладача Рибі Івана Петровича. Дар Божий – це її прекрасний голос за який її дуже добре пам'ятають жителі, учні с. Юхимівці. Їй пропонували йти на навчання в м.Київ в спецшколу по вокалу з державною формою навчання та проживання, але батьки боялися віддати цю маленьку співучу «пташечку» з домашнього гніздечка, але Київ вона все-таки відвідала. Закінчила інститут культури, хоровий відділ. Працювала після цього викладачем Наркевицького філіалу ДМШ. По вислужі років вийшла на пенсію. Тепер працює художнім керівником Наркевицького будинку культури. Організовує прекрасні колективи з якими виступає на різних сценах сіл, району та області.

У 1966р. прийшов викладачем по класу баяна та домбри досить талановитий баяніст П.В. Мельник, якого залишали на роботу після закінчення Кам'янець-Подільського культосвітнього училища в цьому ж навчальному закладі, але він вибрав ДМШ. Думаю, що не помилився, бо в ДМШ з ним поруч я працював більше 30-ти років і виховав багато талановитих учнів.

Він мав багато гарних випускників, окремі з них вибрали музику своєю професією. Це – Ігор Походошук, закінчив Львівську консерваторію. Тепер працює викладачем Хмельницької ДМШ №1. Організовує різні колективи, має виступи за кордоном.

Олександр Дудар – заслужений діяч мистецтв України – гордість Наркевицької ДМШ та П.Мельника. Олександр Миколайович працював викладачем Хмельницького музичного училища 12 років. Пізніше у

Хмельницькій державній філармонії. Тепер гастролює за кордоном, пропагує світове мистецтво та українську майстерність гри та співу.

Багато учнів-випускників завдячують Петру Володимировичу Мельнику за його науку в області музичного мистецтва, хоч і обрали інші професії.

Одним з перших випускників Наркевицької ДМШ є Микола Чепелюк. Навчався він на відділі духових інструментів, пізніше закінчив Кам'янець-Подільське училище культури, а потім Київський інститут культури.

Після закінчення інституту працював директором Волочиського районного будинку культури, згодом – начальником управління культури та релігій Волочиського району.

На цій посаді був на високому рівні в області, отримав звання «Заслужений працівник культури України». У 2018 році трагічно помер. Тепер районний будинок культури «Гармонія» носить ім'я Миколи Петровича Чепелюка.

У 1980 році прийшов викладачем по класу баяна та теоретичних дисциплін В.І.Кропивницький. Він є автором багатьох навчальних посібників та учбових видань, має чималий досвід в музично педагогічній роботі.

В школі збільшилася кількість учнів, майже, до 30-ти чоловік.

Навчальний процес пожвавився і учні мали бажання на хорошому рівні володіти всіма музичними предметами, вірили в те, що їм пригодиться в майбутньому, навіть, для загального рівня розвитку. І це цілком виправдано.

Учні виступали з концертними програмами в загальноосвітніх школах місцевих і сусідніх сіл, в клубах, на фермах. Це була, свого роду, гарна реклама гри на музичних інструментах як індивідуальної, так і групової (ансамблевої).

Згадуються перші випускники: Приходько Людмила, Булаєвська Тетяна, Терп'як Інна, Буряківська Зоя, Павлюк Тетяна, Поврознік Степан, Лариса та Людмила Поперечні, Світлана Кравець, Володя Величко, Костя Гуліватий, Людмила Короткова, Сергій Богуцький, Оксана Савінська, яка тепер працює музкерівником Наркевицького дитячого садочка «Сонечко», Терлецький Станіслав, який закінчив народний відділ Київського інституту культури, працює в Києві в професійних колективах, Дашкевич Ігор, який володів додатково багатьма інструментами (баян, фортепіано, гітара, духові та ударні інструменти). Закінчив Кам'янець-Подільське училище культури. Грав у різних ансамблях та ресторанах. Трагічно загинув, дуже талановитий та перспективний юнак, син, учень і прекрасний музикант.

У 1983 році прийшла на роботу Світлана Олександрівна Макушак (Шмига). Енергійна, гарна випускниця ДМШ, Хмельницького музучилища та Київського інституту культури. Світлану Олександрівну всі знають як талановиту співачку і музиканта, адже вона тільки навчанню віддала 15 років плюс талант від Бога і батьків. Тепер вона може навчати інших музичному мистецтву. Світлана Олександрівна включилася в роботу з перших днів, учні дуже любили її та старанно відвідували уроки, а відповідно показували відмінні знання. Вона тішилася своїми учнями, бо вони гарно вчилися і поважали свого педагога. Вона тоді викладала уроки з теоретичних дисциплін (музична

література, сольфеджіо) та клас фортепіано. Часто виступала як солістка та акомпаніатор в концертах і на різних конкурсах, де показувала зразковий спів зі сцени і зразкові уроки в шкільній аудиторії. Про це знали, говорили і розуміли батьки, жителі селища, педагоги, колеги. Світлана Олександрівна користується заслуженим багаторічним авторитетом в мистецьких колах і серед населення. Її педстаж в ДШМ складає 28 років, а окремі учні отримали вищу музичну освіту і працюють за фахом: Ольга Гаврилюк, Валерій Приходько, Катерина Візовська та інші.

ДИТЯЧА ШКОЛА МИСТЕЦТВ (ДШМ)

У 2015 році утворилася Наркевицька ОТГ і постало питання мистецької освіти. До цього поставилися з розумінням селищна рада та її голова Любов В'ячеславівна Гула.

У 2016 році була відкрита Наркевицька дитяча школа мистецтв (НДШМ), в якій дітей навчають гри на різних музичних інструментах, співу та хореографії. Планується відкрити відділення образотворчого мистецтва.

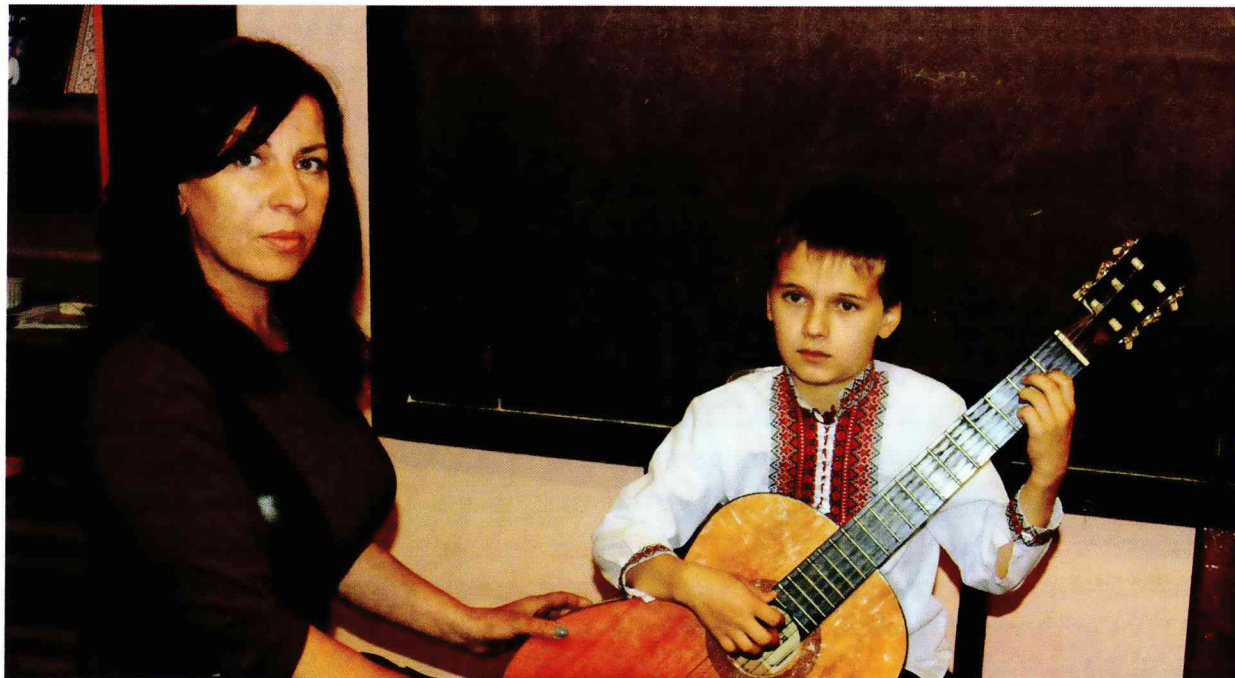
Першим директором НДШМ призначено Блазунь Світлану Іванівну, яка закінчила Наркевицьку музичну школу по класу домбри у викладача П.В. Мельника, пізніше Хмельницьке музичне училище, а в 2014р. закінчила факультет музичного мистецтва по класу гітари Тернопільського Національного педагогічного університету.

У НДШМ навчається до 80-ти учнів. Працюють 6-7 викладачів музичних дисциплін та хореографії: Литвинюк С.О., Зверев М.О., Приходько В.В., Візовська К.М., Блазунь А.В. та Мисик А.В.

Учні та викладачі НДШМ приймають участь в різних заходах Наркевицької ОТГ, а окремі з них в конкурсах у місті Хмельницький.

У 2017 році була реконструкція школи (вода, газ, котельня, санвузли, добудова).

Віриться, що Наркевицька дитяча школа мистецтв буде тримати високу планку знань на мистецькій ниві, бо тут працюють висококваліфіковані викладачі і навчаються талановиті діти.

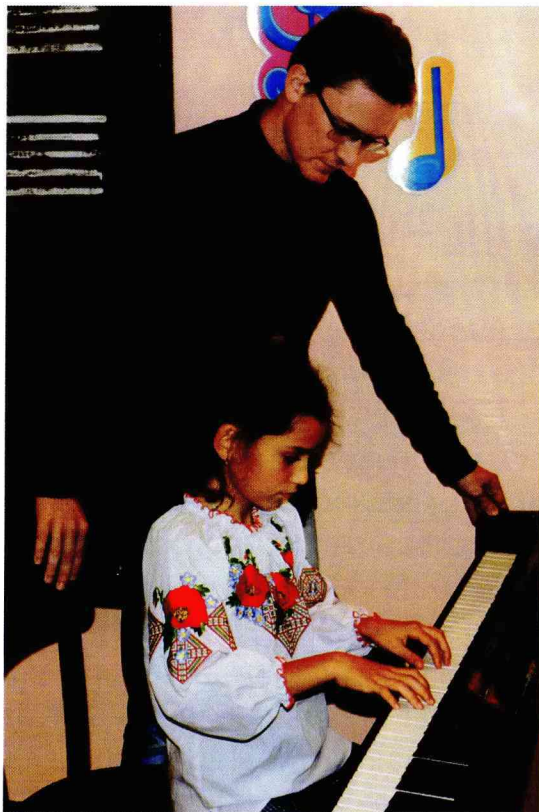
директор ДШМ, клас гітари Блазунь С.І.

вокал Литвинюк С.О.

фортепіано Приходько В.В.

вокал Зверев М.О.

хореографічне відділення ДШМ
хореограф Мисик Алла Володимирівна
концертмейстер В.В. Приходько

ПОЧАТОК І СТАНОВЛЕННЯ

Здоров'я – багатство суспільне, тому що найважливіше завдання вважалося і вважається – піклування про здоров'я наших людей. Особливої уваги медична галузь Хмельницької області набуває після закінчення Другої світової війни у 50-70 роки – будівництво лікарень і фельдшерських пунктів. Стає престижною і потрібною професія медичного працівника. З кожним роком зростає мережа медичного обсягу медичного обслуговування. На Хмельниччині працює в 70 роки близько 27 тисяч лікарів та середнього медичного персоналу, сотні лікувальних установ. А той факт що по досвід роботи в нашу область приїздила делегація Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), засвідчує високий рівень медичного обслуговування населення.

В числі кращих і Ясенська (Наркевицька) дільнична лікарня. Її вісімдесят медпрацівників ділились досвідом з учасниками семінару ВООЗ по організації обслуговування сільського населення, знайомили із сучасною медичною апаратурою, котрою обладнані кабінети лікарні, розповідали про свої гарні традиції.

Працівники лікарні жителі селища та навколишніх сіл пишалися своєю лікарнею, вірили своїм лікарям і всьому медичному персоналу, які повертали їм безкоштовно здоров'я і життя.

Лікарня збудована в мальовничому куточку природи, на краю лісу, де щохвилини шумлять сосни, інші, листяні дерева, а на відстані 200 метрів - велике водоймище річки Мшанець – це казковий край.

Будівництво лікарні було по типовому проекту на кооперативних засадах, де приймали участь 7 колгоспів і Наркевицький цукровий завод .

В 1967 році новозбудована Наркевицька лікарня відкриває свої обійми для лікування та обслуговування людей селища та навколишніх сіл, де було 13 тис. населення з 14 населених пунктів. Цей лікувальний заклад був розрахований на 75 ліжок з поліклінікою на 150 відвідувань в день. Сільська лікарська дільниця об'єднувала 15 фельдшерсько-акушерських пунктів, 2 здравпункти (на цукровому заводі та СПТУ-37). Є тут аптека і 13 аптечних пунктів. На медичній дільниці працюють 8 лікарів і 56 медичних працівників (фельдшери, медсестри).

Першим головним лікарем Ясенської (Наркевицької) лікарні був **Турчин Олексій Олександрович** турботливий і закоханий у свою справу людина і фахівець, який турбувався за пацієнтів, лікувальний заклад і своїх колег по медицині.

Коротко про життєвий і трудовий шлях О.О. Турчина – народився 12.08.1919 року в Сумській обл. Закінчив там 7 класів, вступив у фельдшерську-акушерську школу, отримав професію фельдшера-акушера (1939 р. працював інструктором по переливанню крові до 1945 року.)

В 1945 році вступив у Львівський медінститут, закінчив його в 1950 році. В цьому ж році пішов на роботу в Мельниця-Подільську районну лікарню,

Тернопільської області акушером-гінекологом, пізніше – ортопедом-травматологом.

В 1953р. переведений в Гусятинський кістково-туберкульозний санаторій головним лікарем.

В 1958 переїздить працювати в Юхимовецьку лікарню Волочиського району Хмельницької області – на посаду головного лікаря.

В 1963 році розпочалося будівництво Наркевицької дільничої лікарні на 75 ліжок.

І 8 серпня 1967 року лікарня з с. Юхимівці була переведена в Наркевицьку, новозбудовану, а весь медперсонал і головний лікар з радістю перейшли в нове приміщення.

Олексій Олександрович пройшов важкий життєвий і трудовий шлях, багато зробив всього позитивного для людей і своїх колег – медпрацівників, в 1989 році вийшов на пенсію. Його медичний стаж 57 років.

В 1969 році збудували 4-х квартирний будинок для медперсоналу біля лікарні, який заселили медпрацівники, а в 2002 році збудували будинок для водіїв лікарні. Створені хороші умови для праці як лікарям, так і фельдшерам. Всі села, які обслуговувалися, мали телефонний зв'язок, більшість з них – дороги з твердим покриттям, так що надати медичну допомогу хворому можна цілодобово. Стаціонар був добре обладнаний: кабінет для прийому хворих – хірургічний з маніпуляційною, акушерсько-гінекологічний, терапевтичний, стоматологічний. В клінічній лабораторії можна було швидко отримати потрібні біохімічні аналізи. Тут були: еритрометр, електроцентрифуга. РН-метр, ФЕК, термостат та інші прилади. В ці роки зміцнити здоров'я допомагали медпрацівники кабінету водогрязелікарні, де застосовувалися грязі «Куяльник» (Одеса), створювалися ванни типу (Мацеста) морські, соляні, температурні

ванни і душ.

Крім цього, широко використовувався торф, парафін. Є у лікарні також рентген-кабінет з трьома апаратами на яких проводять скопію, графію і контрастно-обстеження, кабінет функціональної діагностики з ЕКГ, фонокардіограф, капіляроскоп, кабінет механотерапії для ортопедичних хворих.

На базі лікарні було створено відділення реабілітації на 25 ліжок, куди поступали хворі по направленнях з травматологічного відділення обласної лікарні і районних травматологів для лікування опорно-рухового апарату.

Щорічно одержували таке лікування біля 400 хворих. Таке лікування дає добрі наслідки. Головним консультантом цього відділення був доктор медичних наук «Заслужений лікар України», завідуючий ортопедо-травматологічним відділенням обласної лікарні – **Іван Васильович Ковалишин**.

Два фізіотерапевтичних кабінети з найновішим обладнанням дають змогу широко використовувати ультразвук, ампліпульс, кварц, УВЧ, діатерапію, солюкс, інгаляцію. Якщо в 1968 році було 8,8 процедури на хворого, то в 1978 році їх 15,8.

В лікарні створювали умови хворим, для лікування різних недугів. Крім організації комплексного лікування, був створений необхідний затишок, взявши за зразок домашню атмосферу: штори, квіти, гарні меблі, дерев'яні ліжка, килими. За останні роки: краще обладнали територію лікарні, посадили фруктовий сад, плантації троянд. Проклали асфальтові доріжки, розчистили ставок і зарили його, збудували приміщення для літнього відпочинку і сну на свіжому повітрі, невелику територію для вирощування свіжих овочів, зеленої цибулі та петрушки. Все це робилося руками наших медпрацівників і при допомозі, адміністрації цукрового заводу та навколишніх колгоспів.

Планові роботи лікарні склалися з вимог часу: покращення обслуговування – вдосконалення якості та ефективності профілактичних оглядів населення, сучасного оздоровлення хворих людей виявлених при оглядах, підвищення санітарної культури, планові виїзди лікарів на місця в (села), де проводилися консультації хворих і контроль фапів.

Проводилась велика робота по диспансеризації хворих, які знаходилися на обліку і планово оздоровлювалися. В 70-х роках на диспансерному обліку знаходилося біля 500 громадян. Вони систематично проходили медогляди і оздоровлювалися в лікарні. Багато із них отримували путівки в санаторії та будинки відпочинку за рекомендацією лікарів.

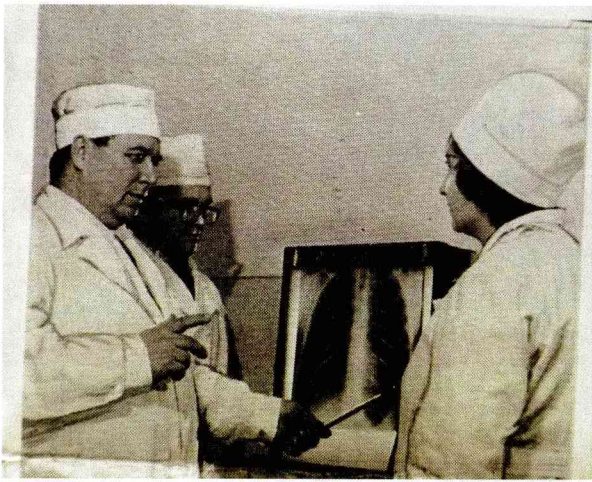
Медпрацівники переконані – у здорової людини і робота спориться і живеться радісно, і в сім'ї все добре, і в суспільстві все гаразд.

Для покращення здоров'я людей, проводили роз'яснювальну роботу в школах, на тракторних станах, фермах, дитячих садочках, тощо...

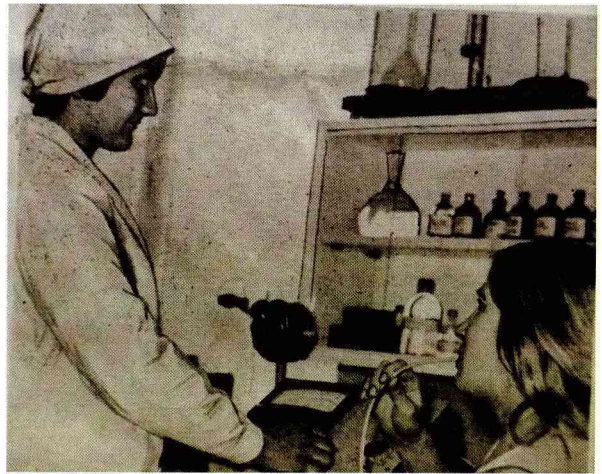
Регулярно інформували населення через ЗМІ, сан бюлетені, стінгазети, вечори запитань та відповідей, огляд медичної літератури, проводили різноманітні масові заходи з жителями села із залученням в проведенні такого заходу – культпрацівників.

Великою повагою серед людей користувалися медпрацівники: зав.медпунктом цукрового заводу **К.А. Джигайло**, лікар-педіатр **Бігусяк Л.М.**, лікар-терапевт **Бичук Д.І.**, акушер-гінеколог **М.О.Гуменюк**, хірург **П.І. Марущак**, фельдшер **Л.О.Киданчук**, зубний лікар **Чорна З.Й.**, старша медична сестра **Белінська В.М.** та інші. Головний лікар **О.О.Турчин** з великою повагою відгукується про медпрацівників лікарні.

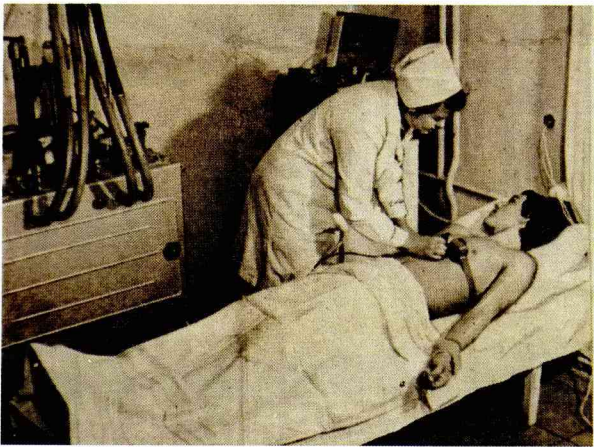

Гол.лікар О.О.Турчин
консультує своїх колег лікарів

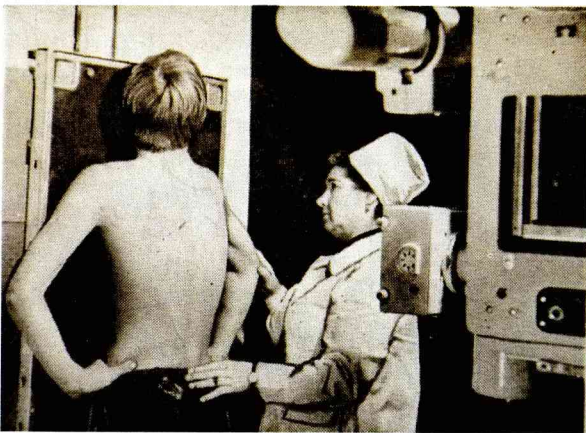
Г.М.Коваль проводить
лабораторні аналізи

фотокардіографію проводить
В.В.Кириця

вручення новонародженого
І.М.Серветнику

рентгенографію проводить
Н.Г.Короткова

К.А.Джигайло вчить
накладати джгут для
зупинки кровотечі

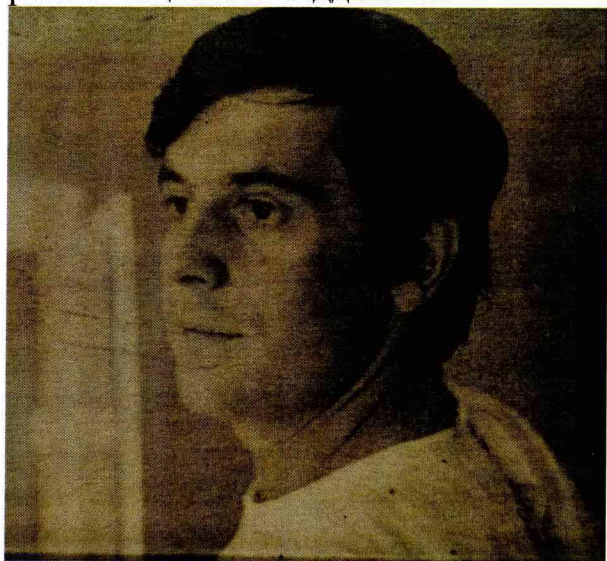

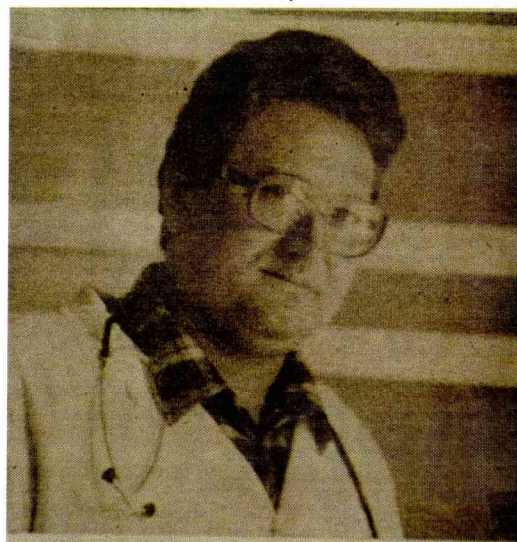
в кабінеті механотерапії
реабілітаційного відділення

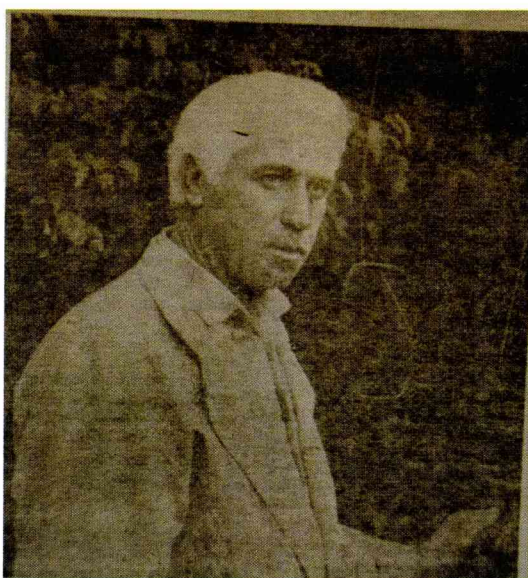
зубний технік О.І.Бексяк
на робочому місці

лікар-стоматолог Сліпчук В.М.
в стоматкабінеті

лікар-педіатр Мазур М.А.

водій швидкої допомоги Бадюк А.О.

Головний лікар знав, що їм можна довіряти в роботі, на них можна надіятися, вірити як самому собі. Всі вони навчались на курсах підвищення

кваліфікації при інститутах удосконалення лікарів. А середній медичний персонал опановував і вдосконалював свої знання в районній та обласній лікарнях.

Медпрацівники підготували концертну програму з якою виступали перед трудівниками селища і сіл, щоб жителі знали і бачили їхню працю і відпочинок. Брали активну участь в різних святкових концертах та конкурсах.

Вокальний ансамбль медпрацівників Наркевицької лікарні, 1972 рік
Керівник ансамблю Володимир Кропивницький

Про здобутки колективу свідчать нагороди, грамоти, дипломи якими нагороджувався колектив та окремі працівники Наркевицької (Ясенської) лікарні. Тут є грамоти Міністерства охорони здоров'я УРСР, Республіканського комітету профспілок медичних працівників за досягнуті успіхи в охороні здоров'я населення, Почесні грамоти обласного відділення охорони здоров'я і обкому профспілки медпрацівників, грамоти обкому Червоного хреста, перехідний Червоний прапор районної лікарні і райкому профспілки медпрацівників та дипломи. Крім грамот і нагород є визнання нашої праці в людей, де багато листів надходить в районні та обласні газети і конкретно в лікувальний заклад на конкретних медпрацівників. Люди, яких лікували в нашій лікарні, щиро дякували за повернуте здоров'я, за чуйність, турботу – відчуваєш себе щасливим і потрібним людям.

Естафету у 1981 році, посаду і обов'язки головного лікаря Наркевицької лікарні бере на себе **Марущак Петро Іванович** і старанно хоче зберегти традиції, які виробилися роками в даному закладі.

Народився Петро Іванович 01.02.1950 р. в селі Чухелі Волочиського р-ну, Хмельницької області. Після закінчення ЗОШ вступив в Івано-Франківський медінститут (1967-1973рр.). Після закінчення медінституту працював на Івано-Франківщині – завідувачим медичною лабораторією. В 1975 році перейшов на роботу в Наркевицьку дільничну лікарню хірургом.

Далі про свою роботу головного лікаря і весь колектив лікарні він говорить на сторінках районної газети «Зоря» від 24 та 26 жовтня 1991 року.

В 1992 році буде відзначатися ювілей – 25 років від дня відкриття цього медичного закладу.

Якими були ці роки для колективу лікарні? Одразу хочеться зауважити, що це були роки зростання, становлення медичного колективу.

Наш медичний персонал – розповідає головний лікар Петро Іванович – в основному молодіжний. Середній вік людей в білих халатах складає 30-35 років. Більшість з них зарекомендували себе кваліфікованими спеціалістами. Хоч у нас в роботі є також недоліки і упущення.

Розуміємо, хто не працює, той не помиляється. Але як би там не було, ми прагнемо надавати хворим належну медичну допомогу. Лише за 9 місяців поточного року через амбулаторне відділення лікарні пройшло 8395 хворих. На стаціонарі поправили своє здоров'я 1123 людини. Хоч у нас є проблеми з медичним обладнанням, інструментарієм, але в наших медпрацівників високий рівень відповідальності, розуміння і старання, щоб покращити медичне обслуговування населення. Нещодавно ми придбали комп'ютер для оперативного обліку і керування поточною медичною інформацією, стоматологічну установку німецького виробництва, для вакуумного масажу тощо... У планах на майбутнє – спорудження нової поліклініки, розширення стаціонарного відділення.

Той, хто побував у нашій лікарні неодмінно почує теплоту і доброзичливість людей, котрі тут працюють, а тим більше коли завітати у фізіотерапевтичний кабінет, де господарює фельдшер **Марія Борисівна Кропивницька**. Тут завжди чисто і охайно. Кабінет оснащений найновішою медичною апаратурою.

Марія Борисівна завжди чуйно ставиться до хворих, кваліфіковано надає їм необхідну медичну допомогу. За сумлінне ставлення до своїх обов'язків вона заслужила шану і повагу серед людей.

А візьміть клінічну лабораторію. Вмілими і знаючими спеціалістами проявили себе тут **Галина Михайлівна Свірщ**. Вісімнадцять років вона віддала улюбленій професії. Вона володіє усіма методами лабораторної діагностики, доброзичливо ставиться до хворих.

А хто в Наркевичах і навколишніх селах не знає прізвища **Олега Йосиповича Бексяка**, він працює зубним техніком, який досконало володіє своєю професією, освоїв першим в районі новий метод цільнолитого зубопротезування. Завжди ввічливий і дасть слушну пораду. Люди до нього ставилися з повагою і теплом.

Майже з заснуванням лікарні сюди прийшла працювати **Валентина Петрівна Ілюшина**. Але з тих пір минуло 23 роки. За цей час вона стала справжнім фахівцем своєї справи. Працювала старшою медсестрою, рентген-

лаборантом. Спокійна, ввічлива, вона користувалася шаною і повагою в колективі і серед хворих.

Справжню прихильність до дітей проявляв **Микола Леонідович Мазур**. А погодьтеся, щоб обстежити малюків дати слухну пораду матерям, не так то й легко. Тут потрібні глибокі професійні і психологічні знання і висока професійна майстерність, любов до дітей. Саме ці риси і закладені в характері Миколи Леонідовича. Не вмів він лукавити, бо знав, що від його втручання професійної майстерності залежить найдорожче – життя маленьких пацієнтів.

Микола Леонідович – лікар-педіатр, закінчив Одеський медінститут в 1981р., працював в Наркевицькій лікарні.

Хабаль Микола Йосипович – лікар-терапевт, у 1974 році закінчив Львівський медичний інститут і отримав направлення у Ясеневську (Наркевицьку) лікарню, де показав себе висококваліфікованим спеціалістом, заслужив велику шану і повагу від жителів селища та навколишніх сіл. В Миколи Йосиповича є публікації в ЗМІ на медичну тематику: «Рятуймося, бо ми того варті», «Обережно шарлатани», про незалежність України, «Україну бачу могутньою і незалежною державою», газета «Зоря» 7.11.1991 року .

Він людина – високого рівня знань в медицині і високоінтелектуальна, був головним лікарем з 2002 по 2007 роки.

медпрацівники лікарні

Тисовський Богдан Зенонович – лікар-травматолог, закінчив Тернопільський медінститут і з 1988р. працював в Наркевицькій (Ясеневській) дільничній лікарні. Всі жителі селища знають його відданого лікаря медицині і людям. Він досить фахово надавав допомогу всім хто цього потребує – діти і дорослі, в будь-яку пору доби, в лікарні і вдома, у робочі та вихідні дні, будні і свята. Адже переломи кісток, різні пошкодження, вивихи не мають своїх графіків. Так і життя цього лікаря – все для здоров'я людини.

Вдячність ваших пацієнтів – плата за Вашу допомогу, знання, які ви віддавали людям. Божого Вам благословення, людського визнання і любові. Богдан Зенонович був головним лікарем Наркевицької дільничної лікарні з 2007 по 2018 роки.

В Наркевицькій лікарні в різні роки працювали лікарі: Сніцар П.Й., Сас П.М., Мінелюк В.І., Чорна З.Й., Гуменюк М.О., Гуменюк А.Й., Грабар Б. І., Сав'юк В.В., Савюк Т.М., Бігусяк І.І., Бігусяк Л.М., Деордій О.Г., Деордій Н.П., Якимович А.М., Юзвак М.Т., Зеленко С.С., Волкова Л.М.

Акушерки: Л.Ф. Літвін, яка тривалий період часу була досить успішною старшою медсестрою, а також З.К.Боярчук, Н.В. Чичук, Л.Ф. Кінзерська, А.В. Войцеховська, М.Л. Дячина.

Медсестри: В.Й. Кравчук, Н.С. Дрозд, М.Ф. Слободян, Л.В. Козак, В.П. Ілюшина, І.М. Яблонська, В.А. Голов'юк, П.П.Савчук, М.Б.Кропивницька, Г.Ф. Машталер, В.Ф. Кінзерська, Г.П. Тіщенко.

В поліклініці: Н.Г.Короткова – рентген-лаборант, М.О. Заболотна-медстатист, В.М.Белінська – ст.медсестра, А.С.Колесник – фізкабінет, Л.О.Киданчук, О.П.Булківська, Г.П.Корбот, Т.А. Дудар, Г.К. Войцеховська – санітарний фельдшер, К.О.Поплавська – дезинфектор, Н.М. Поплавська – секретар-друкарка, Г.М. Коваль - лаборант, Г.М.Сліпчук.

Санітарки: Ю.Й. Телиця, Н.Я. Бевзюк, Р.Г.Чорномаз.

Молодші медсестри: Л.П.Шмига, М.І. Тичинська, О.С. Степчук, В.І. Дідик, Г.М. Атаманюк, Ж.П. Хоха, П.І. Сидоренко, Г.С. Мазурок, Н.П. Павлюк, М.І. Шмига, Г.С. Лигун, Раїса Заславська, Людмила Сендзюк, Поліна Чорномаз, Ганна Жиганова, Тамара Ліщинська.

Працівники кухні: Л.К. Гуцал-кухар, М.І.Бадюк, Л.В. Кметь, А.С. Стецька, М.М. Мисюра, М.О.Мельник – кладовщик.

Прачки: Таміла Мельничук, Галина Чорномаз, В.С. Герасимчук-Кастелянша, З.І. Лемешко – сестра-господарка, В.О. Іванов –зав.господарством.

Водії: Б.Б.Бистрицький, А.О.Бадюк, А.Ф.Коцай, М.В. Сич.

Кочегари: М.М. Доценко, Антон Хижинський, Іван Святий, Василь Хижинський.

В 1978 році прийшли молоді медсестри: Людмила Ковальчук, Людмила Мул, Любов Дика, Галина Доменюк, Людмила Дубковська, Надія Доменюк, Ніна Громик, Надія Поперечна.

В 1981 в Наркевицькій лікарні був відкритий пункт швидкої допомоги, фельдшерами працювали: Віктор Заянчківський, Людмила Сич, Галина Корбот.

В 1985 прийшли працювати: Галина Тіщенко – акушерка, Віктор Сліпчук- стоматолог, Валентина Резнік – секретар-друкарка.

Весь цей вищезгаданий медперсонал та інші працівники Наркевицької лікарні були на початковому етапі її сьогоднішніх реформ. Охорона здоров'я для них була найпріоритетнішою галуззю. Вони віддавали їй всі свої знання, сили, любов і повагу – до людей нашої країни і мали адекватну відповідь.

Адже здоров'я громадян – одна з головних турбот медпрацівників, влади і суспільства.

Віктор Миколайович Сліпчук після закінчення Львівського медичного інституту прийшов працювати у стоматологічне відділення лікарні. Молодий спеціаліст взявся за улюблену справу. З перших днів роботи почав удосконалювати свій фаховий рівень, впроваджувати найсучасніші методи лікування. Віктор Миколайович всі свої знання, вміння докладає до того, щоб лікування зубів вести на належному рівні, щоб якомога краще обійти ці болючі стреси. Стоматологічний кабінет, де працює молодий фахівець нещодавно поповнилося новою стоматологічною установкою німецького виробництва, яка регулює швидкості бур-машини. Лікар дуже задоволений, адже покращиться лікування, а відповідно і стан пацієнта.

Волкова Лія Михайлівна – лікар-стоматолог, закінчила Воркутинське медучилище. З 1976 року працює в Наркевицькій (Ясненській) лікарні за фахом.

Лікар завжди привітна, усміхнена, досконало володіє своєю професією. Хоче бачити такими всіх своїх пацієнтів – щасливими, усміхненими і життєрадісними.

Людмила Анатоліївна Ковальчук – фельдшер пункту швидкої медичної допомоги, про неї найкращі відгуки у хворих на її адресу .

Уже 15 років минуло з тих пір, як вона переступила поріг цієї медичної установи. За цей час Людмила Анатоліївна зарекомендувала себе кваліфікованим медичним працівником.

Про неї так кажуть, що ця жінка не відчуває втоми. Вона в будь-яку годину дня і ночі поспішає на допомогу хворим повсякчас, піклується про те, щоб ця допомога була вчасною та ефективною.

Бадюк Анатолій Олександрович – водій пункту швидкої допомоги. Понад 20 років він трудиться за кермом швидкої допомоги. Завжди виважений, підтягнутий, доброзичливий, користується шаною та повагою в колективі. Ще не було жодного разу, щоб він з якоїсь причини не поїхав туди, де чекають лікарів швидкої. У нього завжди машина справна і на ходу.

МЕДИЦИНА СЬОГОДНІШНЬОГО ЧАСУ

Розвиток в Україні нових економічних і соціальних відносин неминуче потребував реформування системи охорони здоров'я. В першу чергу це стосувалося змін організації надання первинної медико-санітарної допомоги (ПМСД).

Рядом указів Президента України, актами Кабінету Міністрів України були визначні стратегічні напрямки вирішення зазначених проблем, зокрема чіткий розподіл медичної допомоги за рівнями та впровадження сімейної медицини. Головне в цій роботі – медична допомога на первинному рівні має бути доступною, якісною та задовільняти більшість потреб населення у медичних послугах. Розподіл на рівні надання медичної допомоги з організацією самостійного закладу ПМСД став основою для втілення в життя головного принципу – профілактичної спрямованості діяльності галузі охорони здоров'я в цілому.

Ця реформа розпочалася в 2018 році, наскільки вона вдала, покаже час. У громаді розуміють усю важливість надання своєчасної та якісної медичної допомоги для кожного жителя громади.

Тепер в Наркевицькій ОТГ створений Наркевицький центр первинної медико-санітарної допомоги Наркевицької селищної ради для покращення сільської медицини в 16 населених пунктах.

На посаді головного лікаря центру ПМСД Наркевицької селищної ради – Федючек Анатолій Степанович, досвідчений лікар, закінчив Вінницький медінститут ім.М.І. Пирогова (1970), після закінчення інституту був направлений в Київський інститут клінічної та експериментальної хірургії, де працював на посаді лікаря-анестезіолога (1976-1982рр.). З 1982р. працював лікарем-хірургом таракальної хірургії. Він лікар-хірург вищої кваліфікаційної категорії. В 1998р. призначений на посаду

завідувача відділення невідкладної хірургії з операційним блоком. На базі відділення яким керує А.С. Федючек, були виконані перші пересадки серця, печінки, нирки, підшлункової залози, він є одним з провідних фахівців України в галузі хірургії стравоходу. Анатолій Степанович – автор 10 друкованих робіт, член Асоціації хірургів України, почесний співробітник Національного інституту хірургії та трансплантології імені О.О.Шалімова АМН України.

А.С. Федючек народився 01.04.1948р. в с.Трудове Красилівського р-ну, Хмельницької обл. Закінчив місцеву школу, відслужив строкову службу в армії. Тепер загальний медичний стаж 54 роки, з них в інституті 43 роки.

В Наркевицькому центрі ПМСД працюють лікарі сімейної медицини В.М.Марущак і Н.В. Ганущак та Н.В. Кацедан.

Валентина Михайлівна Марущак народилася 06.06.1950р. на Сумщині, село Миропілля. Закінчила 8 класів Рогатинської ЗОШ, вступила в медучилище, а після його закінчення працювала 3 роки лаборантом.

В 1974р. вступає в Івано-Франківський медінститут на лікувальний факультет. Після закінчення інституту йде на роботу в Наркевицьку дільничну лікарню лікарем-терапевтом, де працює і сьогодні.

Загальний трудовий медстаж 54 роки, з них в Наркевицькій лікарні -42. Валентина Михайлівна лікар-терапевт, тепер сімейний лікар, любить медицину, людей, старанно відноситься до лікування хворих, за що всі кого вона лікувала їй щиро вдячні і з великою повагою ставляться до неї.

Ганущак Ніла Василівна народилася 07.04.1968р. в селі Летава Чемеревецького р-ну. Закінчила Летавську ЗОШ працювала санітаркою. В 1987р. вступила в Чернівецький медінститут на факультет лікувальна справа, закінчила в 1994р. В цьому ж році стала працювати в Летавській дільничній

лікарні лікарем-терапевтом. З 2019 р працює в Наркевицькому центрі ПМСД-сімейним лікарем. Ніла Василівна лікар 1 категорії, трудовий стаж 32 роки, має за трудову діяльність багато грамот і подяк.

Сич Людмила Анатоліївна (Ковальчук) вийшла на пенсію по вислугі в 2002 році. На посаду старшої медсестри прийшла в Наркевицьку ПМСД в 2018 році.

Свірщ Галина Михайлівна вийшла на пенсію по віку в 2001 році, на посаду медичного лаборанта прийшла в Наркевицьку ПМСД в 2019 році.

Кацедан Наталія Вікторівна народилася 17.10.1975 року на Черкащині. Закінчила загально-освітню школу в 1992 році і цього ж року вступила в Тернопільський державний медичний інститут на лікувальний факультет, який закінчила в 1999р.

Після закінчення медінституту працює лікарем-педіатром в Хмельницькій міській лікарні з 2000 по 2010 роки.

В 2010 році переїхала в смт. Наркевичі і сьогодні – лікар-педіатр. Обслуговує дітей Наркевицької ОТГ – 16 сіл, віком до 1 року 30 дітей, а всіх до 18 років 800 дітей.

Наталія Вікторівна не на словах, а на ділі розуміє, що діти – наше майбутнє і до виконання своїх обов'язків ставиться досить фахово, серйозно, з любов'ю і великою відповідальністю, своєчасно підвищує свою кваліфікацію.

Батьки завжди вдячні за добросовісне ставлення до роботи, а це для лікаря – найбільша винагорода.

ШВИДКА МЕДИЧНА ДОПОМОГА В СМТ. НАРКЕВИЧІ

Відкрилася в 2008 році і була підпорядкована головним лікарям Волочиська та Наркевичів.

В 2013р. ШМД перейшла в підпорядкування Хмельницького центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, головним лікарем якої є Терещук Олександр Леонідович.

На пункті екстреної медичної допомоги «Наркевичі» працюють досвідчені, відповідальні і віддані своїй справі фахівці. Вони обслуговують 16 сіл Наркевицької ОТГ і в будь-який час доби по наших українських дорогах, вони завжди в стислі строки встигають на виклик хворих – надати професійну допомогу. Люди селища Наркевичі та навколишніх сіл щиро вдячні медпрацівникам швидкої допомоги за їхнє тепле ставлення до хворих, розуміння, фаховість і своєчасність. Їх називають наші рятівники життя.

На пункті ЕМД «Наркевичі» працюють віддані медичній службі такі працівники:

Мазур Тетяна Володимирівна – старший фельдшер,

Дубинчак Володимир Іванович – старший водій

На посаді фельдшерів: І.М.Макорта, О.В.Миндюк, Н.М. Ангелюк і старший фельдшер.

На посаді водіїв: О.І.Лигун, М.Ф.Слободян, М.В.Мисюра і старший водій.

На посаді молодшої медичної сестри працює Н.М. Сидорчук, а з 2011р. по 2015р. вона була на посаді старшого фельдшера. Раніше на посаді фельдшерів працювали: О.М. Багрій, Є.В. Стоян, а водієм – П.В. Губай.

Відгуки про роботу швидкої допомоги та медпрацівника Інни Макорти (дівооче прізвище Нагорна) говорить вірш «Медпрацівник швидкої допомоги» с.89 в книзі «Слово музика, пісня – струни душі народу» В.Кропивницького.

В цьому акровірші віддзеркалюється робота всього колективу медпрацівників ЕМД «Наркевичі».

Інтелігентна, вродлива, працювита,

Надзвичайно щира і талановита,
Надію людям на життя дає і ласку,
А на викликах до хворих творить диво-казку .
Ніжна, добра, всім привітна,
Адже любить свою справу,
Гіппократу лиш підзвітна.
Обожнює людей, працює на славу.
Робот її: душі сповідь,
Натхнення, фаховість, буття,
Адже найбільша цінність світу – це життя.

В обслуговуванні населення ліками задіяні місцеві аптеки, в яких є різний асортимент медпрепаратів для лікування: Аптека №10, вул. Театральна, 4.

Аптека №10 відкрита у 2019р., фармацевт Ірина Кондратюк

Фармацевт за фахом Ірина Анатоліївна Кондратюк, народилася 10.12.1972 року в смт. Наркевичі, закінчила місцеву ЗОШ, після школи Калужське фармацевтичне училище.

З 1992р. і по цей час працює в аптечній мережі м.Хмельницькому 20 років, тепер в смт. Наркевичі.

В іншій Наркевицькій аптеці №117 фармацевтами працюють: О.Т. Галкіна та Н.М. Новіцька – завптекою.

Наш завод

(присвячується Наркевицькому цукровому заводу,
директо Роман Григорович Домбровський)

вірші і музика В.Кропивницького

Темп маршу

Тут лю-ди пра-цю-ють зав-
зя-то, Най-кра-щі у сві-ті жін-ки. Ро-бо-та для них, на-че свя-то, А хлоп-ці у-сі ко-за-
ки! Нар-ке-виць-кий цук-ро-вий за-вод, Ві-до-мий у-сій Ук-ра-ї-ні. Тут
тру-дять-ся дру-ж-ний на-род Прим-но-жу-є сла-ву кра-ї-ни.
се-ли-ща і У-кра-ї-ни! се-ли-ща і У-кра-ї-ни!

Тут люди працюють завзято,
Найкращі у світі жінки.
Робота для них, наче свято,
А хлопці - усі козаки!

Приспів:
Наркевицький цукровий завод,
Відомий усій Україні.
Тут трудиться дружний народ -
Примножує славу країни.
Селища і України!

Їх гордо завжди зустрічає
Знайомі для всіх прохідні,
І кожний працюючий знає:
Сім'я цукроварів одна!

Приспів:

(речитатив під музику заспіву)

Наш завод - перлина краю,
Всі тут працювали:
Діди наші! Батьки наші! -
Славу здобували!
Він тепер в «Астарті-Київ» -
Гарно процвітає:
З кожним роком, жити краще,
Кожний про це знає!

Приспів: - (програш)

Для нас Україна - як мати,
А ми - її доньки й сини.
Уміємо всі працювати,
Ми проти смертей і війни!

Приспів:

НАРКЕВИЦЬКИЙ ЦУКРОВИЙ ЗАВОД

Головний корпус заводу

Керівництво заводу

КОРОТКІ ВІДОМОСТІ ПРО НАРКЕВИЦЬКИЙ ЦУКРОВИЙ ЗАВОД

31 липня 1948 року Радою Міністрів Української РСР видана Постанова №1548 «Про надання земельної ділянки площею 20га для складування обладнання і будівельних матеріалів для початку будівництва цукрового заводу на землях колгоспу ім. Карла Маркса с. Бубнівка Волочиського району Хмельницької області».

Роботи розпочалися у 1948 році та були припинені до 1950 року, бо працівників задіяних на будівництві відрядили на спорудження Городоцького цукрового заводу.

У 1950 році будівництво відновили, де і воно тривало до 1953 року, а монтаж обладнання завершений у жовтні 1955 року.

Завод оснастили обладнанням вітчизняного виробництва, окрім котлів та робочих вузлів ТЕЦ, які були поставлені з Чехословаччини.

Поруч з українцями на будівництві трудилися росіяни, білоруси, поляки, представники інших національностей.

З середини п'ятдесятих на карті району з'явилося селище Наркевичі.

У 1954-1955рр. були запрошені і переведенні з інших цукрових заводів висококваліфіковані інженерно-технічні працівники, а з окружних сіл бажаючі стати працівниками підприємства направлені на навчання та стажування на Хмельницький цукровий завод.

16 жовтня 1955 року – перший рік роботи заводу. Виробництво тривало 80 діб, перероблено 78 642 тонн буряка, вироблено цукру - 9405 тонн, добова переробка складала 971 тонну, вихід цукру – 12,23%.

Завод був розрахований на середньодобову переробку цукрових буряків 1200 тонн і уже в 1956 році, при тривалості виробництва 121 добу, працював з середньодобовою продуктивністю 1249 тонн.

В 1957 році Укргіпроцукор отримав завдання на виготовлення документації на реконструкцію Наркевицького цукрового заводу з доведенням продуктивності до 2500 тонн переробки коренеплодів за добу.

Реконструкція підприємства розпочалася з бурякопереробного та сокоочисного цехів: установлення додаткових апаратів, другої мийки сировини, бурякоелеватора і додаткових бурякорізок.

У 1960 році дифузійна батарея Роберта була замінена на дифузійний апарат безперервної дії фірми «Дунган-Стюарт» англійської поставки. Окрім того, були встановлені преси для віджиму жому, збільшені котли попередньої і основної defeкації. Установлені котли I і II сатурації, оновлена вся фільтраційна станція соку і сиропу на дискові фільтри. Замінені насосний парк на потужніший та центрифуги на БМА. Споруджена друга газова піч. Замінені три парових турбіни загальною потужністю 4500 кВт на одну – 6000 кВт. А в 1973-1974 роках ТЕЦ переведено з кам'яного вугілля на мазут і лише у вересні 2004 року – на газ.

Внаслідок проведених реконструкцій добова переробка збільшилась: до 1649 тонн у 1960 році; до 2488 тонн у 2008 році; до 2101 тонн у 1963 році; до 2350 тонн у 1975 році; до 5515 тонн у 2012 році; до 5800 тонн у 2014 році; до 6000 тонн у 2017 році.

Трьохпродуктова схема дозволила Наркевицькому цукровому заводу переробляти цукор-сирець з 1957 по 1991 рік і виробити 669456 тонн цукру-піску.

У 2008 році в склад засновників Наркевицького цукрового заводу ввійшов новий потужний інвестор – Агропромхолдинг «Астарта-Київ».

Першими кроками нового інвестора стала системна модернізація виробництва, спрямована на збільшення продуктивності переробки та зменшення рівня використання ресурсів.

Інвестиції Агропромхолдингу «Астарта-Київ» в модернізацію виробництва Наркевицького цукрового заводу складають понад 380 млн. гривень.

Зокрема були побудовані та введені в експлуатацію нові потужності: дифузійний апарат, мийне відділення, сушильний комплекс цукру, випарні апарати, центрифуги, вакуумапарати, очисні споруди вод 11-111 категорії, жомосушильний та грануляційний комплекси. На старті будівництво силосу цукру.

Значні кошти інвестор вкладає в охорону праці та захист довкілля.

Тільки протягом 2013-2017рр. в екологічні проекти вкладено понад 26,37млн гривень. Працівники заводу безкоштовно забезпечуються спецодягом, спецвзуттям, засобами індивідуального та колективного захисту. Щороку

проводиться атестація нових робочих місць, виплачується компенсація за роботу в шкідливих умовах праці. Для зменшення впливу шкідливих факторів проводиться автоматизація виробничих процесів.

За вимогами часу впроваджено Корпоративну Інтегровану Систему Менеджменту відповідно до вимог міжнародних стандартів 180 14001:2015, ON8A8 18001:2007 та 180 22000:2005.

2017 рік став рекордним для цукрового заводу. Було перероблено найбільшу кількість цукрових буряків за всю історію - 860 626 тонн, та вироблено 125 856 тонн цукру, з якого 99,4% - продукція 1 категорії.

У 2017 році ТОВ «Наркевицький цукровий завод» у складі Агропромхолдингу «Астарта-Київ» забезпечив робочими місцями 580 чоловік та сплатив податків на суму 18 млн. 183 тис. гривень, майже всі з них залишились у бюджеті Наркевицької об'єднаної територіальної громади.

У 2018 році в рамках корпоративної соціальної відповідальності підприємством був підписаний Меморандум про співпрацю з питань соціально-економічного розвитку (соціального партнерства) з Наркевицькою об'єднаною територіальною громадою. З цього моменту агропромхолдинг фінансує ряд соціальних проектів: поточний ремонт центральної дороги через с. Дзеленці, ремонт та меблювання класів Наркевицької ЗОШ І-ІІІ ступенів і Наркевицького ДНЗ «Сонечко, облаштування медичною технікою кабінетів Комунального некомерційного підприємства «Центр первинної медико-санітарної допомоги Наркевицької селищної ради», ремонт дитячого майданчика, будівництво фонтану та інша благодійність. Велика увага приділяється освітнім проектам. Це «ІТ-освіта у сільській місцевості»: придбання 10 ноутбуків для місцевої школи, навчання учнів та старшого покоління комп'ютерній грамоті. Це проект «Гуманна педагогіка» для вчителів. Це проект «Підйом» та «Громадотворець» для учнів старших класів.

Адміністрація заводу

***Цінності, які об'єднують
нашу команду:***

1. Чесність

2. Фаховість

3. Професійне мислення

***4. Культура виробництва і
праці***

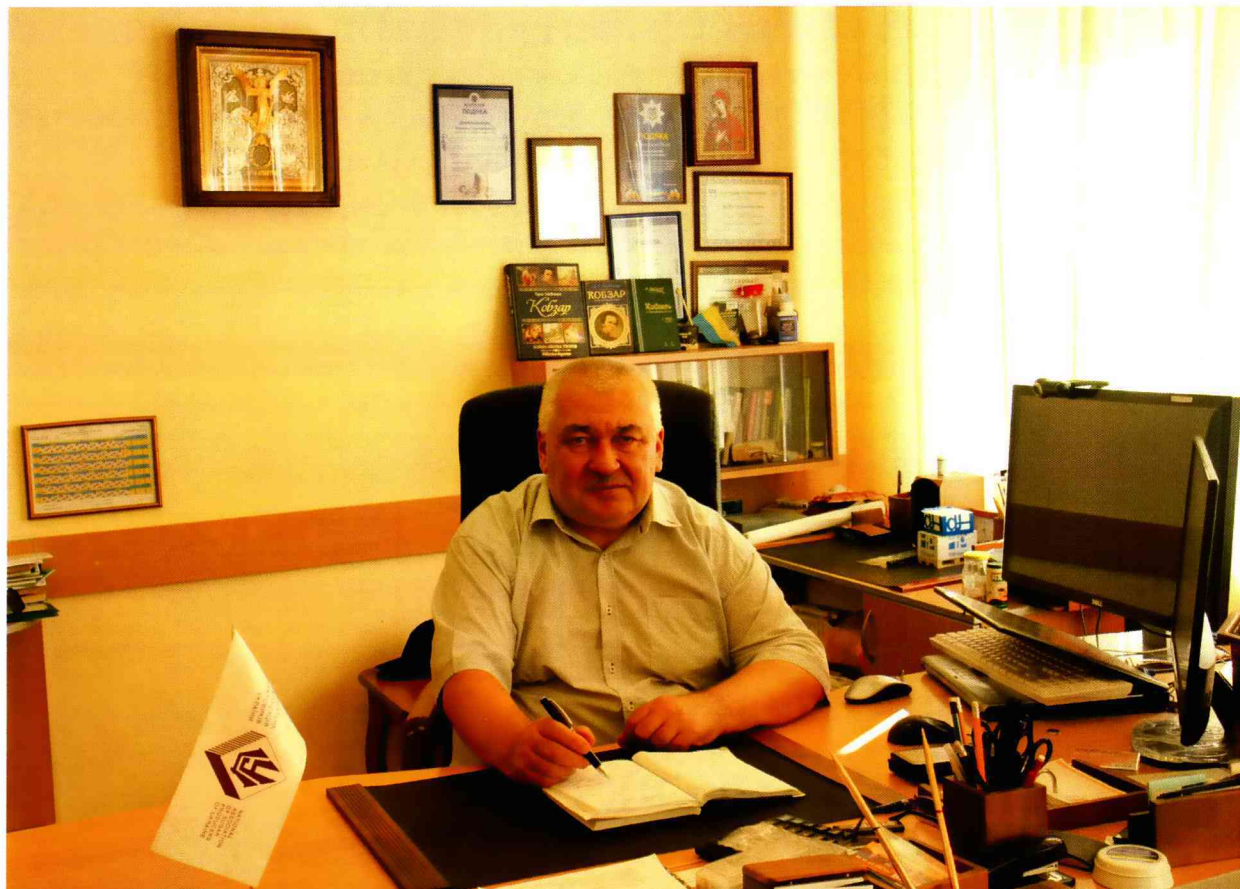
5. Відповідальність

6. Взаємна повага

7. Відкритість

8. Довіра

Роман Григорович Домбровський –
директор Наркевицького цукрового заводу.

Шановні друзі!

Мені дуже приємно, що я маю честь бути причетним до життя та історії Наркевицького цукрового заводу і селища Наркевичі.

За декілька років воно стало мені другою домівкою і я надіюсь, що тут є гарне майбутнє, а ми, наше покоління повинні творити і пам'ятати історію цього прекрасного Подільського краю і селища.

Не так давно, тут був побудований Наркевицький цукровий завод у чистому полі будувалось і селище Наркевичі.

З часів започаткування цукрового виробництва на Україні цукрові заводи були автономні, забезпечені всім необхідним для життя. Тут було все: своє житло, школа і дитячий садочок, а також будинок культури, і своя лікарня. Були торгові магазини і сільська кооперація. Завод був основним утримувачем цього балансу і бюджетоутворюючим підприємством селища, району і України.

Наркевицький цукровий завод збережений і зараз є лідером у цукровій галузі України і агропромхолдингу «Астарта-Київ».

З приходом інвестора у 2008 році «Астарта-Київ» завод отримав друге дихання. Великі інвестиції в розвиток і модернізацію заводу дало змогу виробляти цукор першої категорії, переробляючи цукрові буряки більше шести тисяч тонн на добу, за виробничий сезон 600-800 тис.тн і виробляти більше 100 тис.тн. цукру за виробничий сезон зараз.

Тут трудяться висококваліфіковані спеціалісти з об'єднаної Наркевицької територіальної громади і продовжують традиції та історію.

Я ніколи не мріяв і не думав, що оберу професію цукровара, але так склалося, що вже 35 виробничий сезон я працюю на цукрових заводах.

Народився я 25 березня 1961 року у мальовничому українському селі Швайківці на Тернопільщині Чортківського району на правому березі річки Кічлава. У 1978 році закінчив Пробіжнянську середню школу і вирушив у самостійне життя. У 1979 році закінчив Кілійське мореходне училище, що знаходиться на річці Дунай Одеської області і здобув професію матросамоториста першого класу, але омріяне загранплавання не здійснилося, так, як 24 квітня 1979 року був призваний на дійсну військову службу. Призивався весною з Одеси, а служив на Північному флоті м. Североморськ Мурманської області на флагмані першому авіаносному крейсері «Київ» 3 роки, де пройшов велику школу життя і виживання, зустрічі з великими і знаменитими людьми, офіцерами і командирами різних рангів.

Пройшов три дальні походи, як їх називали три бойові служби в Північному, Атлантичному океані і Середземному морі.

За роки служби пройшов 100 тисяч морських миль і перший раз побачив життя за кордоном, був з дружнім візитом у Югославії, м.Рієка і Сирії, місто Тартус. Після закінчення служби працював на залізній дорозі станції Тернопіль і будівельником-монтажником.

1985 році почалась моя трудова біографія на Крижопільському цукровому заводі. Спочатку було будівництво 40 Вінницького цукрового заводу, а потім і 22 роки роботи. Пройшов шлях від слюсаря 3 розряду ВГМ до директора. Працював на різних посадах, -різальник буряків, майстер ВГМ, нач.зміни, інженер-будівельник, нач.бурякопункта, головний механік, головний теплотехнік. На посаді головного інженера заводу за 10 років була проведена повна реконструкція і модернізація цехів і ділянок з збільшення продуктивності до 8 тисяч тонн переробки буряків на добу.

В 1993 році закінчив Київський Національний університет харчових технологій.

В 2008 році був переведений директором Гайсинського цукрового заводу.

Три роки з 2009 по 2012 роки був директором найбільшого цукрового заводу України – Лохвицького, що на Полтавщині.

З 2012 року по теперішній час очолюю колектив Наркевицького цукрового заводу.

Хочеться подякувати своїм друзям і вчителям, які навчили мене бути цукровиком спеціалістом - це заслужені директора заводів: Ліпінський В'ячеслав Йосипович, Анджієвський Леонід Павлович, Селітбовський Владислав Альбінович, Кондратюк Віктор Никанорович, Панчук Валентин Іванович, Равський Володимир Іванович, Шуригін Анатолій Володимирович, Ярчук Микола Миколайович і багато інших цукровиків

Я радий, що я разом з Вами позитивно творимо історію, сьогодення і майбутнє цукровиків заводу. В мене загальний трудовий стаж 41 рік, а в

цукровій галузі 34. Це є мій трудовий внесок в сьогоденне і майбутнє нашої країни, де я віддаю всі свої знання, вміння, любов і сили в ім'я свого народу України.

Молодість — найкращі роки мого життя.

Моя стихія — моря, океани і різні країни світу
Глибока пам'ять — служба на авіаносному крейсері «Київ».

Авіаносний крейсер «Київ» на якому проходив строкову військову службу юний Роман Домбровський

Гришук Ігор Казимирович – заступник директора з адміністративних питань та логістики.

Народився в селі Сергіївка, закінчив Наркевицьку ЗОШ, а потім Хмельницький технологічний інститут за спеціальністю «Економіка та організація виробництва» і отримав професію інженера-економіста (1990р.).

З 1992 року Ігор Казимирович працює в Наркевицькому цукровому заводі заступника начальника водопідготовки, начальником бурякопереробного цеху, начальником планово-економічного відділу, заступником директора з економіки. Свого часу І.К. Гришук виконував обов'язки генерального директора ТОВ «Цукровий комбінат «Наркевицький» і керував цукровим заводом, а з 2011 року заступник директора.

За зразкову роботу, високий професійний рівень, вагомий особистий внесок у розвиток цукрової промисловості фотопортрет І.Гришука занесений на районну дошку пошани «Слава і гордість Волочиського району».

Василишин Юрій Григорович – головний фахівець залізничної логістики, митного оформлення та сертифікації. Закінчив Наркевицьку школу, Хмельницький економічний університет по спеціальності економіст. В 2019 році закінчив Кам'янець-Подільський аграрний університет, де отримав спеціальність агронома. З 2015 року працює в Наркевицькому цукровому заводі.

Саханова Н.В. – старший бухгалтер

Чепка С.В. – головний технолог

Бочуля Р.Л. – технічний директор

Гришук В.В. – нач. від. кадрів

Малюска З.М. – секретар

Коваль Л.М. – нач. сектору організації
праці та зарплати

Бочуля Руслан Леонідович – технічний директор Наркевицького цукрового заводу. Народився 03.08.1971р. в Городоцькому р-ні на Хмельниччині. Закінчив місцеву ЗОШ, а після школи – Кам'янець-Подільський технікум харчових технологій за фахом інженер-механік. Відслужив строкову службу в армії, після армії працював механіком, головним механіком на цукрових заводах Хмельниччини

Саханова Надія Вікторівна – старший бухгалтер Наркевицького цукрового заводу з 2018 року. Народилася 19.06.1985р. на Івано-Франківщині. Закінчила Задністрянську ЗОШ, потім Івано-Франківський університет за спеціальністю «Облік і аудит». Працювала за фахом у Івано-Франківську.

Гришук Валентина Віталіївна – начальник відділу кадрів Наркевицького цукрового заводу, за професією – бухгалтер. Народилася 05.07.1969р. в смт. Наркевичі. Закінчила місцеву школу, Кам'янець-Подільський технікум харчової промисловості.

Працювала в Дзенецькому СПТУ-37, потім в Наркевицькому цукровому заводі, де працює і сьогодні.

В різні роки на цій посаді працювали: Атаманюк О.О., Форисюк В.О., Чорний М.Д., Неля Якубовська, Олена Чернова.

Коваль Любов Миколаївна народилася 29.11.1969р. Закінчила Наркевицьку ЗОШ, а після школи Хмельницький технологічний інститут. За фахом інженер-економіст, спеціалізація – організація і нормування праці.

Тепер працює в Наркевицькому цукровому заводі за фахом вже 28 років, а по сумісництву – фахівець з соціального партнерства.

Попередниками на цій посаді працювали: Людмила Бельовська, Марія Хом'якова, Наталія Распопова.

Захоплення Любові Миколаївни – мозаїка бісером, викладає різні дивокартини, де є люди, природа та різноманітна архітектура.

Малюска Зоя Марківна народилася 29.06.1967р. на Житомирщині. Закінчила місцеву ЗОШ. Навчалася в Овруцькому училищі зв'язку. Загальний трудовий стаж 35 років, з них у Наркевицькому цукровому заводі 30 років.

Тепер працює секретарем керівника, оператором комп'ютерного набору. Зоя Марківна завжди привітна, усміхнена до людей і відповідальна до роботи.

Чепка Світлана Володимирівна народилася на Деражнянщині Хмельницької області. Закінчила Деражнянську ЗОШ №2 у 1978р., а в 1983р. Київський технологічний інститут харчової промисловості. Працювала на цукрових заводах Хмельниччини інженером-технологом.

З 2012 року – головний технолог Наркевицького цукрового заводу і до сьогодні.

Відділ головного технолога – це інженери-технологи та лаборанти технологічної лабораторії. Основні функції цього відділу – розроблення технологічного режиму, контроль його виконання. Результат – одержання якісної продукції: цукру білого кристалічного, жому гранульованого, меляси. Працівники цього відділу: Чепка С.В. – головний технолог, Сасс Г.М. – інженер з якості, Мельничук О.В. – лаборант (спеціалізи).

Колядова Тетяна Геннадіївна - інженер-технолог (1-а зміна): лаборанти: Ящук Оксана, Кругляк Валентина, Просторна Ганна; Сич Антоніна – кристалізаторщик.

Віннічук Людмила Василівна - інженер-технолог (2-а зміна): лаборанти: Походошук Віра, Якимишина Ірина, Рисіч Людмила; Порпа Катерина – кристалізаторщик.

Тірьохіна Людмила Вікторівна -інженер-технолог (3-я зміна), лаборанти: Музика Валентина, Ямчур Ганна, Процькова Наталія; Макаришина Людмила – кристалізаторщик.

Поліщук Ольга Степанівна – інженер-технолог (4 зміна), головний технолог (2011р.), лаборанти: Іжик Лариса, Литвинюк Ірина, Боярчук Наталя; Чернова Оксана – кристалізаторщик.

В різні роки працювали:

Головні технологи:

Касперська В.О., Кравець Л.М., Мар'єнкова Н. І. (2009р.) Пороло О. М. (2010р.), Поліщук О.С. (2011). Чепка Світлана Володимирівна - головний технолог (2012-2019).

Змінні технологи: Жабіцька А.С., Богуцька Н.С., Грищук Н. В., Богатир О.В. Тимчук Р.В., Сівак Р.М., Миколук Л.В., Беца М.П., Петрук Л.С., Мостенець С.В.

Хіміки-аналітики: Мельничук Ганна, Лісова Людмила.

Обліковці: Грищук В.В., Токар Л.А., Мостенець Н.В.

Лаборанти: Корито Галина, Степасюк Ганна, Гаєвська Галина, Пукас Світлана, Колеснік Валентина, Зданевич Катерина, Сторожук Ольга, Лук'ян Галина, Галиш Мар'яна, Чорномаз Люда, Телиця Луїза, Попова Майя, Лисоконь Міла, Бобіна Наталія, Гарапутчик Флорельда, Олішевська Надія, Барладіна Ніна, Ящук Людмила, Мудрак Людмила, Хом'якова Наталія, Распопова Наталія, Галанова Марія, Серветнік Леоніда, Бабій Галина, Каплан Аделя, Бурбела Лариса, Бондар Людмила, Бельовська Світлана, Терещенко Галина.

Кристалізаторщики: Сідлецька О.А., Збравська Л.М.

Оператори станції фільтрування (різних років): Стрельбіцька Алла, Шатківська Марія, Місяць Людмила, Козловська Неля, Нозловська Зіна, Мануйленко Лілія, Новіцька Антоніна.

Апаратники центрифугування І,ІІ,ІІІ продукту (різних років): Пасічник Ірина, Івасюк Олена, Барабаш Ніна, Терп'як Луїза (1991-2013 роки роботи), Лисок Ніна (1998-2003 роки роботи), Красуцька Галина (1990-2006 роки роботи), Кузьмова Любов (з 1996р), Москолюк Любов (1995-2010 роки роботи), Хижинська Емілія, Хижинська Зіна, Дзивульська Марія (1991-2013 роки роботи).

Походошук Сергій Петрович з 2010 року заступник директора по сировині Наркевицького цукрового заводу. Народився 26.11.1973р. в смт Наркевичі. Закінчив місцеву школу, Дзеленецьке СПТУ-37, відслужив строкову службу в армії.

Отримав середньо-спеціальну освіту в Кам'янець-Подільському коледжі, спеціальність «Агрономія». Працював за фахом на Хмельниччині, тепер в Наркевицькому цукровому заводі.

Основний вид діяльності: забезпечення цукровою сировиною. Робота з господарствами зони бурякосіяння, організація та вирощування буряків, перевезення, приймання, зберігання та передача в переробку.

У підпорядкуванні: бурякопункт, сировинна лабораторія та автотранспортний цех.

Бельовський Олександр Володимирович – головний інженер Наркевицького цукрового заводу. Народився 26.06.1973р. в смт Наркевичі. Закінчив місцеву ЗОШ і вступив на навчання в Сумський державний університет на факультет автоматизації виробництва. Професія – інженер-фізик.

Відслужив строкову службу в армії.

Олександр Володимирович перекваліфікувався в Київському університеті харчових технологій і отримав другу професію – інженер-теплотехнік. Стаж роботи 29 років.

Його відповідальність: зовнішні споруди, водопостачання та водовідведення, капітальне будівництво, поточний ремонт будівель та споруд і вся технічна робота заводу.

Макушак Станіслав Аркадійович – начальник електроцеху з 1997 року, головний енергетик. Народився 15.11.1961р. Закінчив Наркевицьку ЗОШ, хмельницьке ПТУ, по професії – токар по металу.

Відслужив строкову службу в армії, а в 1982р. пішов на роботу в Наркевицький цукровий завод у відділ механіка.

У 1983р. по направленню з заводу навчався в Київському інституті харчової промисловості по професії інженер-електрик.

Після закінчення інституту у 1988р. працював змінним інженером до 1991р.

З 1991р по 1997р. – заступник начальника електроцеху, а в 1997р. – його начальник.

Головне завдання електроцеху – забезпечення електроенергією заводу.

Його попередник – Касперський Вілен Францевич, який досить тривалий період часу працював головним енергетиком.

Шевчук Віталій Вікторович – начальник цеху КВПіА з 2018р. Народився 29.11.1980р., закінчив місцеву ЗОШ і Київський університет харчових технологій за спеціальністю «Комп'ютерно-інтегровані виробництва», а в 2005р. здобув кваліфікацію магістра.

З 2003р. працює у Наркевицькому цукровому заводі на інженерних посадах.

Поруч з Віталієм Шевчуком працює інженером **Петрук Вадим Васильович**, який здобув вищу освіту в Тернопільському національному технічному університеті ім. І.Пулюя за спеціальністю «Інженер-конструктор приладів».

Інженер комп'ютерних систем – **Янушкевич Володимир Олександрович**.

Попередники цеху КВПіА: Шевчук В.Б., Коротков О.А., Сапожнік П.Т., Мацишин В.С.

Місяць Анатолій Андрійович – начальник цеху механізації з 2013р.

Народився 10.06.1985р. Закінчив Наркевицьку ЗОШ, а після школи Кам'янець-Подільський державний аграрний університет, агрономічний факультет (2007р.). Працював за фахом на Хмельниччині.

Задання цеху механізації – технічне обслуговування потреб цукрового заводу, особливо в ремонтний період. Виконання робіт здійснюється на щоденне замовлення адміністрації заводу. Основна маса працівників – водії.

В цеху є:

- 40 одиниць техніки;
- 60 працівників в сезон цукроваріння;
- 35 працівників в ремонтний період;
- 2 зварювальники;
- 1 токарь.

Попередні роки на посаді начальника цеху довгий період часу і успішно працював Серветник Іван Миколайович.

Богомазюк Сергій Олександрович – інженер експлуатації машино-тракторного парку. Закінчив місцеву ЗОШ у 2006р., пізніше Хмельницьке ПТУ №11, за фахом – слюсар з ремонту автомобілів.

У 2010р. закінчив Кам'янець-Подільський сільськогосподарський технікум. За фахом – інженер-механік.

Блазунь Валерій Леонідович – майстер цеху водопостачання та водовідведення Наркевицького цукрового заводу з 2011р. Закінчив Шмирківську ЗОШ, потім Кам'янець-Подільський сільськогосподарський технікум, факультет ветеринарної медицини, відслужив строкову службу в армії.

Головне завдання цеху – безперебійне забезпечення цукрового заводу водами першої та другої категорії та технічною. В ремонтний період – забезпечення технічною водою котельні, ремонтні роботи обладнання, споруд цеху, підготовка карт (полів фільтрації для виробництва).

Попередник – Поплавський Петро Станіславович.

Вороністий Олександр Васильович – начальник відділу закупівель та постачання ТОВ «Наркевицький цукровий завод». Народився 07.06.1978р. Закінчив Наркевицьку ЗОШ, а після школи – Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут, економічний факультет.

Після інституту працював в с.Юхимівці інженером-механіком.

У 2002р. перейшов на роботу в Наркевицький цукровий завод у відділ закупівель та постачання.

Олександр Васильович в шкільні роки навчався в музичній школі, яку успішно закінчив. Приймає участь в художній самодіяльності, виступає з сольними номерами та співає в ансамблях.

Врівноважений, стриманий, щирий, усміхнений, доброзичливий, люблячий батько і чоловік.

Поруч з Олександром Вороністим працює фахівець із закупівель **Трач Вікторія Олександрівна**.

Степасюк Віктор Леонідович – народився 23.07.1966р. в смт Наркевичі. Закінчив місцеву ЗОШ, потім Кам'янець-Подільське ПТУ по професії електрика. Відслужив строкову службу в армії. Працював в Наркевицькому цукровому заводі в цеху КВПіА. Закінчив Вінницький технікум харчової промисловості по професії технік-електрик. Тепер в заводі – завідувач ремонтно-механічної майстерні

Шапінко Світлана Ярославівна – медсестра Наркевицького цукрового заводу. Народилася на Тернопільщині, закінчила місцеву ЗОШ і Кременецьке медучилище.

З 2012 року працює в Наркевицькому цукровому заводі, надає первинну медичну допомогу, поповнює медаптечки і контролює їх вміст відповідно до преїскуранту, вимірює тиск, температуру працівників, робить уколи, тощо.

Пуск Наркевицький цукрового заводу у 2019 році

Вас вітає "Астарта - Київ"

До Духовного – через Земне. Розвиваючи потенціал землі, підвищуємо добробут людей,
стверджуємо вічні цінності та будуємо високодуховне суспільство

Ванчик Віктор Петрович
генеральний директор ТОВ фірма "Астарта-Київ"

МІ – великий вітчизняний агропромисловий холдинг

Наша діяльність:

- вирощування буряку, зернових і олійних культур;
- виробництво високоякісного цукру та сучасної продукції (меласа та сухий гранулований жом);
- виробництво молока та м'яса

Наші орієнтири: цінності

- Прагнути неможливого, щоб досягти ідеального
- Працювати єдиною командою, у якій кожний – професіонал
- Розвивати найкращі традиції ділового партнерства. Будувати довгострокові відносини з клієнтами
- Піклуватися про світ навколо нас та створювати користь для суспільства
- Мислити прогресивно, працювати на перспективу, бути інноваційними та унікальними

Домбровський Роман Григорович
Директор Наркевицького цукрового заводу

В 2008 році в склад засновників Наркевицького цукрового заводу ввійшов новий потужний інвестор – Агропромхолдинг "Астарта-Київ"

Першими кроками нового інвестора стала системна модернізація виробництва, направлена на збільшення продуктивності переробки та зменшення рівня використання ресурсів

На заводі працює – 533 чол.

Значні кошти вкладаються в охорону праці та захист довкілля.

Реконструкція заводу дала йому нове життя. Сьогодні продуктивність добової переробки цукрового буряка складає 15800 тонн

2009 рік – початок нашої історії: засновано ТОВ "Волочиск-агро"

Напрямок цих п'яти років відображає значне розширення Товариства за рахунок придбання нових підприємств та збільшення землі в оренді

Всього: землі – 43 538 га

Наші виробничі підприємства:

- ВП Аф "Щасливецький"
- ВП Аф "Агромета"
- ВП Аф "Ніва"
- ВП Аф "Агро-Надра"
- ВП Аф "Ранок"
- ВП Аф "Червона Зірка"
- ВП Аф "Ніва-Агро-К"
- ВП Аф "Хлібороб"
- ВП Аф "Галичанка"
- ВП Аф "Світ Поділля"
- ВП Аф "Живчик"
- ВП Аф "Оріана 2008"
- ВП Аф "Жерданське"
- ВП Аф "Рідний край"
- ВП Аф "Варовичине"
- ВП Аф "Вікторія"
- ВП Аф "Надія"
- ВП Аф "Мрія"
- ВП Аф ім. Островського
- ВП Аф "Мир"
- ВП "Вітовецький елеватор"
- ВП "Наркевицький цукровий завод"

ПРАЦІВНИКИ ЦЕХІВ НАРКЕВИЦЬКОГО ЦУКРОВОГО ЗАВОДУ В ПЕРІОД ВИРОБНИЦТВА 2019р.

Начальники змін: Сич П.П., Степасюк В.Л., Коваль Ю.Ю., Бочуля Р.Л.

Інженери-технологи: Колядова Т.Г., Віннічук Л.В., Музика В.В., Поліщук О.С.

Сокоочисний та бурякопереробний цех

Продуктовий цех

Ремонтно-механічний цех

Газовапняковий цех

Електроцех

КВПіА

ТЕЦ

Технологічна служба

Водопостачання і водовідведення

Жомосушильний та грануляційний цех

Рембудцех

Сировинна лабораторія

Призаводський бурякопункт

Цукровий склад

Цех механізації

Залізничний цех

НАРКЕВИЦЬКИЙ ЦУКРОВИЙ ЗАВОД В МИНУЛІ РОКИ

Мороз Сергій Михайлович – директор Наркевицького цукрового заводу, який працював на цій посаді після Анатолія Захаровича Вороніна з 1964 по 1981 роки.

До 1961 року Сергій Мороз працював на різних керівних посадах в цукровій галузі. Мав вищу освіту, був культурною та відповідальною людиною.

У Наркевицькому цукровому заводі була велика кількість проблем, які він разом з інженерно-технічним персоналом успішно вирішували, адже тоді на утриманні заводу було і селище Наркевичі з усією своєю інфраструктурою (дитячий садочок, будинок культури, житловий фонд) були на повному утриманні заводу. Дієво допомагали загальноосвітній школі, лікарні, музичній школі, ремонтували дороги, вулиці.

Поруч з ним на керівних посадах працювали Сапожнік П.Т., Атаманюк О.О., Заблоцький К.А., Ковальський Б.І., Гула М.В, Кочупінда С.М., Джалун І.В., Форисюк В.О., Павлов О.І., Свідницький О.А., Жабіцький В.А. та інші.

Загальний трудовий стаж Сергія Михайловича в цукровій галузі 59 років, а його дружини Олени Іванівни – 54 роки.

До Великої Вітчизняної війни на Наркевицький бурякпункт цукрові буряки доставлялись із полів колективних господарств гужовим транспортом (підводами). Погрузка на вози і вигрузка проводилась вручну, ніяких погрузочно - розгрузочних механізмів небуло.

Всі прийняті цукрові буряки відправляли критими вагонами (20т) на цукрові заводи. Погрузка у вагони проводилась вручну плетеними із лози корзинами (носілками). Корзину по трапу два чоловіки заносили у вагон, викидали і швидко повертались назад. Вагон під погрузкою повинен бути певний час, за простой вагона понад норму - платили штраф. Місце бурякпункту було між ґрунтовою дорогою і залізницею – це ширина, а довжина – від залізничного складу шпал до першого Юхимівського кладовища /до садиб залізничників/.

Вони починали в нас

Гришук Броніслав Антонович народився 1 квітня 1940 року в с. Сергіївці. Після закінчення десятирічки працював помічником кочегара ТЕЦ Наркевицького цукрозаводу, вестонщиком, баяністом заводського Будинку культури. 1959-1962 рр. служив в армії, потім навчався на факультеті журналістики Львівського університету, працював у редакціях газет на Львівщині, а з 1972 року - в Хмельницькому. Був головою обласної організації Спілки письменників України/1980-1986/ Нині - редактор обласної газети „Подільські вісті”. Автор 15 книжок /повісті, романи, краєзнавчі нариси. Його книжки і окремі твори друкувалися в Києві, Львові, Москві, Ташкенті, Тбілісі, Мінську, а також у Словаччині. Член спілки журналістів, член Спілки письменників України.

СТРИХАРЧУК ДМИТРО КАЛИНОВИЧ ще хлопчиною почав працювати на заводі. З 24 вересня 1955 року, коли вперше був пропущений новозбудований завод став працювати мотористом. Але любов до складної і точної техніки вабила його і вже в 1959 році він працює електромонтером. Як одного із кращих виробничників адміністрація заводу в 1961 році направляє за кошти заводу на навчання в Київський політехнічний інститут. Після закінчення інституту Дмитро Калиновича переводять на Хмельницький цукровий завод інженером. Згодом його обирають директором заводу.

ПОХОДОШУК ВІКЕНТІЙ АНДРІЙОВИЧ після служби в Армії трудову діяльність почав з 1958 року підземним слюсарем на Донбасі, де одночасно заочно вчився в Макіївському гірничому технікумі. З 1962 року почав працювати електромонтером головного щита управління Наркевицького цукрозаводу. В 1963 році поступає заочно в Український поліграфічний інститут, згодом переводиться в Київський технологічний інститут харчової промисловості і закінчує його в 1971 році. В 1966 році був на посаді чергового інженера ТЕЦ. З 1970 року начальник зміни. В 1973 році переводиться на новозбудований Теофіпольський цукрозавод головним механіком. В 1979 році - головний інженер, а з 1982 року - директор заводу.

ЖАБІЦЬКИЙ ВАЛЕНТИН АНАТОЛІЙОВИЧ після закінчення Львівського технікуму харчової промисловості з 1960 року працює зміним хіміком Красилівського цукрозаводу. Після закінчення Київського технологічного інституту харчової промисловості 1969 року направляється на ч. зміни в Горохівський ц.з. Львівської області, згодом там стає зам. головного інженера. З 20 червня по 1 жовтня 1974 року тимчасово виконуючий обов'язки зам. головного інженера Наркевицького ц.заводу. З 1 жовтня 1974 року по 5 червня 1987 року головним інженером. Нині - директор Кам'янець-Подільського цукрового заводу.

Третім директором в Наркевицькому цукровому заводі працював **Ярчук Микола Миколайович** з 1981 по 2004 роки.

Крім вищезгаданого за Миколу Миколайовича Ярчука слід звернути увагу, що за період його роботи директором заводу було створено і успішно функціонувало допоміжне виробництво, до якого входило мініцех по переробці молока, мініхлібопекарня, млин, підсобне господарство.

Заступником директора був Басистюк Володимир Тимофійович з 1992р., який мав вищу освіту. Раніше працював головним зоотехніком в с.Поляни Волочиського району.

В.Басистюк був відповідальний за роботу допоміжного виробництва.

Мініцех по переробці молока.

Продуктивність цеху 3 тонни за добу. Перша продукція 05.09.1996р. Асортимент продукції: молоко пастеризоване, масло селянське, вершки пастеризовані, сир знежирений, молоко знежирене, пахта (використовувалась підсобним господарством заводу).

Працівники по переробці молока: Ганна Ржаннікова, Катерина Кузьменко, Тетяна Бриксіна.

Мініхлібопекарня

Перша її продукція була 08.05.1996р. Продуктивність за добу 600 буханок хліба і 100 булочок. Реалізація через склад-магазин Наркевицького цукрового заводу.

Працівники хлібопекарні: Галина Герасімова, Тетяна Візовська, Ольга Баранова, Тетяна Сич, Марія Лигун, Людмила Герасимчук.

Млин.

Могилів-Подільська мельниця вальцева АВМ-7.

Продуктивність 7тонн зерна за добу.

Перша продукція 18.05.1993р.

Послугами користувалося населення у відведені дні. Вартість помолу за 1центнер – 2 грн 50коп.

Працівники: Федір Глов'юк, Володимир Візовський

ПІДСОБНЕ ГОСПОДАРСТВО

Відгодівельний пункт ВРХ та молодняка на 170 голів.

Працівники пункту ВРХ: Суєцький Микола, Редик Олександр, Литвинюк Микола, Леськов Олександр, Антон Зданевич, Леонід Лемешко, Михайло Шевчук, Микола Михальчук

Пункт по відгодівлі свиней на 70 голів.

Працівники: Гальміз Володимир, Вербицький Йосип.

Жомосушка та цех гранульованого жому.

Начальник цеху – Трач Борис Павлович.

Майстер цеху – Величко Леонід Ананійович.

Бухгалтером допоміжних цехів і підсобного господарства працювала **Терп'як Світлана Федорівна.**

Зеленко Ігор Семенович народився в селі Бубнівка 02.02.1947 року. Закінчив Наркевицьку ЗОШ, відслужив строкову службу в армії, закінчив Київський технологічний інститут харчової промисловості у 1972р.

Працював змінним інженером Наркевицького цукрового заводу. З 1979р. – інженер по техніці безпеки цього ж заводу, а з 1985р. – заступник головного інженера. З 1988 по 2006 роки – головний інженер.

Вони залишили позитивний слід в цукровому заводі і селищі Наркевичі:

- Красніцький Володимир Федорович – головний механік заводу;
- Буслович Петро Іванович – начальник сокоочисного цеху;
- Музика Віктор Іванович – начальник залізничного цеху;
- Олійник Олександр Володимирович – заступник директора по сировині, головний агроном;
- Шевчук Віктор Броніславович – завідувач лабораторією КВПіА;
- Поплавський Петро Станіславович – начальник цеху водопідготовки;
- Богомазюк Анатолій Васильович – начальник продуктового цеху;
- Касперський Вілен Францевич – начальник електроцеху з 1967 по 1996 роки, головний енергетик;
- Касперська Валентина Олексіївна – головний технолог з 1979 по 1993 роки;
- Бельовська Людмила Кіндратівна – інженер-нормувальник з 1994 року до виходу на пенсію;
- Серветник Іван Миколайович – начальник машинотракторного парку з 1966 до виходу на пенсію;
- Свідницька Таїса Олександрівна – завідувача дитячим садочком з 1965 по 1982 роки;
- Киданчук Іван Федорович – начальник планово-економічного відділу Наркевицького цукрового заводу;
- Шепельський Йосип Марцельович – начальник ТЕЦ;
- Заблоцький Костянтин Аполінарович – головний бухгалтер Наркевицького цукрового заводу;
- Пасічник Людмила Іванівна – секретар селищної ради до 1987р;
- Атаманюк Олександра Олександрівна – начальник відділу кадрів, голова профкому Наркевицького цукрового заводу;
- Ковальський Борис Іванович – голова профкому цукрового заводу;
- Омельчишин Кіндрат Давидович – головний агроном заводу;
- Павлюк Микола Іванович – завідувач механічною майстернею заводу;
- Павлюк Олена Григорівна – начальник планово-економічного відділу;
- Крикливий Анатолій Пилипович – начальник зміни ТЕЦ;
- Криклива Ганна Пантелеймонівна – начальник зміни;
- Кравець Петро Олексійович – начальник будівництва;
- Кравець Лідія Михайлівна – головний технолог заводу;
- Форисюк Володимир Онуфрійович – начальник відділу кадрів;
- Джалун Іван Васильович – голова профкому заводу, директор цегельного заводу;

- Коротков Олег Анатолійович – заступник головного інженера заводу;
- Мостинець Надія Василівна – завідувач сировинною лабораторією;
- Ярош Дмитро Адамович – заступник головного механіка;
- Паліюк Павло Кирилович – працівник цеху механізації;
- Кукуруза Василь Калістратович – працівник механічної майстерні;
- Герапутчик Володимир Іванович – працівник механічної майстерні;
- Ціхоцький Гнат Павлович – завідувач бурякопунктом;
- Жабіцький Валентин Анатолійович – головний інженер;
- Жабіцька Алла Сергіївна – завідувач лабораторією;
- Збаравський Володимир – майстер по ремонту обчислювальної техніки;
- Поперечний Петро Олександрович – завідувач бурякопунктом, селищний голова;
- Маршал Борис – цех механізації;
- Терп'як Петро Михайлович – працівник продуктового цеху;
- Вингородський Борис Броніславович – заступник начальника електроцеху;

Керівники ТЕЦ: В.Т. Олійник, С.Т. Міщенко, Г.М. Босанюк, В.С. Боярчук, Борис Віннічук.

Зварювальники: Іван Чернов, Дмитро Мусієнко, Іван Кравчишин, Василь Мілітовський, Олександр Прокопович, Віктор Євтушенко, Григорій Лемешко.

Майстер по пошиву одягу – Микола Белінський.

Майстер-перукар – Іван Жиганов;

Художники – Микола Збаравський, Василь Мазурок, Сергій Лепікаш;

Радіотелемайстер – Костя Лисюк – відомий у всій окрузі і досить гарний музикант на баяні і на гітарі. Він обслуговував всіх жителів селища Наркевичі та навколишніх сіл по ремонту радіо і телеапаратури.

Майстри фотографії: Віктор Мельник, Володимир Король.

Майстри по дереву – Мар'ян Мисловський, Петро Ніщун, Тимчук Сергій, Микола Григор'єв, Григорій Німчик, Микола Банашко.

Їм присвоєно звання «Майстер – Золоті руки»: Гуменюку Івану Васильовичу – бригадиру електриків, Колодію Степану Андрійовичу – бригадиру котельників, Яцишину Сергію Івановичу – майстру електроцеху.

Всі з Наркевицького цукрового заводу і занесені в районну книгу «Трудової Слави».

СПОГАДИ ПРАЦІВНИКІВ НАРКЕВИЦЬКОГО ЦУКРОВОГО ЗАВОДУ

Спогади начальника ТЕЦ Боярчука Василя Степановича

В план розвитку цукрової промисловості було закладено будівництво цукрового заводу в бувшому Чорно-Острівському районі на території Юхимовецької сільської Ради. Місце вибрали так, щоб було близько до залізничної колії та й в природній улоговині створити штучну водойму. Одночасно з будівництвом головного корпусу заводу будували вапняково-випалювальну піч, теплоелектроцентрально (ТЕЦ).

З національного підприємства ЧКД Дукла-Чехословаччина було поставлено парові котли «Інвеста» паропроодуктивністю 20 тонн пари на годину і тиском 39гс,см² . перший котел був змонтований із всім допоміжним устаткуванням уже на кінець 1954 року, в тому ж році було змонтовано живильне відділення з двома турбонасосами та електронасосом, на слідуючий рік було змонтовано ще два парові котли , також турбінний зал з двома турбогенераторами фірми «Юкстрем» потужність по 1500 кВт кожен. В 1956 році розпочали і в 1958 році закінчили будівництво четвертого парового котла з розрахунку на те, що потужність заводу буде збільшуватись. До 1960 року було ще придбано один турбогенератор англійської фірми «Браш» потужністю 1500 кВт і в тому ж 1960 році було змонтовано п'ятий паровий котел ТС-20/39У виготовленого Белгородським котельним заводом.

Всі парові котли працювали на вугіллі, обслуговуючого персоналу на зміні в ТЕЦ було в три рази більше ніж сьогодні. З часом почали окремі дільниці механізовувати, почали автоматизовувати окремі процеси, а тому зменшувався обслуговуючий персонал.

В 1973 році ТЕЦ було реконструйовано в зв'язку з переведенням на спалювання мазуту, в 1969 році було встановлено більш потужний турбогенератор польської фірми «Замех» Р-6/3,5; демонтувавши три малопотужні турбогенератори. Побудоване мазутне господарство із мазутонасосними станціями, трьома резервуарами для зберігання 9 тисяч тонн мазуту. Для забезпечення теплом селища було побудовано опалювальну котельню з двома паровими котлами ДКВР-13 /Е-4. В даний час ТЕЦ має потужність (парову), що може забезпечити роботу «трьохтисячного» цукрового заводу. За період роботи ТЕЦ змінилось багато керівників ТЕЦ. Першим начальником ТЕЦ був Олійник Василь Тарасович, начальник ТЕЦ Босанюк Георгій Михайлович був висунутий на посаду директора Красилівського цукрового заводу, Міщенко Сергій Пилипович з групою спеціалістів їздив на наладку ТЕЦ та навчання кадрів на Кубу, довгий час працює головним теплоенергетиком асоціації «Хмельницькцукор».

Спогади начальника зміни №1 1989-1993р
Петрука Володимира Петровича.

Працювати мені довелося на Наркевицькому цукровому заводі в складі третього покоління, якщо рахувати початок роботи заводу 1955 рік і період роботи не менше 20 років. Працювати на завод я прийшов в кінці 80-их. Директором тоді працював Ярчук Микола Миколайович: людина дуже достойна, прогресивна з передовими поглядами на організацію праці, на впровадження нового передового технологічного обладнання. При ньому почалася масштабна реконструкції нашого заводу: заміна дифузійного апарату на ДС-12 польського виробництва, заміна сушильного комплексу цукру на аналогічний також польського виробництва, заміни обладнання сокоочисного цеху (відстійники на ФІЛСи). Головним інженером тоді був Зеленко Ігор Семенович. Саме він був технічним керівником технічного переоснащення заводу кінця 90-х, початку 2000 років, саме він був моїм прямим керівником. Скажу відверто: мені було комфортно працювати під його керівництвом. З ностальгією згадую перші трудові будні в якості начальника зміни (змінного інженера) або, як тоді говорили, «нічного директора». В якості наставника на перші 5 змін керівництво поставило заступника головного інженера Бобіна Віктора Михайловича, якого я з вдячністю згадую все життя. Він мені показав перші «ази» моєї майбутньої роботи.

В той час наша зміна (зміна №1- в минулому змінним інженером була головний технолог Касперська Валентина Олексіївна) вважалася найкращою: займала перші місця в соціалістичному змаганні. Хотів би поіменно згадати працівників зміни: оператор мийного відділення – Москалюк Міла, ст. різальник буряків – Овчар Володимир Іванович, помічник різальника Форисюк Олександр, оператор дифузійного апарату Івасюк Володимир Кирилович, оператор станції дефекосатурації Телиця Людмила, оператори стації фільтрації: Новіцька Антоніна, Макогон Галина та Пернікова Віра Мартинівна, оператор станції випарування (випарка) Музика Іван Григорович, апаратники варки утфелю 1-го продукту Сидорчук Микола, 2,3-го продукту Величко Надія, центрофугувальниці утфелю 1-го продукту: Пасічник Ірина Дмитрівна та Бомазюк Євгенія, 2,3-го продукту Мельничук Марія, оператор сушильного відділення Михальчук Олександра. Слід згадати чергових по відповідних службах заводу: відділ головного механіка: Бурбела Іван та Коваль Юрій, служба електроцеху: Богомазюк Анатолій та Запорожець Микола, служба КВПіА Степасюк Віктор, черговий слюсар продуктового цеху Заболотний Володимир Іванович.

З великою вдячністю згадую свого першого колегу –змінного інженера-технолога Сівак Раїсу Миколаївну та змінного інженера-теплотехніка Лепікаш Любов Анатоліївну та Поплавську Людмилу Петрівну.

Багато із названих мною уже відійшли, але є і такі, які працюють до сих пір, добившись своєю працею та знаннями відповідних успіхів у роботі.

ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРАЦІВНИКІВ НАРКЕВИЦЬКОГО ЦУКРОВОГО ЗАВОДУ ТА ЖИТЕЛІВ СМТ НАРКЕВИЧІ В СТАТТЯХ ВІКТОРА БУЯЛЬСЬКОГО

Буяльський Віктор Едуардович

Володимир та Віктор Буяльські

Прекрасна Людина, трудівник, друг, товариш, син, брат, батько, житель селища Наркевичі, якого всі добре знають і поважають.

Я його бачу такою особистістю: обдарований, творчий, працьовитий, відповідальний, чесний і талановитий. Закоханий в журналістику, людей, сім'ю, роботу. І тому щоденно має – турботу і заботу.

Віктор Едуардович коротко розповідає про свої дитячі та юнацькі роки, життєвий та творчий шлях. Який був у нього: веселий і сумний, прекрасний і тернистий. Але він його поважає і цінує, бо це його рідний шлях, який визначений йому Богом, батьками, рідними, людьми, де він народився, ріс, виховувався, де з материнським молоком, батьківською ласкою і мудрістю виростав, вчився, виховувався і формувався Людиною

Володимир Кривницький

Віктор народився в серпні 1946 року в селі Кушівка, яке розкинулося в одному з мальовничих куточків нашого Подільського краю, на витоках нашої славної річки Південний Буг.

Народився в простій селянській родині. Батьки Едуард і Марія були з багатодітних родин і зазнали всіх «переваг» радянського ладу, а саме – голодомори, репресії і Другу світову війну.

Так мати з 14 років була змушена важко працювати, щоб підняти двох молодших її братів, яких потім забрала війна.

Батько повернувся з війни інвалідом, з численними орденами та медалями і зраненою душею і тілом. То ж на нашу долю з братом випало багато труднощів, адже з малих літ змушені були допомагати батькам.

Я з дитинства знаю, що таке праця. Спочатку пас худобу, треба було заробити кошти на купівлю кортового костюма (х/б) до школи, кіньми боронували (закривали вологу), косили зернові на кінських косарках, звозили снопи і подавали на молотарку, допомагав мамі на обробітку буряків і їх ручного збирання. В мішках возили збіжжя на хлібоприймальний пункт, повністю був задіяний на присадибній ділянці, виконували різні роботи.

Ось так пройшли мої дитячі роки в рідному селі.

Закінчив восьмирічну місцеву школу, а потім Купільську СШ, зразу після середньої школи поїхав в тодішнє місто Жданів де півроку працював слюсарем-висотником. Закінчив курси водіїв в автоклубі ДТСАФ і був призваний в Армію. Військову службу проходив в м. Смоленськ. Після закінчення служби працював водієм в колгоспі «Богдана Хмельницького» с. Чернява.

Навчався в м. Львів по спеціальності – майстер по ремонту радіотелеапаратури. Після закінчення навчання у Львові працював у Волочиському телеателъе, а потім в філії смт. Ясне.

Тут знайшов свою долю і одружився на медичній сестрі дільничної лікарні – Валентині Кінзерській, народили, виховали і дали освіту двом нашим дітям – Олександрю і Наталії.

Перейшов працювати в Наркевицький цукровий завод в цех КВПіА, потім 21 рік до пенсії працював начальником постачання Наркевицького цукрозаводу.

Ніколи не стояв осторонь від життя громади і селища. І одним із моїх захоплень була журналістика, адже, ще з шкільних років активно дописував до газет «Подільські вісті», «Зоря» за що неодноразово на «День Преси» був відзначений грамотами і нагородами. Навіть під час служби в Армії дописував до газет «Красный воин» за що отримував грамоти, нагороди і грошові премії від командування МВО.

В Наркевицькому цукровому заводі був редактором стінгазети «Цукровик», був членом ДНД, обраним головою товариського суду, головою Ради Трудового колективу, а потім Головою спостережної ради заводу.

На загальних зборах профспілки заводу і профспілки. Особливо теплі спогади про роботу в цеху КВПіА, де ми згуртовано і з радістю впроваджували у виробництво багато раціоналізаторських пропозицій і новацій.

Я гордий тим, що працював поруч з такими товаришами, як Павлюк М.І., Поліщук П.П., Гуменюк І.В., Коротков О.А., Карелов В.О., Шевчук В.Б., Чернов І.І., Мусієнко Д.В., Кравчишин І.І., Макушак С.А. і багато інших.

І ось з 2005 року я на пенсії, і з висоти прожитих років впевнений, що прожив життя гідно, був корисний суспільству, і є патріотом незалежної України.

Внесок ветерана

Тягне прохолодою, усе довкіл покрите памороззю. Однак на серці в Григорія Андрійовича Немодрука затишно і хороше. Робочий день був, як завжди, насиченим, продуктивним, над головою мирне небо.

Не любить згадувати ветеран воєнне лихоліття. Нелегко доводилося. Але він наполегливо йшов до Перемоги. Бої закінчив у Берліні. Нагороджений орденом Червоної Зірки.

Потім – мирна праця. Вже 29 років трудиться Григорій Андрійович на Наркевицькому цукровому заводі. Монтує найскладніше устаткування. А цю роботу, як правило, довіряють тільки найумілішим, найдосвідченішим.

Відповідно й шанують у колективі. Його нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора. Не злічити подяк. Портрет передовика 12 разів було вміщено на заводській Дошці пошани.

У Григорія Андрійовича широке коло обов'язків. А ще наставник щедро передає багатий виробничий і життєвий досвід молодій зміні.

В. Буяльський.

Завжди з людьми

Задумливо дивився юнак на вічнозелені карельські сосни, на неповторну красу карельських озер, а думка була там, далеко, на Поділлі, в рідному Ясному, на цукровому заводі. Швидко збігли два роки військової служби. І ось він дома. На другий день Олег пішов у відділ кадрів... Працював інструктором по спорту, заочно закінчив кінотехнікум. Але кликав завод.

Одного разу запитали, чи не хотів би він працювати в лабораторії КВП. Не задумуючись юнак дав згоду. Олег успішно освоїв нову професію. Особливо це було помітно при реконструкції ТЕЦ.

Та найбільше розкрилися здібності Короткова, як організатора і раціоналізатора, в бригаді, куди він був переведений.

Пам'ятаю перший ремонтний сезон, коли Олег з бригадою зобов'язався всі прибори і автомати здати на державну перевірку з відмінною якістю ремонту. І добилися свого. Потім вирішили економити матеріали. Зав. лабораторією вніс пропозицію, що пораніт, який застається в слюсарів при вирізуванні прокладок, можна використати вдруге. Завдяки цьому було зекономлено багато цінного прокладочного матеріалу.

Зараз Олег з своєю бригадою бореться за економію енергетичних ресурсів. Адже підігрівання соків автоматизовано і чим раціональніше буде використане тепло, тим більша буде економія пального на ТЕЦі.

Багато робить Олег Коротков як раціоналізатор, за що йому завдячують люди. Звертаються люди до Олега і за порадою, як до депутата. Він завжди знайде час для того, щоб вислухати, порадити, допомогти.

Ось такий він невтомний, завжди в творчому злеті наш Олег.

В. Буяльський

Подорож цукровиків

Чимало робітників Наркевицького цукрового заводу залюбки проводять свої відпустки в туристичних подорожах.

Нещодавно О.А. Коротков і В.Б. Шевчук побували у Румунії і Болгарії. Такий же маршрут туристичних подорожей передового водія Ю. Колесникова і робітниці бухгалтерії Н. Зеленко. А електрозварювальнику Д. Мусієнку заводський комітет профспілки дав путівку на острів Свободи – Кубу.

В. Буяльський

Закохані в пісню

Дружний, працюючий колектив Ясенської дільничної лікарні. Люди в білих халатах щомиті готові вступити в двобій з недугою. За зразкове медичне

обслуговування населення дільнична лікарня неодноразово виборювала першість у соціалістичному змаганні, нагороджувалася перехідним Червоним прапором, Почесними грамотами.

А в години дозвілля полюбляють охоронці здоров'я задушевну пісню. Заслуженою популярністю користується серед населення вокальна група лікарні під керівництвом Івана Петровича Риби. Чарують глядача виконавською майстерністю, принадним виконанням українських, молдавських, російських, грузинських пісень учасники вокальної групи – хірург М. Хабаль, Б. Грабар, В. Сав'юк, лаборантка Н. Короткова, медсестри В. Кириця, Т. Дудар.

Особливо мелодійно, злагоджено звучить у виконанні самодіяльних співаків пісні – молдавська « Як аша», мелодійна грузинська «Величальна», російська «Шумят хлеба». Оплески і подяка глядачів – найкращий дарунок для вокального ансамблю ясеньких медпрацівників.

В. Буяльський

Лебідь у Ясному

Одного зимового дня на Ясненському водоймищі оселилася незвичайна для цих місць птиця – лебідь. Що заставило птаха залишитись зимувати – невідомо.

Жителі селища доглядали гостя, носили йому корм, оберігали від хижих звірів та браконьєрів.

Та ось закінчився сезон цукроваріння. Ополонка, в якій не замерзала вода, почала звужуватись. Лебідь міг загинути від морозу.

На допомогу птахові прийшли люди. Притулок гордій птиці дав Петро Тодосович Сапожник, - начальник лабораторії контрольно-вимірювальних приладів Наркевицького цукрозаводу. Доглядає гордого птаха донька П.Т. Сапожника Олеся. Її допомагають всі діти селища.

Незабаром скресне крига. Лебедя випустять на водоймище. Жителів селища цікавить, чи поселиться гордий птах у Ясному.

В. Буяльський

Пам'ятні зустрічі

Радянська країна – прапороносець миру, дружби, єднання народів. Це поняття для мене та й для інших учасників туристичної групи, яка нещодавно відвідала Народну Республіку Болгарію, по поверненню додому наповнилося ще глибшим змістом, конкретнішим звучанням.

Пересікши оспіваний Дунай, ми прибули на сонячну болгарську землю. Всюди нас зустрічали привітно, радісно, по-братерському як представників України. Ці зустрічі залишаться в пам'яті на все життя.

Особливе враження залишила та, яка відбулася в кооперативі села П'ять Могил, що в Сливенському окрузі. Зустрічати нас вийшли навіть діти. Ми не були тут першими. У кооперативі, наприклад, зустріли механізаторів з Тернопільської області, які допомагали болгарським друзям у збиранні хліба. Отож, буквально для кожного жителя села дружба з радянським людьми має конкретний зміст. Їх вони завжди зустрічають як побратимів.

Потім наша група побувала біля пам'ятника героям Шипки. Тут уклонилися праху загиблих земляків, солдатам подільських маршових піхотних полків.

Відвідали також музей національного героя, борця за визволення Болгарії Христо Ботєва. Полум'яні гвоздики поклали до підніжжя пам'ятник радянському солдату Альоші у Пловдиві. А скільки вражень принесла поїздка в музей засновника БКП Георгія Димитрова.

Ми полюбили болгарську землю і водночас пройнялися ще більшою гордістю за нашу Батьківщину.

В. Буяльський

Переробляють сирець

На початку лютого над селищем цукровиків Ясним знову пролунав гудок, сповістивши про початок роботи заводу по переробці цукру-сирцю. Зовсім малий проміжок часу минув після закінчення переробки цукрових буряків. Треба було провести профілактику обладнання, перебудувати технологічну схему, але все це вже – пройдений етап, і нині головна турбота робітників та інженерно-технічних працівників – більше виробити солодких кристалів при мінімальних втратах на виробництві. Першими одержала білий цукор зміна, яку очолює член КПРС М.П. Пасічник. Ставши на трудову вахту, трудівники заводу значно перевиконують плани, хоч в умовах зими робота тут не з легких.

В. Буяльський

Попереду – четверта зміна

Проведено підсумки соціалістичного змагання серед змін робітників, які зайняті на переробці цукру-сирцю. Переможцем за червень визнано четверту зміну, яку очолює С.І. Дудар. Вона добилаь найвищого виробітку. За місяць робітники цього колективу переробили 1643,5 тонн цукру-сирцю і виробили 1630,6 тонн білого цукру при мінімальних витратах на виробництві.

На честь переможців змагання піднято прапор Трудової Слави.

В. Буяльський

У вирі життя

Володимир Олексійович Карелов з юнацьких літ зрозумів, що найкраща насолода, найвища радість життя – відчувати себе потрібним і близьким людям.

Більше двадцяти років працює він робітником на Наркевицькому заводі. Не одразу його прізвище з'явилося на заводській Дошці Пошани, в перших рядах правofлангових трудового суперництва. Та жадоба до праці, до всього нового зробили свою справу. Знають в колективі Володимира Олексійовича як ініціативного, творчого працівника. Про це можна судити з численних подяк в його трудовій книжці.

Та не тільки одними виробничими справами живе нині Володимир Олексійович. Він бере активну участь у громадському житті: учасник

художньої самодіяльності, член народної добровільної дружини. А не так давно його обрано головою товариського суду. Роботи добавилося та не пасує перед нею В.О. Карелов. Він завжди там, де важче, де потрібен людям, у вирі життя.

В. Буяльський

Якісно і в строк

З великим трудовим піднесенням трудяться в ці дні робітники Наркевицького цукрового заводу, готуючи гідний дарунок святу Першотравня. На нещодавньому засіданні заводського комітету підбито підсумки соціалістичного змагання за ремонтний період. Члени передових бригад задають тон у роботі, працюють так, що і в строк повністю підготувати підприємство до нового сезону цукроваріння, високоякісно провести необхідні ремонтні роботи. Тож і працюють в ці передсвяткові дні виробничники всіх дільниць, цехів з ентузіазмом, повною віддачею.

По оновленню технологічного устаткування чимало зроблено ланкою комуніста А. Лабузінського, члени якої свої виробничі норми виконують постійно на 180-190 процентів, якість роботи також відмінна. Цей колектив ремонтував і встановив два преси для жому, буряковий елеватор і елеватор подання і віджиму жому.

Вже більше 70 процентів всього запланованого обсягу робіт виконала бригада комуніста Є. Теслюка. На очистці і фарбуванні технологічного обладнання сумлінно працюють робітники бригад, яких очолюють А. Семенов, І. Поворозник, Н. Кучер, О. Пасічник, А. Буряківська.

В. Буяльський

Кагатники дали слово

Безперебійне приймання буряків – справа складна. Практика минулих років показала, що це одне з вузьких місць в роботі Наркевицького цукрозаводу. Тому колектив бурякопункт (завідуючий П. О. Поперечний), багато зробив, щоб остаточно усунути слабкі місця в конвеєрі бурякова плантація – кагатне поле. Зокрема, в нинішньому році забетоновано 5000 квадратних метрів площа док, розширено два гідротранспортери, проведено ряд робіт по благоустрою.

Приділено увагу наочності. Скрізь можна бачити гарно оформлені стенди, заклики до водіїв, екрани соціалістичного змагання, які регулярно заповнюються.

В. Буяльський

Щастя у праці

Сивий туман над селищем. Він пливе його широкими вулицями від заводу аж до широкого озера і вкритого осінньою позолотою лісу. Висне над Ясним п'яний аромат тільки що звареного цукру – перша ознака нового сезону роботи підприємства.

Для Дмитра Федоровича Мусієнка, ветерана заводу, все це давно відоме і звичне. Бо за його плечима більш як 30 таких сезонів.

З упевненістю може стверджувати робітник, що життя прожите не марно. І, осягаючи думками пройдений шлях, не раз пригадує кожен крок своєї трудової біографії.

На Наркевицький завод Дмитро Федорович прийшов у солдатській гімнастерці, коли тільки зводилися стіни підприємства. Тоді, у п'ятдесятих роках, Д. Ф. Мусієнко був просто електрозварювальником. Тепер він визнаний майстер, шанована на заводі і в робітничому селищі людина. За 33 роки роботи 55 разів відмічався адміністрацією, одержував Почесні грамоти, цінні подарунки, премії. Десять разів портрет передовика прикрашав заводську Дошку пошани. Прізвище Дмитра Федоровича занесено у Книгу Трудової Слави підприємства.

Високо оцінила труд електрозварювальника Батьківщина, його нагороджено медаллю «За доблесну працю»

Здобутки наркевицьких трудівників відомі далеко за межами Ясного. Їх по праву поділяє і Д. Ф. Мусієнко. Бо це робітник з когорти тих, кого заслужено називаємо гвардійцями п'ятирічки.

В. Буяльський

Трудове суперництво

Нещодавно у Наркевицькому цукровому заводі відбулися збори змін і цехів, робітники, які зайняті на переробці цукру-сирцю. На них було підведено підсумки соціалістичного змагання. Переможцем визнано колектив зміни, яку очолює інженер Г. П. Криклива.

Сумлінною працею відзначились слюсар В. Бойчук, насосник А. Токарчук, апаратник першого продукту А. Коцай, сатуратниця Л. Івасюк та інші робітники. Завдяки наполегливій праці всього колективу зміна план переробки цукру-сирцю виконала на 110,8 проц.

На честь переможців соціалістичного змагання піднято Прапор Трудової Слави.

В. Буяльський

Завжди попереду

Пливуть за вікном ліси й переліски, широко, аж до горизонту, розкинулися поля, біжать від села до села дороги. А поїзд мчить, вистукуючи колесами вагонів на стиках рейсів нехитру мелодію.

Позаду два роки армійської служби. А попереду – велике трудове життя. Він, сержант Василь Даценко, незабаром прибуде додому, поклониться батьківському порогові. А пройде кілька днів і вчорашній солдат поміняє військовий мундир на робітничу спецівку, стане до верстата.

У рідних, на Старосинявщині, гостював недовго. В обласному центрі якраз завод термопластавтоматів почали будувати. Поїхав у Хмельницький. Знав, що його руки знадобляться на будівництві. Адже ще до служби в Армії здобув фах тесляра. Добре працював Василь, на совість. Про що свідчать численні подяки від адміністрації.

Не зронив робітничої честі й опісля, коли в силу обставин перейшов працювати на Юхимовецький завод залізобетонних конструкцій.

Та вабив хлопця гудок цукрозаводу. На Старосинявщині, де народився й виріс, професія цукровара в пошані. З давен тут варять білі солодкі кристалики. Та й цукрозавод там один із найстаріших у республіці. Понад століття видає продукцію.

Отож, як трапилася нагода, перейшов у робітничий колектив наркевицьких цукроварів. Майже десять років минуло з тієї пори. Виріс Василь Даценко з молодого учня-робітника до висококваліфікованого фахівця.

З вдячністю згадує тепер свого першого наставника, досвідченого апаратника А. С. Коця, який навчив його колись усіх секретів обраної професії. Вже й сам відтоді не одного учня мав, дав дорогу в життя багатьом робітникам, а уроки А.С. Коця досі пам'ятає.

Василь Даценко – апаратник першого продукту. Він видає «на гора» білий-білий цукор. Робота це нелегка і відповідальна. Допустив десь необачність – вважай пішла нанівець праця багатьох робітників. Когось, хто працює на інших операціях, ще можна підправити. А його продукція – лице підприємства. Як випустиш, так і оцінять споживачі роботу всього колективу. На заводі впевнені: якщо працює Василь Даценко – все буде гаразд. Брак не пройде.

Колектив Наркевицького цукрового заводу в минулому році вийшов переможцем районного соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань одинадцятої п'ятирічки. У здобутках цукровиків є вагома частка праці апаратника Василя Даценка. Постійне перевиконання змінних завдань, висока якість роботи стали нормою для передовика.

Сьогодні апаратник В. Даценко працює на переробці цукру-сирцю. Він задає тон у соціалістичному змаганні. Адже зобов'язався до 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні виконати особисту п'ятирічку. І цього рубежу неодмінно досягне.

В. Буяльський

Ваблять клубні вогні

Коли на селище наркевицьких цукровиків опускаються вечірні сутінки, до будинку культури поспішають робітники, молодь. Їх чекають вечори відпочинку, репетиції, концерти. Нині тут діють хоровий, вокально-інструментальний, драматичний, музичний гуртки, духовий оркестр.

Адміністрація Наркевицького цукрового заводу нинішнього року доклала чимало зусиль, щоб поліпшити дозвілля цукровиків. Капітально відремонтовано приміщення закладу культури. Стіни залу глядачів облицьовано декоративною плиткою, гарно оформлено фойє і танцювальний зал. Придбано нові театральні стільці тощо.

У день працівників сільського господарства і переробної промисловості агропромислового комплексу заводчани аплодували майстерності вокально-інструментального ансамблю. Цікаво було поставлено сценку із життя селища, в якій картались хибні тенденції в діяльності Ясенського сільського споживчого товариства. Головні ролі виконували П.П. Поліщук і А.Б. Оберлейтнер.

Хороші плани і задуми в аматорів інших гуртків. Готується змістовна концертна програма, присвячена зустрічі Нового 1987 року.

В. Буяльський

Казковий світ малят

Щодня на майданчиках, атракціонах чути дзвінкий веселий сміх наймолодших яснівчан. Це – подарунок малюкам від місцевих цукровиків. А ще вони подбали про чудовий дитячий садок, де є музичний зал, класні та ігрові кімнати, затишні спальні.

Цікаво живеться маленьким громадянам у казковому місті. Тут вони пізнають перші життєві істини, прислуховуються до чарівних акордів загадкової природи. І не дивно, що завжди у малят тисячі «чому». Відповіді вихователів викликають у малюків жваві «дискусії»

Активну участь у створенні хороших умов для малюків узяли члени бригади столярів, яку очолює А.Б. Кустіцький, а також трудівники механічної майстерні, електроцеху, цеху контрольно-вимірювальних приладів.

Певний вклад внесли й робітники заводу гранульованого жому.

В. Буяльський

Дисципліна запорука успіху

На чергових зборах Наркевицького цукрового заводу розглянули питання про зміцнення трудової дисципліни на підприємстві. Доповідач, директор заводу М.М. Ярчук, підкреслив, що здобутки колективу в одинадцятій п'ятирічці вагомі. Але вони могли б бути ще кращими, якби у кожному виробничому підрозділі була належна трудова дисципліна, висока відповідальність за доручену справу.

Партійна, профспілкова організація, адміністрація підприємства ще слабо використовують повноваження і права трудових колективів у боротьбі з порушеннями в трудових колективах.

Мало уваги надається атестації робочих місць, поліпшенню якості продукції.

Доповідач наголосив на тих завданнях, які необхідно вирішувати колективу нашого заводу в завершальному році одинадцятої п'ятирічки, вказав на шляхи досягнення визначеної мети.

Виступаючи Нікіщенко Ф.С., Слободяний Ю.А., Красніцький В.О. та інші зосередили увагу на невикористаних резервах підвищення ефективності виробництва, дали аналіз стану трудової, технологічної дисципліни на ділянках, де вони працюють, висловили ділові зауваження і пропозиції щодо поліпшення роботи всього заводського конвеєра.

В. Буяльський

Інструктор по спорту

Своє життя Василь Іванович Ілюшин присвятив спорту. Ще юнаком успішно виступав на спортивних змаганнях, згодом, після закінчення Кам'янець-Подільського педагогічного інституту ім. В. Затонського, викладав

фізкультуру у сільській школі. Уже кілька років Василь Іванович працює інструктором по спорту на Наркевицькому цукровому заводі. За цей час значно поживилася спортивно-масова робота на підприємстві. Працюють спортивні секції, заводські спортсмени міряються силами у турнірах, складають норми комплексу ГПО.

Вихованці В.І. Ілюшина успішно виступають на районних і обласних змаганнях. Наприклад, слюсар Микола Бондар став чемпіоном області з тенісу, виконав перший спортивний розряд, а заводська футбольна команда зайняла третє місце в обласній першості серед споріднених підприємств. Чимало високих результатів на рахунку важкоатлетів, легкоатлетів, волейболістів.

Підвищують свою майстерність спортсмени заводу у спортзалі і стадіоні. І тут чимало праці доклав інструктор по спорту. Під його керівництвом стадіон радіофіковано, закуплено спортивний інвентар. Цього року спортивний майданчик Наркевицького цукрового заводу став ареною районних змагань з багатоборства ГПО, а спортивний зал – шахових баталій.

В. Буяльский

Молодіє робітничє селище

Трудовий колектив, адміністрація Наркевицького цукрового заводу постійно піклуються про поліпшення житлових умов робітників. У нинішній п'ятиріччі вже 34 сім'ї цукровиків справило новосілля. Якраз напередодні Дня конституції СРСР державна комісія прийняла двоповерховий шістнадцятиквартирний будинок, у якому є всі комунальні зручності.

Добрий подарунок за ударну працю одержали сім'ї електрика Є. Бевзюка, змінного інженера В. Бобіна, різальників буряків В. Овчарука і В. Мельника, вантажника В. Михальчука і багатьох інших.

Гарно потрудились на спорудженні будинку бригади мулярів А. Яхновського, теслярів А. Кустіцького, електриків С. Богуцького, слюсарів-сантехніків М. Макогона, штукатурів Р. Маліновська, О. Лип'янка, Н. Бойчунь, З. Безалтинних.

Вмілим організатором роботи, керівником будівництва зарекомендував себе майстер-будівельник заводу П. О. Кравець.

Росте, красивішає робітничє селище. Завершується будівництво аптеки, закладається фундамент нового двадцятичотирьохквартирного житлового будинку.

Молодіє Ясне. Молодіє й завод. Сьогодні 60 процентів робітників, інженерно-технічних працівників підприємства – молодь, яка вже заявила про себе вагомими справами. І без сумніву впише не одну яскраву сторінку в трудову біографію заводу.

В. Буяльский

Добра традиція

Наркевицький цукровий завод має славні трудові традиції. Його колектив першим в області у березні минулого року завершив п'ятирічне завдання по виробництву цукру. Високі рубежі намічено й на 1981 рік. Досягти

їх – це насамперед відмінно підготуватися до сезону цукроваріння. Саме тому в ці передсвяткові дні в усіх підрозділах підприємства панує висока трудова напруга.

За підсумками березня переможцями змагання визнано бригаду А. Мариняка, І. Гуменюка, С. Ткачука, О. Закордонця. В авангарді трудового суперництва постійно крокує колектив кавалера ордена Трудового Червоного Прапора А. Лабузинського. Ремонтні роботи виконуються високоякісно, з випередженням графіка.

Наркевицькі цукровики вносять вагомий вклад у здійснення намічених планів.

В. Буяльський

Колектив завзятих

Ще не так давно локомотивна бригада транспортного цеху при Наркевицькому цукровому заводі працювала не в привабливому приміщенні. Не могли тут похвалитися ні належними умовами праці, ні високоефективним технологічним обладнанням. Такий стан справ не міг не турбувати колектив. Транспортники, а їх у бригада 15 чоловік, одноставно вирішили: реконструювати депо в неробочий час і зробити його зразковим.

Ініціативу бригади підтримала адміністрація заводу. І закипіла робота. Зараз не впізнати приміщення. Всюди чисто, охайно тепло. На під віконницях великих і світлих вікон цвітуть кімнатні квіти, на стінах вабить око різноманітна наочність.

Зроблено це для високопродуктивної праці людей. А якщо взяти економічну сторону? І тут переваги очевидні. Адже не секрет: для того, щоб запустити двигун тепловоза, особливо взимку, необхідно було докласти чимало зусиль. Зношувались раніше строку акумулятори, багато вилітало на вітер палива, мастил. Зараз все це кануло в минуле. Тепер запустити двигун локомотива не складає проблеми, а відтак оперативніше обробляються вантажі, економиться паливо, робочий час. Крім того, подбали тут і про належне обслуговування тепловозів. Своїми силами виготовили пристрій для перевірки регулювання форсунок, зарядки акумуляторів тощо. Робота проведена велика, але колектив бригади не зупинився на досягнутому. Він поставив собі за мету значно поліпшити й побутові умови для працюючих. І от не пройшло й року, як поруч з депо, виросла двоповерхова добудова. Над її спорудженням з великим ентузіазмом і старанням трудилися бригадир транспортників Є. Хом'яков, члени колективу А. Кошонько, Г. Васишин, В. Токарчук, В. Павлюк, І. Козак, ветеран Великої Вітчизняної війни І. А. Джула та інші.

Зараз приміщення здано в експлуатацію. Для робітників тут створені всі необхідні побутові умови: затишна роздягальня, душова, простора ленінська кімната з телевізійною і радіоапаратурою, на журнальних столиках завжди свіжі газети і журнали, в шафах – необхідна технічна і художня література.

– А ще, – ділиться своїм секретом бригадир Є.П. Хом'яков, – наші хлопці хочуть створити свій естрадний ансамбль, розбити навколо депо гарний

квітник, обладнати спортивний куточок, де можна буде пограти в шахи, настільний теніс, більярд.

Словом, попереду в колективу бригади ще чимало хороших справ. І немає сумніву, що вони будуть виконані. Бо сьогодні соціальні питання виносяться не на останній план.

В. Буяльський

Кредо – чесність, обов’язковість, турбота

Неабияк повезло ОТГ Волочиського та Хмельницького районів і частинами м. Хмельницький, коли ми обрали народним депутатом до Верховної Ради України молодого, амбітного підприємця Сергія Лабазюка по 188 виборчому округу.

Моя стаття не має на меті вихваляння Сергія Петровича, а суто констатує факти з життя і роботи народного депутата.

Отож, не буду розповідати про його становлення як підприємливої людини, а зупинюсь на його політичному становленні.

За його плечима сходження від депутата Районної ради, Хмельницької обласної ради, а тепер вже його рішення балотуватись втретє на дострокових виборах 21 липня 2019 року по рідному 188 виборчому округу.

За цим рішенням стоїть довіра виборців громад округу, яка всеціло підтримана виборцями на зустрічах – звітах народного депутата. Виборці округу високо оцінюють роботу свого обранця, а це велика турбота за процвітання рідної держави, округу.

В своїй роботі в Верховній Раді Сергій Петрович гідно відстоює інтереси громад округу, зокрема добивається виділення субвенцій з державного бюджету на фінансування проектів громад.

На зустрічах з виборцями Сергій Петрович дохідливо, доброзичливо як з рівними звітує про свою роботу у стінах Верховної Ради. І хоча говорять, що один в полі не воїн, Сергій Петрович доводить інше своєю роботою, подає на розгляд парламенту численні закони і законодавчі ініціативи, що сприяють створенню нових робочих місць, покращення соціальної інфраструктури села та міста, поліпшення соціальної інфраструктури села та міста, поліпшення інвестиційного клімату нашого регіону та України загалом. Ініціює прийняття блоку аграрних законів, виступає за мораторій на продаж землі с/г призначення і виступає за розробку закону про обіг земель сільськогосподарського призначення і гарантій з боку держави проти рейдерських захоплень земель. А рядки законопроектів народжуються при спілкуванні з виборцями, а це інколи крик душі простих громадян про допомогу і підтримку держави. Під час роботи на окрузі Сергій Петрович часто ініціює зустрічі-наради з профільними відомствами районів та ОТГ. Так було проведено нараду з працівниками професійно-технічної освіти і дискусія на телебаченні по цьому питанні. Адже, не секрет, що підприємства гостро відчують нестачу професійних робочих кадрів. І по цьому питанню в нього є чітке бачення проблеми. А в березні, на традиційному заході «Зустріч поколінь», де було понад 400 представників різних поколінь та професій, Сергій Петрович відзвітував за свій проект «Звіт

2014-2018» та презентував ідеї розвитку «Стратегія 19-25». Обмін досвідом, ідеями між поколіннями є необхідним і допомагає в русі економіки вперед. На території в 2015 році було створено політичну партію «ПОРУЧ» і молода партія набрала більшість в радах Волочиського та Хмельницького районів. До речі, ці п'ять букв можна трактувати, як: П – патріотизм, прогрес, О – об'єднання, Р – розвиток, У – успіх, Ч – чесність. А саме такі риси притаманні Сергію Петровичу.

Сергій Петрович, втілюючи в життя власну соціальну програму бере активну участь у підтримці і допомозі виборцям. З цією метою, було створено благодійний фонд «Ми поруч», яким опікується дружина Сергія Петровича Віолетта Олександрівна. Діяльність фонду багатогранна. Тут опікуються і підтримуються Збройні Сили України, доставляючи в зону конфлікту продукти харчування, амуніцію, особливо це було перші роки війни вкрай необхідно. Допомагає людям, які опинилися в важкій життєвій ситуації, підтримує нужденних, допомагає фінансово людям на лікування. До всіх визначних дат, а саме: Міжнародний день інваліда, Перемоги, виведення військ з Афганістану, чорнобильцям фонд презентує вітання та продовольчі набори.

Присутній фонд у всіх заходах, які проводяться в ОТГ виборчого округу, організовує концерти, запрошує знамих артистів, проводить продуктові ярмарки, де по значно нижчих цінах реалізують продукцію свого холдингу «Вітагро». Велика робота проводиться для всебічного розвитку молоді. Встановлюються дитячі майданчики та спортивні площадки.

Фондом підтримується обдарована молодь, а саме проводяться конкурси «Яскраві діти України», конкурс патріотичного малюнка «Моя сім'я – моя країна». Проведення спортивних свят та змагань, організовуються екскурсії. Неоцінена підтримка надається фондам, місцевим медичним закладам на виборчому окрузі, зокрема: за кошти фонду закупаються новітні медичні обладнання, ремонтуються лікарняні корпуси та дахи. В ОТГ у ФАПх і школах проводяться ремонтні роботи, замінюються вікна на пластикові і т.д. Також, значна допомога надається на церковні громади, здійснюються поїздки в святі місця.

Але це далеко не все, про що хотілося розповісти про діяльність депутата від народу Сергія Петровича Лабазюка.

Закінчуючи, хочеться подякувати Сергію Петровичу за його роботу, за гідне представлення інтересів виборців в парламенті, побажати здоров'я та успіхів в політичній кар'єрі та особистому житті.

І переконаний, що на цих дострокових виборах, Сергій Петрович отримає вотум довіри виборців, яку він гідно оправдовує сьогодні, і що всі його задуми з амбітної програми «Стратегії 19-25» будуть втілені в життя з честю в інтересах держави, ОТГ, округу.

Отож, віддамо свої голоси за нашого депутата Сергія Лабазюка. Хай щастить йому в політичній кар'єрі, а нам виборцям надії на покращення життя і миру на нашу багатостраждальну і плодоносну українську землю.

В. Буяльський

Право на повагу

Не багато знайдеться людей, які взявшись в юнацькі роки за якусь справу, залишаються вірні їй протягом всього життя. До таких належить С.М. Мороз – директор Наркевицького цукрозаводу.

Вперше членом великої сім'ї цукровиків став майже сорок років тому, після закінчення Вінницького енергетичного технікуму. Потім – служба в Армії, довгі і суворі роки війни, поранення, навчання у військово-політичному училищі. Та коли випала нагода знову взятися за улюблену справу, молодий Сергій Мороз нею скористався. Працював теплотехніком, помічником старшого теплотехніка, головним інженером, директором на Хмельницькому, Мокієвському цукрозаводах. За цей час здобув вищу освіту, вдосконалював свій фах протягом року у Вищій школі харчової промисловості. І коли очолив Наркевицький цукрозавод, за плечима спеціаліста був великий досвід.

Багатогранні і складні обов'язки керівника. Сергій Михайлович ніколи не ділить свої обов'язки на головні і другорядні. Читаючи лекцію або вникаючи у якийсь виробничий чи побутовий конфлікт, приймаючи відвідувачів, він завжди виявляє доброзичливість, терпіння і разом з тим принципову позицію, коли мова заходить про інтереси заводського колективу, держави. Намагається завжди знаходитись в гушті мас. Робітники вже звикли, коли в дні суботників, недільників керівник разом з ними прибирає територію, обробляє, збирає буряки.

Уважність, чуйність, душевний такт, простота і скромність, повага до праці і гідності людини – невід'ємні якості директора. Ці сторони його діяльності в усіх на виду.

Та є ще інша сторона, яку не завжди помітиш з першого разу. Це ступінь компетентності спеціаліста. Тільки ідейна зрілість, оволодіння сучасною організацією виробництва, науковими основами управління дають йому змогу успішно виконувати обов'язки.

Саме керівником такого типу і є Сергій Михайлович. За роки його перебування на заводі відбулось багато змін: кількаразова реконструкція окремих цехів, ТЕЦ, створення міцної технічно-ремонтної бази в цеху механізації і т.д. Важливо, що при розв'язанні усіх цих питань керівник радиться з підлеглими, прислухається до їх порад.

Ще одна чудова риса характеризує С.М. Мороза. Він завжди дбайливо ставиться до виховання кадрів. Ось і зараз без відриву від виробництва 8 чоловік навчається у середніх спеціальних і вищих закладах. За роки дев'ятої п'ятирічки сім чоловік стали спеціалістами. В їх числі начальник зміни, секретар парторганізації І.С. Зеленко, бухгалтер Г. М. Горбенко, майстер А.А. Гришук. Є десятки людей, які пройшовши школу Мороза, працюють зараз самостійно. В їх числі директор Волочиського цукрозаводу Д.К. Стрихарчук, головний механік Теофіпольського цукрозаводу В.А. Походошук і інші.

Наркевицькі цукровики неодноразово виходили переможцями у соціалістичному змаганні серед колективів промислових підприємств району. В цьому є й частка невтомного серця Сергія Михайловича. Тому сьогодні, в день його 60-річчя, звідусіль линути щирі побажання ветерану. Усім своїм життям він заслужив право на повагу.

Міцного здоров'я, щастя довгих років життя Вам, Сергію Михайловичу!

В. Бас

Заряд бадьорості

Міцні дружні зв'язки еднають цукровиків Теофіпольського і Наркевицького Волочиського району цукрових заводів. Велику допомогу робітники та інженерно-технічні працівники і з Наркевичів подали теофіпольцям під час введення в дію одного із найпотужніших в республіці заводів. та й сьогодні, коли підприємства добиваються стабільних результатів у роботі, постійно йде обмін досвідом, надається безвідмовна двостороння практична допомога. І успіхи свої цукровари обох підприємств по праву розділяють зі своїми суперниками по змаганням.

Про це говорили під час чергової зустрічі у будинку культури містечка цукрозаводу директори підприємств М.М. Ярчук та В.А. Походошук.

Коли делегації розповіли про здобутки своїх підприємств, а також поділились планами на наступний виробничий сезон та в напрямку соціально-культурної перебудови, гості запросили всіх переглянути підготовлену учасниками художньої самодіяльності концертну програму. До неї увійшли пісні і вірші, танці, гуморески, драматична сценка. А на згадку про теплу зустріч вони подарували теофіпольським аматорам сцени партитури музичних творів місцевого композитора В.І. Кропивницького, окремі твори якого під акомпанемент самого автора були виконані на вечорі.

Веселими, збудженими покидали щойно введений у дію концертний зал жителі містечка цукровиків. Бо гарно відпочили, одержали хороший заряд бадьорості на наступний трудовий день. І щиро дякували всі наркевицьким друзям, які подарували їм цей чудовий вечір відпочинку.

Л. Довганюк

Сила наша в єдності

Хід історії, найглибші перетворення, що докорінно змінили обличчя сучасного світу. Коли повернувся з Народної Республіки Болгарії, яку відвідав у складі туристичної групи працівників харчової промисловості.

Скрізь нас зустрічали радісно, привітно, як представників країни Леніна, Великого Жовтня, країни, яка принесла болгарському народу визволення від німецько-фашистських орд, допомогла відбудувати народне господарство, поставити його на соціалістичні рейки.

На все життя запам'ятається зустріч в кооперативі села П'ять Могил, що в Сливенському окрузі. З якою сердечністю зустріли нас керівники кооперативу, жителі села, піонери! Особливо було приємно бачити тут наших механізаторів, які прибули з Тернопільської області допомогти болгарським друзям у хлібозбиранні. Наша група відвідала пам'ятник героям Шипки, де було покладено квіти до могили загиблих російських солдат. Там покояться і наші земляки, солдати подільських маршових піхотних полків.

Відвідали ми і пам'ятник радянському солдату Альоші в Пловдиві. А в день 101 річниці від дні народження Георгія Димітрова відвідали його мавзолей і будинок-музей, де жив і працював мужній і вірний марксист-ленінець.

Коли ми дивилися на те, як високо болгари цінять Радянський Союз – оплот миру і дружби народів, наші серця сповнювались почуттям ще більшої гордості.

В. Буяльський

Сходження

За плечима більш як піввіку. Але перед очима Петра Павловича Поліщука прожиті роки – наче мить. Кожну свою трудову днину пам'ятає до дрібниць, неначе то було не так давно.

Ріс у надзбручанському селі Вочківці. Звідси і простяглись його довгі трудові дороги. Працював у колгоспі, на Донбасі, служив у лавах Радянських Збройних Сил. Згодом – Волочиська цукроварня... А ось уже 28 років трудиться на Наркевицькому цукровому заводі.

Своє вміння показав, працюючи слюсарем КВП, адже цю нелегку професію він опанував самотужки, не маючи спеціальної підготовки. Усе, з чим вперше зіткнувся було новим. З часом росла його професійна майстерність, проявились організаторські здібності. Це по достоїнству було оцінено керівництвом підприємства колегами. Сумлінність завжди цініться. Отож Петру Павловичу доручили очолити бригаду слюсарів. Довір'я колективу виправдовує з честю. За самовіддану працю бригадира нагороджено орденом Трудової Слави, відзначено іншими нагородами. Його портрет багато разів красувався на Дошці пошани. Петро Павлович Поліщук завжди працює творчо,

з вогником. Інакше не може. Адже він – наставник молоді, яка повинна звиряти по ньому крок. І не тільки на роботі, а й скрізь у повсякденному житті – в сім'ї, громадських місцях. Часто бригадир заглядає в технічні довідники, галузеву літературу, щоб збагатити арсенал своїх знань. Це немовби свіже джерело, яке б'є ключем, будить творчу винахідливість.

Так по зернині збирав і збирає Петро Павлович урожай свого досвіду. Саме таких працелюбів, людей високих моральних якостей, які мислять і живуть по-державному.

Багато зробив своїми руками Петро Павлович як новатор виробництва. Бригада слюсарів КВП, яку він очолює, часто виходить переможцем у соціальному змаганні. Його вихованці О.І. Чернов, П.П. Поліщук, П.П. Сапожник, В.В. Кутасевич багато чим зобов'язані саме йому, бо він їх учив, плекав, вивів на вірну дорогу, якою йдуть пліч-о-пліч у світле майбутнє.

В. Буяльський

Іван Васильович Гуменюк

Сумлінністю у праці на Наркевицькому цукровому заводі відзначається бригадир слюсарів-ремонтників Іван Васильович ГУМЕНЮК. Бригада, яку він очолює, комплексна, нараховує 17 чоловік. І за приклад для кожного служить вожак, що на відмінно знає свою справу, якій віддав більше 30 років.

Високо оцінена виробнича звитяга І.В. Гуменюка: він нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. Тож і працює, як і личить орденоносцеві.

Сенс життя – в праці.

Все нові кілометри сталеві дороги, розкручуючись, лягають під колеса поїзда, а за віном миготять ліси, переліски, великі і малі станції, полустанки.

Кожна мить відносить усе далше від рідного села невисокого, худорлявого юнака. В голові юрмляться різні думки. Як зустріне його, Івана Гуменюка, Донбас? Що чекає його там, у шахтарському краї? Як і тисячі юнаків, Іван Васильович на заклик партії та комсомолу вирушив на відбудову зруйнованого Донбасу. Тут, на Донецькій землі, він і почав свій трудовий шлях. Закінчив школу ФЗН і з 1947 по 1952 рік незмінно працював у тресті «Ворошиловградшахтовідбудова». Але тягнуло, манило рідне Поділля. Та й старенька мати потребувала допомоги...

Творчі здібності Івана Васильовича особливо розкрились на Наркевицькому цукровому заводі, куди він прийшов працювати в далекому тепер уже 1955 році. Чимало води збігло з тої пори вже й голову вкрила сивина, а Гуменюк, як в юності, дивиться на рідний завод, як на зорі своєї трудової біографії. Скільки пізнав нового для себе за цей час, скільки запропонував раціоналізаторських пропозицій!

Є в Івана Васильовича величезне захоплення – природа. Про це говорить сад, який він виплекав своїми руками. Плодоносять у ньому і такі теплолюбні рослини як виноград, лимон. Любить Гуменюк і поратися біля своєї пасіки.

Шанована людина І.В. Гуменюк. Про це свідчать 12 подяк, 11 премій, 5 похвальних грамот. Його ім'я занесено в Книгу пошани заводу, фотографія

тричі красувалась на Дошці Пошани. Шість років тому сумлінного трудівника було нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора, Знаком «Переможець соціалістичного змагання». Так, слід на землі помітний.

Повний сил і енергії т. Гуменюк і зараз, хоч йому вже минуло п'ятдесят. Майстер по наладці центрифуг, Іван Васильович охоче передає багатий досвід молодим робітникам бригади, готовий в будь-який час прийти на поміч товаришу, бо знає: це на користь цеху, заводу, країни.

В. Буяльський

У вирі життя

Невеличка площа перед прохідною цукрового заводу нагадує фокус лінзи, де сходяться всі промені – стежки селища. Цією площею проходять сотні цукровиків, серед яких можна побачити невисоку на зріст людину. Це – слюсар контрольно-вимірювальних приладів Володимир Олексійович Карелов.

Більше двадцяти років несе він через цю площу свої думи і благородні стремління. Не так вже й багато років за плечима цієї людини, але добрих справ здійснено стільки, що вистачить на трьох. Недарма портрет Володимира Олексійовича красується на Дошці пошани. А заслужити таку честь на підприємстві – не так просто.

Часто спішить Володимир Олексійович на сесію Ясененської селищної Ради чи засідання комісії по дотриманню соціалістичної законності, яку він очолює, як депутат. Доводиться розглядати різноманітні питання і завжди необхідно вірно, об'єктивно оцінювати обстановку, дії осіб, які підлягають осуду тощо. Активним є робітничий депутат й на засіданнях виконкому. Часто виступає з слушними пропозиціями, рекомендаціями, звітами про свою діяльність, про роботу постійної комісії.

Нещодавно разом з головою виконкому селищної Ради Борисом Марковичем Боярчуком перевіряв стан трудової дисципліни на Наркевицькому цукровому заводі та Юхимовецькому заводі залізобетонних конструкцій. Принципово і водночас доброзичливо вникає депутат у сфери трудового життя цукровиків, уміє в будь-якій ситуації знайти правильну точку зору, зосередитись на ній і робити потрібні висновки.

Багато хороших відгуків про Володимира Олексійовича можна почути на цукровому заводі. Володимир Карелов скрізь попереду. Він – голова товариського суду, профорг зміни, дружинник, народний засідатель Волочиського районного народного суду. Як для однієї людини, навантаження надто велике, проте компенсується воно вагомою віддачею. Адже будь-який порушник дисципліни, що потрапив на лаву товариського суду, вдруге на неї сісти не побажає. І справа тут не в стягненнях, Володимир Олексійович уміє так переконати підсудного, що будь-хто, навіть найбільш недисциплінована людина, збагне його істини і настанови.

Робітнича честь і совість комуніста і депутата В.О. Карелова не знають іншого шляху, крім вірного служіння народові, якому він належить серцем і душею. Тому Володимир Олексійович завжди там, де важче, де потрібні його наставницьке слово і вміла рука.

В. Буяльський

Щедрий засів

Осінь вступила у свої права. То вона золотить багрянцем крони дерев, то дошовою хмарою затуляє голубий шовк неба, то дме пронизливим вітром. Григорій Андрійович Немодрук вийшов із заводських воріт. Уже двадцять дев'яту осінь зустрічає він тут, у Ясному. Саме в цю пору, як не дивно, відчуває з особливою силою весну життя. Можливо, тому що в розпалі сезону цукроваріння він найбільш наглядно пересвідчується в доцільності творення, набагато краще бачить плоди людських турбот.

А сьогодні в нього день особливий. Якось перед зміною головний інженер у розмові з робітниками мимохіть відзначив, що в тому, що завод вчасно розпочав свій виробничий сезон, значна заслуга Немодрука. Почув цю хвалу Григорій Андрійович, стоячи осторонь, але як приємно вразила вона душу ветерана. Невисокий на зріст, кремезний, з посрібленими скронями, він простує зараз вулицею селища й з гордістю згадує дні минулі. А вони – наче на кінострічці.

Майже з дня закладання фундаменту трудиться на Наркевицькому цукровому заводі котельником. Цю спеціальність засвоїв досконало. Бездоганно володіє й газовою різкою металу. На підприємстві ледве не скрізь можна зіткнутись з обладнанням, яке він монтував. Хоч важенні вузли піднімають і опускають механізми, монтаж Немодрук веде так майстерно, що здається: все зроблено безпосередньо його руками.

Свій багатий досвід Григорій Андрійович щиро передає молодим робітникам, які приходять у відділ головного механіка. Скромну, повсякденну роботу ветерана високо оцінено. Груді його прикрашає орден Трудового Червоного Прапора. В 1960 році його було нагороджено Грамотою Міністерства харчової промисловості. А скільки раз оголошувались йому подяки, вручались Похвальні грамоти, грошові премії. Дванадцять разів його портрет красувався на заводській Дошці пошани.

І ось недавній трудовий подвиг котельника. Своєчасному пуску заводу загрожувала довготривала затримка. Треба було за короткий строк провести монтаж двох випарних корпусів. Цю роботу здійснити було не під силу іншим. А Григорій Андрійович справився! Оце ж і згадав його в розмові з робітниками головний інженер.

...Над селищем закружляло, підхоплене вітерцем, листя. За рогом вулиці показалаось оселя робітника і він подумав про те, що ось уже тридцять восьма мирна осінь віддаляє його від тих нелегких солдатських доріг, якими довелося пройти під час Великої Вітчизняної війни. Особливо важкі кровопролитні бої проходили на території фашистської Німеччини. Саме тут відважного подоянина було нагороджено орденом Червоної Зірки. Тут і зустрів солдат день Перемоги...

На Наркевицькому цукровому заводі вміють цінувати естафету поколінь. Саме в цьому органічному сплаві мудрого досвіду ветеранів і кипучої енергії молоді й запорука трудових успіхів. Саме такі ветерани, як Григорій Андрійович, не на словах, а на ділі, повсякденною напруженою працею

втілюють у життя величні перспективи, накреслені Продовольчою програмою партії, сіють щедрі зерна мудрого досвіду, щоб дали вони буйні сходи.

В. Буяльський

«Лівша» із Ясного

Ось перегорнуто ще один листок календаря. І листок цей не звичайний, а ювілейний. Сповнилось 25 років з того дня, як М.І. Павлюк переступив прохідну Наркевицького цукрового заводу. І ось уже чверть віку торує він свою трудову стежину. І хай дехто каже: «Йдуть сірі трудові будні» Микола Іванович сказати так ніколи не зможе, бо для нього кожний робочий день – це відкриття, пошук нового, трудові досягнення.

А здається, ще недавно бігав по молодому дубовому гаю, по березі ставка, що розкинувся прямо за батьківською садибою. Босоноге дитинство, навчання в школі, служба в Армії. Та це лиш спомин. Дубовий гайок, насаджений по війні, розрісся і потягнувся в гору. Змужнів, набрався трудового досвіду і Микола Іванович. Він – простий селянський син, не шукав легких шляхів у житті. Своєю допитливістю, працелюбністю, наполегливістю, йшов до наміченої мети. Долаючи труднощі, опановуючи нове.

Службу в Армії Микола Іванович згадує з вдячністю. Тут він відмінно оволодів спеціальністю радіотелеграфіста, як кращий фахівець обслуговував командира частини, за будь-яких умов забезпечував чіткий і безперебійний зв'язок з підрозділами, мав безліч подяк від командування. Здавалось, стелилась дорога до кадрового військового. Але його манило рідне Поділля. У званні старшини повернувся до рідного дому. Потім – навчання у профтехучилищі, опанування нової професії і фаху обраному Микола Іванович вірний багато років.

У той час робота слюсаря по контрольно-вимірювальних приладах на цукровому заводі була новою, а тому й цікаво, і повністю поринув у неї М. Павлюк. Працюючи довгий час бригадиром, запровадив багато раціоналізаторських пропозицій, які значно покращували умови праці робітників і технологів роботи заводу. Цілеспрямовано вів за собою підлеглих, щедро ділячись з ними набутим досвідом і умінням.

Така вже неспокійна вдача в Миколи Івановича. Відчуває, що бракує знань. І він закінчує технікум, працює інженером КВП. Нині він – завідуючий механізованою майстернею.

Наш «лівша» - кажуть про нього в селищі. І не спроста так кажуть. Для М. Павлюка не має нічого неможливого. Він залюбки відремонтує годинника будь-якої марки, всі електропобутові пристрої, радіоприймачі – його стихія, ремонтуючи їх, він може просиджувати годинами. А власний автомобіль ремонтує із знанням справи, а вузли не тільки не втрачають своєї якості, а стають набагато надійнішими в роботі.

Велике коло захоплень у Миколи Івановича. І не тільки технікою. Мистецтво також його хобі. Він самостійно навчився грати на гармошці, баяні, був активним учасником художньої самодіяльності.

І в громадському житті бере активну участь. Він – начальник добровільної народної дружини Наркевицького цукрового заводу, член ДПД, неодноразово відмічався адміністрацією заводу, як народний дружинник і за активні дії по ліквідації пожежі.

Тільки на «Дошку Пошани» його прізвище заносилось 13 разів, а скільки разів йому були оголошені подяки, вручались премії. Йому в числі небагатьох присвоєно звання «Майстер «Золоті руки», нагороджено туристичною путівкою за кордон.

Ось такий послужний список людини, яка нині іде попереду у великому поході за перебудову, за економічну утвердженість нашої держави. На це націлює і своїх підлеглих і учнів-випускників середньої школи, яких навчав професії слюсаря і перед якими розкриваються широкі горизонти у велике життя.

В. Буяльський, Районна газета «Зоря» 10.06.1989 року

Назва Селища – на борту теплохода

Ця хвилююча зустріч надовго залишиться в пам'яті жителів селища Ясного, що на Волочищині. Кілька днів у листопаді ходила тут від оселі до оселі радісна звістка: до яснівчан приїхали гості – представники екіпажу теплохода, названого іменем селища: перший помічник капітана В.С. Калінін, заступник старшого інженера О.О. Кравець і корабельний токар В.А. Матус. Немов рідних вшановували яснівчан прибулих. Де б не побували гості – в селищній Раді, середній школі, Наркевицькому цукровому заводі, в колгоспі «Радянська Україна» - скрізь їх зустрічали сердечно, щиро, радісно. Кожному було приємно поговорити, поділитися враженнями з моряками суховантажного теплохода, який носить назву його рідного селища, борознить під цим ясним словом на борту моря-океани...

Історія дружби між судном і робітничим селищем народилась у 1980 році. Якось комсомольці місцевої школи прочитали в республіканських газетах коротеньке повідомлення РАТАУ про виробничі досягнення комсомольсько-молодіжного екіпажу суховантажного судна «Ясне» Чорноморського пароходства. Назва, безперечно, заінтригувала шкільну молодь. Невдовзі написали листа керівництву Чорноморського пароходства. З нетерпінням чекали відповіді. Через деякий час юні яснівчани отримали звісточку.

Моряки «Ясного» повідомили про те, як виникла ця назва. За старою традицією, суднам, що спускаються із стапелів присвоюються за рішенням колегії Міністерства Морського Флоту назви у відповідності із заздалегідь встановленими серіями. Коли 1979 р. на баланс Чорноморського пароходства прибули три суховантажних теплоходи типу «Балкер», чергова серія випала на селища міського типу з початковою літерою «я». Так, за рішенням колегії Міністерства, одне з суден було увінчане назвою селища Ясного Хмельницької області.

З одержанням першої звісточки від моряків «Ясного» і розпочалась біографія дружби селища і теплохода, споріднених однією назвою. З місяця в місяць міцніли зв'язки команди теплоходу з трудящими селища. З ініціативи

виконкому Ясенської селищної Ради напередодні всенародних свят на борт теплохода надсилались поздоровчі радіограми. Моряки «Ясного» люб'язно відповідали. Останню радіограму виконком селищної Ради одержав напередодні 66-ї річниці Великого Жовтня. Капітан судна О.Д. Ніженський від імені екіпажу гаряче здоровив яснівчан з великим святом, побажав їм нових успіхів у праці на благо Радянської Батьківщини. Теплі листи від моряків одержували учні школи, цукровики.

І ось, нарешті, жадана зустріч. Багато цікавого розповіли один одному моряки і цукровики. Перший помічник капітана судна Володимир Семенович Калінін повідав побратимам про життя і трудову діяльність екіпажу «Ясного». Нинішнього року судно пройшло близько 48 тисяч миль і перевезло понад 116 тисяч тонн народногосподарських вантажів. При цьому зекономлено 65,6 тони палива. Команда теплоходу «Ясне» комсомольсько-молодіжна. Морська служба завжди романтична і складна, та для тих, хто закоханий в море, вона омріяна. Тому моряки «Ясного» трудяться дружно, злагоджено, натхненно. За підсумками соціалістичного змагання за другий квартал 1983 року екіпаж теплохода виборов друге місце у внутрібасейновому змаганні. Цього року судно декілька разів побувало біля берегів Ямайки, Іспанії, Канади, Куби та інших країн. А за 4 роки здійснено 17 рейсів у різні куточки земної кулі.

Нині теплохід знаходиться на водному шляху, що проліг від Канади до куби. На Батьківщину судно має прибути в січні-лютому 1984 року. А ми, - сказав з добродушною усмішкою В.С. Калінін, перебуваємо зараз у відпустці. От і вирішили завітати до своїх родичів, а їх – ціле робітниче селище Ясне.

Охоче розповіли яснівчани гостям і про своє життя-буття. Моряки дізналися про те, що тридцять три роки тому на пустирі, неподалік залізничної станції Наркевичі розпочалось будівництво цукрового заводу. Разом з ним розбудовувалось нове робітниче селище. За цей час виросло нове покоління яснівчан. Від першого, стартового заводського гудка в 1955 році по сьогодні триває славна робітнича естафета. За звитяжну працю колектив заводу торік нагороджений перехідним Червоним прапором Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради та перехідним Червоним прапором Міністерства харчової промисловості СРСР.

Хвилюючі зустрічі завершилися укладенням договору на змагання між командою теплохода «Ясне» і колективом цукровиків селища. Були сердечні розмови, були пишні квіти. І щирі, добрі, гостинні яснівчани посеред квітучого розмаю посмішок і квітів од усього серця зичили морякам традиційне:

- Щасливого плавання, друзі!
- Ясного неба тобі «Ясне», і сім футів під кілем!

*Б. Егцрман
В. Буяльський*

УЧАСНИКИ АТО ІЗ СЕЛИЩА НАРКЕВИЧІ

Мудрак Олександр Михайлович
Охоцький Сергій Олександрович
Гуменюк Олександр Анатолійович
Стахов Віталій Борисович
Делик Ростислав Борисович
Бевзюк Віталій Євгенович
Олійник Руслан Олександрович
Барабаш Руслан Вікторович
Лишук Максим Миколайович
Сторожук Сергій Миколайович
Малюський Іван Володимирович
Буряк Сергій Володимирович
Бевзюк Сергій Євгенович
Шмига Леонід Леонідович
Збаравський Андрій Леонідович
Даценко Василь Васильович
Паньківч Анатолій Леонідович
Біляков Володимир Володимирович
Чуба Анатолій Анатолійович
Суприкін Олег Олегович
Гуц Володимир Миколайович
Сич Олександр Петрович
Царик Олександр Олександрович
Наливко Ігор Іванович

ВОЇНИ-АФГАНЦІ З СЕЛИЩА НАРКЕВИЧІ

Михальчук Василь Миколайович
Заболотний Микола Володимирович
Антощук Юрій Миколайович
Даценко Микола Степанович

УЧАСНИКИ ЛІКВІДАЦІЇ КАТАСТРОФИ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АЕС

Сидорчук Микола Степанович
Беца Олександр Ілліч
Іванов Василь Васильович

ОДЯГ НАЦІЇ

Діти України і дорослі, одяг нації гордо носіть!
Бо це є традиції народні, завжди бережіть їх і любіть.

ЩАСЛИВЕ ДИТИНСТВО

РАДІСНЕ СВЯТО

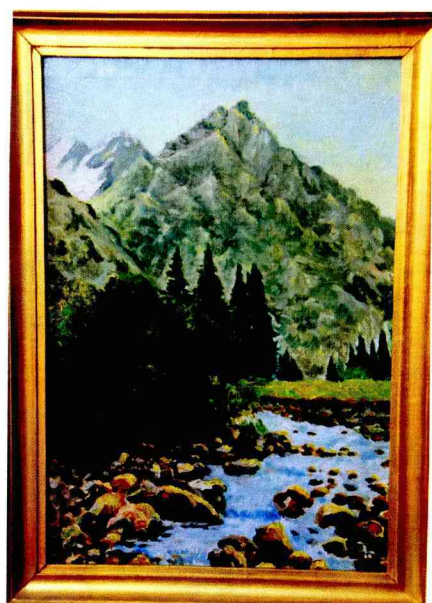
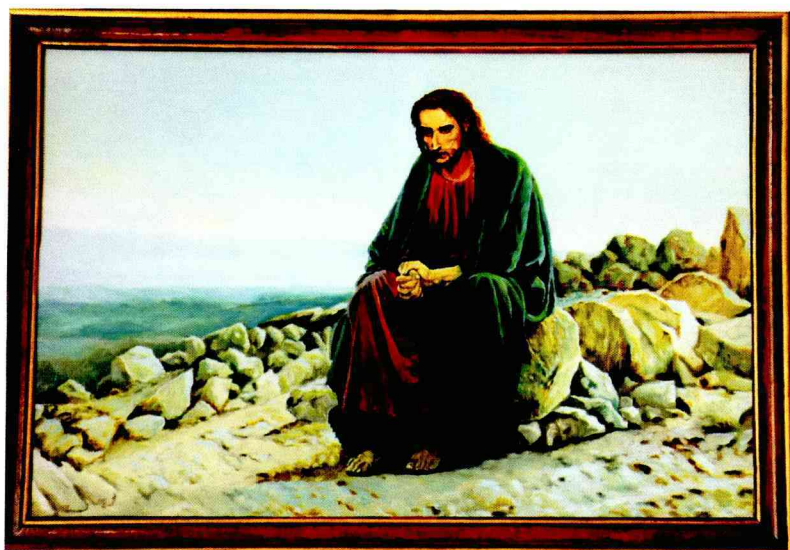
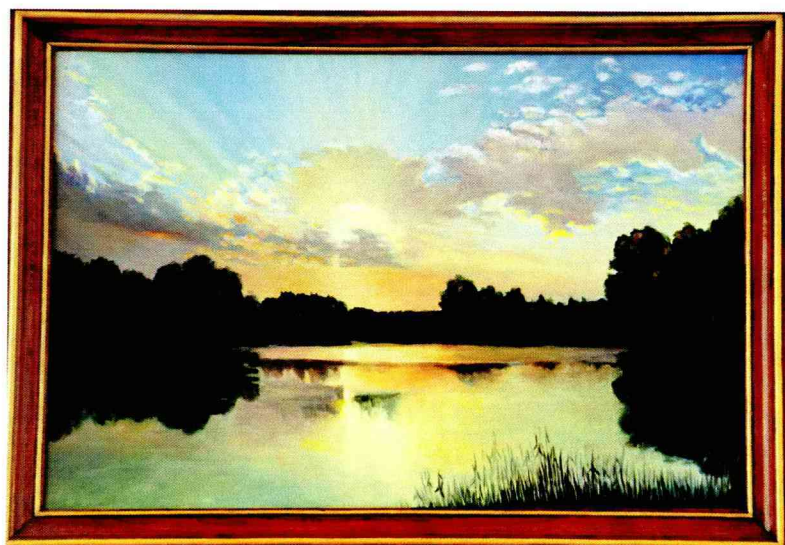
ОБДАРОВАНІ. ТВОРЧІ. ТАЛАНОВИТІ.

Картини виконані бісером
Л.М. Коваль

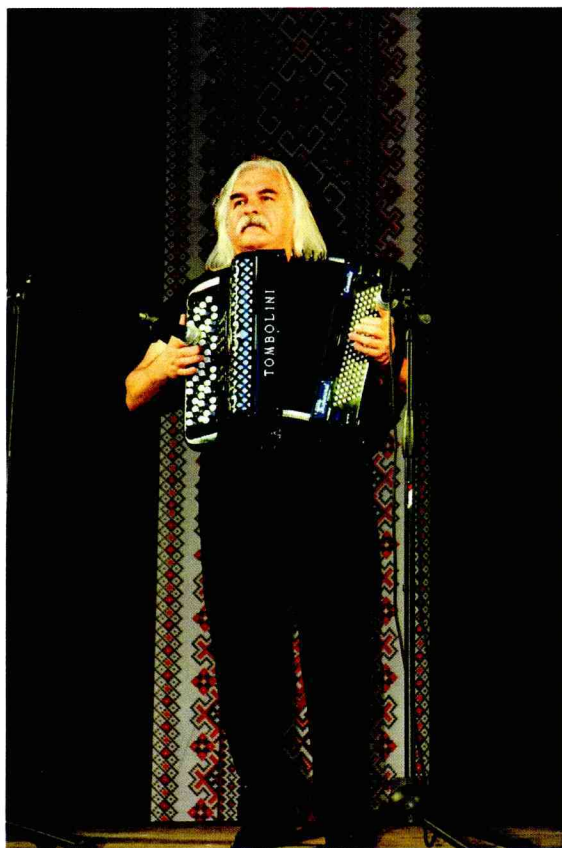

Картини Григорія Німчика

Ірина Охоцька

Олександр Дудар

Вокальне тріо: Максим Зверев, Сергій Литвинюк, Валерій Приходько

картина «Ліс»
Микола Збаравський

картина «Натюрморт»
Василь Ткачук

ЩАСЛИВІ ЛЕЛЕКИ

Лелека немовля приніс
У сільську хатину.
Віддав людям, беріть щастя –
Маленьку дитину.

Доглядайте, виховуйте,
Візьміть у родину.
Буде радість і опора
У важку годину.

Послухали, погодились
І батько, і ненька,
Взяли миле немовлятко –
Вже й стало рідненьким.

Роки швидко промайнули,
І старість настала,
А дитяtko – немовляtko
Дорослим вже стало.

Пасе качки, кури, гуси –
Вправно помагає
І в городі всіх комашок
Щоденно збирає.

Лелечат своїх в гніздечку
Пильно доглядає.
А приходить пізня осінь –
В вирій відлітає.

В краях теплих тимчасово
Птахи проживають.
Бо лиш сонечко пригріє,
Додому вертають.

Птахам нічого ділити –
Банки чи аптеки.
Вони живуть в мирі, дружбі –
Щасливі лелеки.

ЗМІСТ

Звернення Голови Паркевицької ОТГ.....	3
Від Автора-упорядника.....	5
Коротка історична довідка про Паркевицьку селищну раду.....	7
Спогади голів Паркевицької селищної ради (минулих років).....	10
ЗМІ про роботу селищних рад та їх голів.....	15
Селище міського типу Паркевичі, його історія та сучасність.....	19
Залізнична станція «Паркевичі».....	23
Пожежна частина №40.....	24
КП «Паркевицький комбінат комунальних підприємств».....	26
Пекарня.....	26
Кафе «Мрія». Перукарня.....	27
ЦНАП Паркевицької селищної ради.....	28
Магазини смт Наркевичі.....	29
Освіта.....	30
Спогади про Наркевицьку загальноосвітню школу вчителів та учнів минулих років.....	33
Розвиток галузі освіти Наркевицької ОТГ.....	42
Паркевицька загальноосвітня школа.....	62
Паркевицький дитячий садочок «Сонечко».....	84
Відомі постаті смт Наркевичі та України.....	92
Культура.....	100
Дитяча музична школа.....	111
Дитяча школа мистецтв.....	113
Медицина. Початок і становлення.....	116
Медицина сьогодення.....	126
Швидка медична допомога в смт Наркевичі.....	129
Літєки смт Наркевичі.....	130
Паркевицький цукровий завод.....	132
Працівники цехів Наркевицького цукрового заводу в період виробництва 2019 р.....	148
Паркевицький цукровий завод в минулі роки.....	157
Вони залишили позитивний слід в цукровому заводі і селищі Наркевичі.....	163
Спогади працівників Наркевицького цукрового заводу.....	165
ЗМІ про працівників цукрового заводу в статтях В. Буяльського.....	167
Одяг нації.....	190
Щасливе дитинство.....	192
Радісне свято.....	193
Обдаровані. Творчі. Талановиті.....	194

Володимир Кропивницький

НАРКЕВИЧІ – ПЕРЛИНА ПОДІЛЛЯ

Літературно-історичне та краєзнавче видання

Комп'ютерний набір текстів	Тетяна Сич (про В. Буяльського) Вікторія Тарасенко (про лікарню) Аліна Васильєва (про селищну раду)
Верстка, макетування, набір текстів	Андрій Нікітюк
Фотографії (кольорові)	Володимир Кропивницький
Редактор	Володимир Кропивницький

Підписано до друку 14.01.20
Формат 84х60/8. Папір офсетний.
Друк цифровий. Гарнітура Times New Roman.
Умов. друк. арк. 12,5
Наклад 100 прим.
Зам. № 8541

100^{кр}

Видавець та виготовлювач: ТОВ «ТВОРИ»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготовлювачів
і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ДК № 6188 від 18.05.2018 р.
21027, м. Вінниця, вул. Келецька, 51А, приміщення 143
тел.: (0432) 603-000

*Наркевичі, Наркевичі - Ви перлина мого краю,
Наркевичі, Наркевичі, я без Вас себе не знаю.
Наркевичі, Наркевичі - моя гордість і надія,
Наркевичі, Наркевичі - доля Ви моя і мрія.*

Володимир Кривиницький